

Att undervisa saken

Ruhi-institutet

Bok 6

Att undervisa saken

Ruhi-institutet

Böcker i serien:

Här anges de aktuella titlarna i serien som utformats av Ruhi-institutet. Böckerna är avsedda att användas som en huvudsekvens av kurser i ett systematiskt arbete för att förbättra ungdomars och vuxnas förmåga att tjäna sina samhällen. Ruhi-institutet håller också på att utveckla en uppsättning kurser som utgår från den tredje boken i serien för att utbilda bahá'í-barnklasslärare, samt en annan uppsättning från bok 5 för att utbilda animatörer för juniorungdomsgrupper. Även dessa anges i listan nedan. Det bör noteras att listan kan komma att förändras i takt med att erfarenheterna på området ökar och ytterligare titlar kommer att läggas till när ett antal kursplaner under utveckling når det stadium då de kan göras allmänt tillgängliga.

- Bok 1 *Reflektioner kring själens liv*
- Bok 2 *Att stå upp för att tjäna*
- Bok 3 *Att undervisa barn, kurs 1*
Att undervisa barn, kurs 2 (grenkurs)
Att undervisa barn, kurs 3 (grenkurs)
Att undervisa barn, kurs 4 (grenkurs)
- Bok 4 *Tvillingmanifestationerna*
- Bok 5 *Att frigöra juniorers förmågor*
Inledande impuls: Den första grenkursen i bok 5
Större cirkel: Den andra grenkursen i bok 5
- Bok 6 *Att undervisa saken*
- Bok 7 *Att vandra tillsammans på tjänandets stig*
- Bok 8 *Bahá'u'lláhs förbund*
- Bok 9 *Att erhålla ett historiskt perspektiv*
- Bok 10 *Att bygga livfulla samfund*
- Bok 11 *Materiella medel*
- Bok 12 *Familjen och samhället*
- Bok 13 *Social handling*
- Bok 14 *Att delta i det offentliga samtalet*

Copyright © 2005, 2026 by the Ruhi Foundation, Colombia
Kopiering förbjuden. Utgåva 2.1.1.PE publicerat 2026
Tryckt i Sverige
ISBN 978-91-7444-266-3

Ursprungligen publicerat på spanska som *Enseñar la Causa*
Copyright © 1990, 1998, 2023 Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-628-95545-2-6

Tillåtelse till begränsat tryck på svenska har beviljats Bahá'í-förlaget AB av Ruhi-institutet.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
E-post: instituto@ruhi.org
Webbplats: www.ruhi.org

Bahá'í-förlaget AB Solhagavägen 11 163
52 Spånga
E-post: info@bahaiforlaget.se Webbplats:
www.bahaiforlaget.se

Innehåll

Några tankar till handledaren	7
Undervisningens andliga natur	13
Egenskaper och attityder som är nödvändiga för undervisning	43
Att undervisa är en handling	81

Några tankar till handledaren

Det är viktigt att alla de som fungerar som handledare för Ruhi-institutets kurser förstår att *Att undervisa saken*, den sjätte boken i huvudserien, har en central ställning i den utbildningsprocess som deltagarna är engagerade i. Å ena sidan kommer de, genom sin samlade erfarenhet inom tjänandeområdet, att vara redo att reflektera mer ingående över ett ämne som först introducerades för dem i bok 2. Å andra sidan kommer de temen som de undersöker här att kunna sätta in så mycket av det de kommer att göra i framtiden i ett sammanhang, eftersom ett liv som ägnas åt att tjäna saken med nödvändighet kommer att genomsyras av en brinnande önskan att ha förmånen att dela Bahá'u'lláhs läror med andra.

Sedan deltagarna slagit in på den väg av tjänande som kurserna öppnar för dem har de fått en hel del erfarenhet av att tillsammans med sina vänner utföra en rad sammanhängande handlingar av tjänande på sina orter och i sina grannskap – att vara värdar för andaktssammankomster, göra systematiska hembesök, undervisa i klasser för andlig barnutbildning och engagera grupper av yngre ungdomar i ett program för deras andliga stärkande. Sammanvävt med alla dessa handlingar har de genomfört samtal som bistått ett växande antal människor att bli bekanta med trons principer och att fördjupa sin kunskap om dess läror. Var och en av de tidigare kurserna, i synnerhet bok 2, har bidragit till att utveckla de förmågor som behövs för att deltagarna ska kunna inleda sådana samtal. Utan tvivel har många av deltagarna vid det här laget också haft förmånen att bistå andra själar att erkänna Bahá'u'lláh som Guds manifestation för den dag som nu är och att bekänna sig till Hans tro. De är nu redo för djupare tankar om undervisning, vilket är syftet med den tredje enheten av denna bok. Den andra enheten kommer att ge dem möjlighet att reflektera över andliga egenskaper och attityder, som de som undervisar tron bör förvärva, medan den första delen kommer att öka deras förståelse för den andliga betydelsen av denna helgade handling.

När vi undersöker den plikt som Bahá'u'lláh ålägger oss att undervisa Hans sak, tar den första enheten upp flera grundläggande begrepp. Bland dem som introduceras tidigt i enheten är begreppet "att bli upptänd". Deltagarna uppmuntras att inse att vår plikt att undervisa handlar lika mycket om vårt inre tillstånd som om de handlingar vi utför. "Att vara" och "att göra" är två aspekter som kompletterar varandra i ett liv som levs i enlighet med bahá'í-läran och utgör ett tema som ligger till grund för hela Ruhi-kursserien. Här tydliggörs detta, något som ger form åt bokens övergripande struktur. De inledande avsnitten i den första enheten kommer att hjälpa deltagarna att få en andlig insikt i idén om att undervisa tron. Flera metaforer som finns i skrifterna används för att hjälpa deltagarna att se sambandet mellan "att vara" och "att göra" – framför allt bilden av en låga som, oavsett hur liten den är, ger värme och ljus. Att undervisa är ett naturligt uttryck för ett tillstånd av varande och som bäst kan beskrivas som ett tillstånd av upptändhet, där Guds kärlek brinner så starkt i våra hjärtan att vi oavbrutet strävar efter att sprida Hans ord.

Den förståelse som deltagarna uppnår genom att studera avsnitten i dessa enheter bör därför göra det möjligt för dem att förstå hur samspelet mellan "att vara" och "att

göra” manifesterar sig på praktiskt sätt inom tjänandeområdet. I detta sammanhang måste konsekvenserna av vissa vanliga uppfattningar som skiljer de två åt, särskilt religiösa uppfattningar, göras tydliga för deltagarna, för att förhindra att sådant tudelat tänkande påverkar deras sätt att se på ett liv som är ägnat åt att främja saken. Övningarna i avsnitt 9 och 10 kommer att vara av värde i detta avseende och handledarna bör se till att man ägnar dem tillräcklig uppmärksamhet. Naturligtvis kommer deltagarna med lätthet att kunna inse att det tvåfaldiga moraliska syfte som de har eftersträvat knyter samman alla aspekter av deras liv – deras sökande efter kunskap, deras lydnad mot gudomlig lag, deras ansträngningar att tjäna Gud och komma närmare Honom och att förvärva andliga egenskaper och förfina sin karaktär.

Naturen hos den heliga plikten att undervisa står i fokus för de kommande avsnitten i enheten. I en värld där själva begreppet helighet håller på att försvinna bör deltagarna fullborda sina studier av kursen med en klar medvetenhet om ”det heliga” – det som tillhör Gud – och med en djup förståelse av tanken att de, när de undervisar tron, interagerar med två heliga ting: människans hjärta och Hans uppenbarelse. Reflektion över utvalda avsnitt ur skrifterna kommer att kasta ljus över vad som är en intensivt andlig handling – det vill säga öppnandet av det mänskliga hjärtats stad för Hans uppenbarelse med hjälp av yttrandets nyckel. Frågan om ”yttrande” kommer att utforskas i detalj i den tredje enheten, där deltagarna kommer att överväga innehållet i det budskap de förmedlar till en annan själ när de undervisar denna. I avsnitten in denna tredje enhet uppmanas de att tänka på hur en ökad medvetenhet om det heliga i denna handling inte bara ökar effektiviteten i strävandena inom området – snarare, och det är viktigare, frigör medvetenheten de andliga krafter som behövs för att lyfta sådana strävanden över världsliga angelägenheter och därigenom inleda processer som kan åstadkomma grundläggande förändringar, både individuella och kollektiva. I avsnitt 17 kommer deltagarna att ägna en del tid åt att undersöka konsekvenserna av detta ökade medvetande. Bland de punkter som handledaren kommer att vilja försäkra sig om att de förstår är det två som sticker ut: För det första måste deltagarna vara försiktiga så att de inte tar till sig vissa tankesätt som, även om de är utbredda i samhället, skulle införa attityder och metoder i deras undervisning som skulle äventyra dess heliga natur. Undervisningen bör inte bedrivas som om man rekryterade medlemmar för en progressiv social sak, än mindre som om man sålde en produkt, oavsett hur fördelaktig den är för användaren. För det andra bör de inse att eftersom alla deras åtaganden på tjänandets väg innebär att hjärtan kommer i kontakt med Guds ord, är även dessa heliga till sin natur och bör hanteras med denna eftertanke.

Enheten tar sedan upp ett ämne som är välbekant för deltagarna: Guds ords omvandlande effekt. När man undervisar skapas en förbindelse mellan människans hjärta och Bahá'u'lláhs uppenbarelse – Hans största gåva till mänskligheten – en förbindelse genom vilken en varaktig omvandlingsprocess kan inledas. Endast Guds ord är utrustat med den kraft som kan åstadkomma en sådan omvandling. Oavsett i vilken utsträckning deltagarna har reflekterat över detta ämne i tidigare kurser, så är det här som de kommer att fördjupa sig i Bahá'u'lláhs egna yttranden om betydelsen av Guds ord och vikten av att dra nytta av dess kraft när man undervisar Hans sak. Den vikt som Ruhi-institutet lägger vid att memorera avsnitt ur skrifterna kommer att bli ännu mer övertygande i deltagarnas sinnen. Att förklara lärorna korrekt och ge dem till andra i deras rena form är en av de förmågor vi alla försöker utveckla när vi vandrar tjänandets väg, och detta kräver att vi hela tiden anstränger oss för att forma våra tankar och ord så nära skrifterna som möjligt.

Enheten avslutas därför med att klargöra att vi, när vi samtalar med andra om tron, inte bara ska använda oss av den kunskap vi har förvärvat för att ge tydliga och sammanhängande förklaringar, utan också av kärlekens kraft. I samband med undervisning ska samtal, förutom att präglas av glädje, skapa och stärka kärleksband mellan hjärtan, band genom vilka ädla känslor och höga tankar kan flöda.

Den andra enheten, ”Egenskaper och attityder som är nödvändiga för undervisning”, inleds med att deltagarna påminns om vad de lärde sig i den första delen om samspelet mellan ”att vara” och ”att göra”. Det understryks redan från början att förädlingen av en individs inre tillstånd naturligt tar sig uttryck i att tjäna andra, samtidigt som det är genom att tjäna andra som det egna inre tillståndet ytterligare förbättras. Deltagarna uppmanas att reflektera över sådana andliga egenskaper som hjärtats renhet, osjälviskhet, tro, vänlighet, mod, visdom frigörelse och ödmjukhet i samband med våra ansträngningar att sprida de gudomliga dofterna. Utvecklingen av andliga egenskaper tillsammans med motsvarande attityder är ett tema som lyfts upprepade gånger i Ruhi-institutets kurser, men alltid i samband med uppbyggnaden av en viss kapacitet – den kapacitet som behövs för att till exempel bidra till ett samhälles andaktsfulla karaktär, för att dela med sig av visdomspärlor från Bahá’u’lláhs uppenbarelse till andra och för att hålla lektioner i andlig fostran av barn. På så sätt utvidgas och fördjupas efter hand deltagarnas förståelse av dessa väsentliga egenskaper hos den mänskliga själen då de undersöker dynamiken i var och en av dem i ett nytt ljus och bevittnar hur de fungerar inom nya verksamhetsområden.

När en handledare vägleder en grupp genom enheten bör han eller hon ha i åtanke ett faktum som är centralt för utforskandet av andliga kvaliteter och som finns med i alla kurser i huvudsekvensen, men som hamnar i förgrunden i denna – nämligen att sådana kvaliteter är beroende av varandra för att kunna uttryckas på rätt sätt. Av särskild betydelse för undervisningen är en förståelse för hur mod kräver visdom, hur visdom förblir outtalad i avsaknad av mod, hur renhet kräver avskildhet från världsliga ambitioner och osjälviskhet; hur vänlighet, om den inte modifieras av tro på människors kapacitet, kan överskuggas av förmyndarmentalitet eller hur den, utan uppriktighet, i själva verket inte är något annat än hyckleri.

Handledarna är vid det här laget bekanta med idén i bok 3 om att andliga egenskaper är de permanenta strukturer som utgör vad vi är som människor. Genom att förvärva dessa egenskaper kan vi visa rätta attityder i vårt samspel med andra och undvika de oönskade attityder som vi kan ha förvärvat genom vår uppfostran och kultur. Vår öppenhet mot människor och den sympati vi har för deras kamp för att förstå sanningen är exempel på attityder som påverkar undervisningen. Det som alla handledare måste förstå är att diskussionen om attityder är inbyggd i utforskandet av andliga kvaliteter, något som är i fokus för större delen av enheten. När deltagarna till exempel begrundar egenskaperna *vänlighet* och *tålmod* i avsnitt 7 analyserar situationer där attityderna *förmyndarmentalitet* och *försumlighet* kan framträda i deras ställe. På samma sätt kommer deltagarna, efter att ha reflekterat över egenskapen avskildhet i avsnitt 8, att uppmanas att överväga hur den relaterar till vår passion för att undervisa, en hög önskan som vi alla strävar efter. Deltagarna bör kunna identifiera *glöd* och *entusiasm* som attityder som de bör sträva efter att visa upp, och se *apati* och *likgiltighet* som attityder som de bör motstå. Detta är syftet med övningen i avsnitt 9, som bör vara föremål för noggrann eftertanke.

De som fungerar som handledare är naturligtvis också medvetna om att utvecklingen av alla andliga egenskaper förutsätter en förståelse av ett antal näraliggande begrepp. För att uppnå allt högre grader av renhet, för att ta ett exempel, krävs en viss förståelse för vad människohjärtat har skapats för att spegla, för vad som utgör det damm och den smuts som kan skymma dess utstrålning och för vad som krävs för att hålla det rent från sådana orenheter. Men utöver en fördjupad förståelse av sådana begrepp måste man ha viljan och den uppriktiga önskan att göra andliga framsteg. Vilja och önskan skapas inte genom enbart intellektuell diskussion – djup och djupgående eftertanke krävs av varje individ angående hans eller hennes eget inre tillstånd. Det är handledarens uppgift att befrämja en miljö som inte ger upphov till skuld känslor, som inte kräver bekännelser, som inte uppmuntrar till anklagelser, en miljö där

en grupp vänner sakligt kan diskutera både abstrakta och praktiska frågor och låta var och en i lugn och ro reflektera över vad som krävs av honom eller henne.

En andlig egenskap som får särskild uppmärksamhet är *ödmjukhet*. Å ena sidan är sann ödmjukhet intimt förknippad med det tillstånd av upprymdhet som vi alla strävar efter att uppnå. För att nå dess höjder krävs det att vi blir alltmer självförglömmade. Det är den egenskap som ger våra ord och gärningar andlig kraft och skyddar oss mot stolthetens och fåfångans angrepp. Å andra sidan skapar den en attityd av lärande som är så viktig för en effektiv undervisning. En inställning till lärande som bygger på sann ödmjukhet skyddar oss mot stelhet i de metoder och tillvägagångssätt som vi använder när vi undervisar tron, både i våra egna individuella ansträngningar och i våra bidrag till kollektiva åtaganden. Den hjälper oss att bli allt skickligare i att reagera på lämpligt sätt på de omständigheter vi befinner oss i – om vi skall gå djärvt eller försiktigt fram, om vi skall agera snabbt eller ta tid på oss, om vi skall tala direkt och otvetydigt om Bahá'u'lláhs person eller mer allmänt om Hans läror och de principer Han har uttalat. Diskussionen om dessa idéer inleds i avsnitt 10 och kulminerar i övningarna i avsnitt 14. Som alltid kommer 'Abdu'l-Bahás exempel, som avsnittet avslutas med, att vägleda deltagarna i deras reflektioner över de egenskaper och attityder som bör känneteckna deras sätt att interagera med mottagliga själar och närma sig samtal med dem.

Den tredje enheten, som tar upp själva undervisningen, behandlar ämnet i två sammanhang: i våra egna personliga ansträngningar som individer och i kollektiva ansträngningar på gräsrotsnivå. En betydande del ägnas åt det förstnämnda, men handledarna bör komma ihåg att mycket av det som de kommer att diskutera med deltagarna gäller lika mycket för båda sammanhangen. I själva verket är dessa inte isolerade från varandra utan överlappar varandra i många avseenden, även om de behandlas i tur och ordning.

Bland de förmågor som enheten föreslår att deltagarna måste utveckla för att vara effektiva i båda sammanhangen är förmågan att känna igen och vårda mottagligheten för Bahá'u'lláhs budskap. I detta kommer de andliga egenskaper som utgjorde fokus för den andra enheten att vara nyckeln liksom, som beskyddaren noterade i avsnitt 3, förmågan att dra nytta av de möjligheter som skapas av oron i samhället idag. I sina diskussioner bör deltagarna ägna tillräcklig eftertanke åt de förhållanden som uppstår i människans hjärta under påfrestningarna och bördorna från en världsordning i förfall.

Hur rikliga sådana möjligheter än må vara så kommer de naturligtvis inte att förverkligas om förmågan att presentera bahá'í-läran på ett övertygande sätt, lämpligt för omständigheterna, inte får tillräcklig uppmärksamhet. Enhetens inriktning är därför att utforska denna förmåga och deltagarna får hjälp att reflektera över dess natur med hjälp av ett exempel: ett samtal där en ung person, Anna, presenterar tron för sin vän Emilia. Handledaren bör försäkra sig om att deltagarna avslutar denna centrala diskussion med minst två insikter klara för sig.

För det första är det absolut nödvändigt att deltagarna inte bara förstår skillnaden mellan begrepp och information, som tas upp i avsnitten 4-6, utan också varför skillnaden är så viktig. Det är trots allt förståelsen av begrepp och djupa sanningar som gör det möjligt för själar att närma sig Bahá'u'lláh, inte att enbart tillgodogöra sig information. I den utsträckning som undervisningen handlar om att höja medvetenheten och främja förståelsen kan den ses som ett sätt att hjälpa till att stärka individer, intellektuellt och andligt. Här kan den förmåga, som deltagarna har utvecklat sedan de påbörjade institutprocessen användas för att samspela med Guds ord och uppnå förståelse, komma att spela in, när de nu reflekterar över hur de kan vägleda andra mot den sanna kunskapens stränder.

För det andra bör deltagarna inse att samtalet mellan Anna och hennes vän, som beskrivs i avsnitten 7–21, är avsett att ge dem en uppfattning om vad en övertygande presentation av tron

innebär. Samtalet ska inte ses som en formel som kan användas utan åtskillnad. De övningar som följer efter varje del av presentationen är utformade för att belysa dess övergripande logik och frammana några inledande tankar om hur den kan anpassas till olika bakgrunder och intressen. För att deltagarna ska kunna utveckla förmågan att göra detta måste de dock först och främst lära sig presentationen väl som den är och kunna uttrycka idésekvensen med egna ord.

Diskussionen om individuella undervisningsinsatser avslutas i avsnitt 26, där deltagarna uppmanas att betrakta sina livsomständigheter och identifiera beståndsdelarna i en personlig undervisningsplan. I avsnitt 27 uppmuntras de att utifrån detta utarbeta en första handlingsplan för en viss tidsperiod, antingen flera veckor eller några månader. Förhoppningen är att denna övning ska öka deras medvetenhet om vikten av att regelbundet ägna sig åt undervisning som ett personligt initiativ hela livet igenom.

Avsnitt 28 tar sedan upp frågan om kollektivt handlande, som är fokus för återstoden enheten. Det förväntas att deltagarna vid det här laget redan har deltagit i olika typer av intensiva kampanjer. Därtill kommer de alla att tillhöra en växande kärna av aktiva anhängare av tron som arbetar ihärdigt för att främja samhällsbyggnadsprocessen i det kluster som de bor i. Dessa avslutande avsnitt kommer att hjälpa dem att reflektera över sina erfarenheter som deltagare i sådana kollektiva handlingar. Även om övningarna inte är omfattande betyder det inte att avsnitten ska gås igenom i all hast, och det är viktigt att handledaren ser till att tillräckligt med tid avsätts för att deltagarna ska kunna relatera det de studerar till sina egna erfarenheter. Genom att göra detta bör de komma att se hur varje individ i kollektiv handling ska bidra till en miljö som kännetecknas av ökande grader av enighet i dess olika dimensioner. De bör få en vision av hur enad handling på gräsrotsnivå, tillsammans med individuella ansträngningar, tjänar till att främja det globala företag som bahá'í-samfundet är engagerat i.

Med detta i åtanke väcker avsnitten ett antal frågor som deltagarna kommer att överväga: Vad innebär kollektivt handlande? Vad innebär det att kollektiva åtgärder är enhetliga? Vad kännetecknar tillvägagångssättet för att öka trons tillväxt i världen och vilken roll spelar intensiva kampanjer? Vilka är några av egenskaperna hos de människor som de arbetar bland, vare sig det är invånarna i en by eller en mottaglig befolkning som bor i ett grannskap eller om de är utspridda över hela klustret? Hur starka är de krafter som genereras av deras kollektiva agerande för att driva på befolkningens rörelse mot visionen om Bahá'u'lláhs världsordning? Hur intimt förknippad med trons tillväxt är den kapacitet som byggs upp genom den utbildningsprocess som främjas av institutet för barn, yngre ungdomar, ungdomar och vuxna? Skapas de nödvändiga förutsättningarna för effektiv kollektiv handling? Stärks gemenskapens band kontinuerligt? Uppnås enighet om syftet bland deltagarna i kollektiva åtgärder? Tar sig detta uttryck i glädjefyllda och intensiva aktiviteter? I vilken utsträckning definieras deras sätt att lära sig om tillväxt genom handling, reflektion över handling och rådslag? Betydelsen av den sista frågan kan inte överdrivas, för det är i den utsträckning som ett sådant förhållningssätt blir arbetssättet bland en växande kärna av vänner som de kommer att kunna bygga upp högre och högre grader av enhetligt tänkande, vilket är så nödvändigt om de ska upptäcka vad som behövs för att gå vidare från ett tillväxtstadium till nästa.

Undervisningens andliga natur

Syfte

Att få en förståelse av undervisning som en
handling av särskild andlig betydelse
och att inse att effektiv undervisning
innebär både ”att vara” och ”att göra”
– att uppmärksamma sitt inre tillstånd
likväl som ständig aktivitet

AVSNITT 1

Du har vid det här laget vandrat vidare på tjänandets väg en tid – en väg där individens andliga och intellektuella utveckling är oskiljaktig från hans eller hennes bidrag till samhällets omvandling. Vid varje punkt längs denna väg har en kombination av studier och handling ökat din förmåga att tjäna på olika sätt – genom att förstärka den andaktsfulla karaktären i ditt samfund, genom att inleda och upprätthålla andligt upplyftande samtal med vänner och familjer i ditt grannskap eller din by, genom att delta i ett program med systematiska hembesök eller genom att fungera som barnklasslärare eller som animatör för en ungdomsgrupp, eller bådadera. I alla dessa åtaganden har du känt glädjen i att få dela med dig av visdomens pärlor från Bahá'u'lláhs uppenbarelses ocean till människor med olika bakgrund och i olika åldrar.

När du har arbetat för att stärka de andliga grundvalarna i ditt samhälle har du tvivelsutan tagit vara på tillfällena att tala direkt och ingående om Bahá'u'lláhs person och Hans uppenbarelse med dem som är intresserade – till exempel när du besökt föräldrar med barn i institutets utbildningsprogram, kanske som en del av en intensiv kampanj, eller när du samtalar med unga människor som har gått med i institutets process i en önskan att tjäna. Också i ditt dagliga umgänge med släktingar, vänner, klasskamrater, arbetskamrater och bekanta måste du ha funnit liknande möjligheter. Vid dessa och andra liknande tillfällen har du inte dragit dig för att bjuda in mottagliga själar att ta till sig sanningen i Hans budskap och ansluta sig till Hans efterföljares gemenskap. De tre delarna i denna bok kommer att hjälpa dig att reflektera över undervisningshandlingen, handlingen att leda själar till stranden av Bahá'u'lláhs uppenbarelses ocean. Det finns naturligtvis så många vägar genom vilka människor når fram till dessa stränder. Vi bör därför inse att mycket av det vi kommer att studera om undervisningens andliga dynamik gäller i stort sett alla våra ansträngningar, i alla sammanhang och under alla omständigheter, att diskutera bahá'í-ideal, att dela med oss av våra trosföreställningar och övertygelser, att utforska andliga frågeställningar med andra och till och med att fostra de unga – ty även dessa ansträngningar handlar om att föra själar i kontakt med Guds ord.

AVSNITT 2

”Undervisa Guds sak, o Bahás folk”, lyder Bahá'u'lláhs uppmaning, ”ty Gud har föreskrivit alla plikten att förkunna Hans budskap och anser det som den mest förtjänstfulla av alla gärningar.” Hur påverkar det undervisningen att den är en plikt för alla dem som har erkänt Bahá'u'lláh?

Ordet ”plikt” används på många olika sätt i mänskligt tal. Ibland innebär det en uppsättning regler som åläggs oss utan någon uppenbar anledning. Vi tänker på vissa plikter som uppgifter vi måste utföra även om det skulle vara mycket trevligare om vi kunde undvika att göra dem. Andra plikter, som är relaterade till vårt eget välbefinnande och till välbefinnandet hos dem vi bryr oss om, tar vi gärna på oss. Gör i rådslag med din grupp en lista på några trevliga uppgifter.

I allmänhet tenderar vi att nogsamt utföra de uppgifter som verkar viktiga för oss. En jordbrukare, till exempel, sköter plikttroget sin gård eftersom han vet att varje uppgift är viktig för det slutliga målet att bärga en riklig skörd, som hans familjs uppehälle är beroende av. Vilka är nu några av de frukter som vi hoppas att våra ansträngningar att lära ut tron skall ge?

De plikter som gudsmanifestationen ålägger oss bidrar till det mest goda. Ändå ligger inte deras värde enbart i det goda de åstadkommer. Guds föreskrifter är inte bara regler som talar om för oss vad vi skall göra eller inte göra, de är i själva verket uttalanden om den mänskliga existensens verklighet. Ett enkelt exempel kan förtydliga detta.

Vi vet att vi måste äta en måttlig mängd mat regelbundet för att kunna leva ett hälsosamt liv. Att äta regelbundet är dock inte en godtycklig beteenderegler som någon har ålagt oss, det är ett uttalande om verkligheten i vår fysiska existens. Våra kroppar är uppbyggda på ett sådant sätt att de behöver näring ständigt återkommande behöver näring och vi måste leva upp till detta krav. Att försumma det kommer i slutändan att leda till döden.

På samma sätt, när Guds uppenbarelse ger oss en uppmaning eller befallning, till exempel att vi ska be varje dag, så påtvingar Han oss inte någon godtycklig beteenderegler. Snarare får vi veta något om verkligheten i vår existens – i det här fallet att den mänskliga själen skapades på sådant sätt att vi, för att den skall få näring, regelbundet måste vända våra hjärtan och sinnen mot Gud och "samtala" med källan till vår existens. På samma sätt avslöjar vår plikt att undervisa Hans sak, utöver den uppenbara nytta det innebär för oss och för mänskligheten, vissa sanningar om den mänskliga själens natur och vad den behöver. I de kommande avsnitten kommer vi att utröna några av dessa sanningar. Innan du gör detta kan det dock vara till hjälp att skriva en mening om vad var och en av följande saker innebär. Ett exempel ges för att hjälpa dig.

1. Ett stearinljus: Ett stearinljus är till för att ge ljus. _____

2. En nattfjäril: _____

3. En flamma: _____

4. En springbrunn: _____

5. Regnmoln: _____

6. Parfym: _____

Håller du med om att en människas natur är att ge oavbrutet – att ge av sina ägodelar, sin tid, sin energi och sin kunskap?

AVSNITT 3

Låt oss börja våra reflektioner över några av konsekvenserna av vår plikt att undervisa genom att studera några citat från 'Abdu'l-Bahá's skrifter i detta avsnitt och de två följande avsnitten. Vid ett tillfälle skriver Han:

”O levande flamma av himmelsk kärlek! Ditt hjärta har kommit att brinna så hett av kärlek till Gud att på tiotusen mils håll kan dess värme och strålgans kännas och ses. Den eld som tänts av en dödlig hand skänker bara ljus och värme åt ett litet utrymme, medan den heliga flaman som Guds hand har tänt, även om den brinner i österlandet, kommer att sätta västerlandet i brand och skänka värme åt både nord och syd, ja, den skall stiga från denna värld för att brinna med den hetaste flamma i rikena i höjden med ett ljus som flödar ut över den eviga härlighetens rike.”¹

Enligt ovanstående stycke bör våra hjärtan vara så _____ med kärlek till Gud som på _____ håll kan dess _____ och _____ kännas och _____. 'Abdu'l-Bahá berättar för oss att _____ som _____ av _____ skänker _____ och _____ åt ett litet _____, medan den _____ som _____ har tänt, även om den brinner i _____, kommer att sätta _____ och skänka _____ åt både _____ och _____, ja, den skall stiga från denna värld _____ med _____ i rikena på höjden, med ett ljus _____ över _____.

AVSNITT 4

Till en av de vänner som, efter att länge ha önskat nå Hans närvaro, slutligen fick ett kort möte med Honom, riktar ‘Abdu’l-Bahá följande ord:

”... Jag hoppas att detta möte var som lampans veke som mötte elden och antändes vid kontakt. Jag inväntar förväntansfullt resultaten av detta möte, att jag kan finna dig upptänd som ett ljus och förtärd som en mal av Guds kärleks eld. Må du, rörd av kärlekens och hänryckningens intensitet, gråta som molnet, skratta som den friska ängen och darra av glädje som den makalösa plantan som rörs av Abhá-paradisets briser.”²

Enligt detta stycke hoppas ‘Abdu’l-Bahá att finna oss _____ som ett _____
_____ och förtärda som en _____ av _____. Må
du, _____ av _____, gråta som _____, skratta som
_____ och darra av glädje som _____
_____ som rörs av Abhá-paradisets briser.

AVSNITT 5

Och i en skrift som skrevs som svar på frågor från en av trons tidiga anhängare säger ‘Abdu’l-Bahá:

”Guds tjänarinnor måste höja sig till en sådan ställning att de, på egen hand och utan hjälp, förstår dessa inre betydelser och blir i stånd att fullständigt förklara vartenda ord – en ställning där en källa av visdom väller fram ur sanningen i deras innersta hjärtan och strålar ut alldeles som en springbrunn upprinner ur sin egen källa.”³

‘Abdu’l-Bahá önskar att vi skall höja oss till en sådan ställning att vi,
_____ och utan hjälp, _____ lärans inre betydelser
och blir i stånd _____ vartenda ord – en ställning där
_____ väller fram ur _____ i våra innersta hjär-
tan och _____ alldeles som _____ upprinner
_____.

AVSNITT 6

De tre citat som vi just har studerat antyder att vår plikt att undervisa saken handlar lika mycket om ett tillstånd vi måste uppnå som om de handlingar vi måste utföra. Det finns mycket vi kan lära oss om detta tillstånd av varande från de bilder som finns i citaten. De talar om ting vars blotta existens kräver att de ger av sig själva. Kan en flamma välja att inte ge ifrån sig ljus och ändå kallas en flamma? Kan en springbrunn välja att inte flöda och ändå vara en springbrunn? Så är också vi skapade för att vara givmilda och generösa. Att ge, att dela med oss av det vi äger till andra är ett krav i vår andliga existens. Av allt vi äger är trons gåva – erkännandet av Bahá'u'lláh som Guds manifestation i denna dag – den mest värdefulla. Det är bara naturligt att vi delar med oss till andra av den kunskap vi får från Hans uppenbarelse och den kärlek och glädje som denna uppenbarelse fyller våra själar med.

Vi kan naturligtvis stöta på många hinder på vår väg när vi strävar efter att undervisa saken. Vi kan vara blyga, vi kan vara rädda för att agera eller tala, vi kan ibland finna det svårt att uttrycka idéer med klarhet, men allt detta kan vi gradvis övervinna om vi förstår att genom att undervisa Guds sak lär vi oss att ge fritt av det som är oss mest kärt. Följande ord från ett brev skrivet å beskyddaren kan tjäna som en ständig påminnelse om vår plikt att dela med oss till andra den gudomliga visdom som finns i Bahá'u'lláhs uppenbarelse:

”Världen befinner sig i stor oro och dess problem tycks bli alltmer akuta för varje dag som går. Vi bör därför inte sitta sysslolösa, i annat fall skulle vi misslyckas med att genomföra vår heliga plikt. Bahá'u'lláh har inte givit oss sina läror för att vi ska samla dem och dölja dem för vår personliga nöje och njutning. Han gav dem till oss för att vi skall föra dem vidare från mun till mun, tills hela världen blir bekant med dem och får del av deras välsignelser och upplyftande inflytande.”⁴

AVSNITT 7

Ett sätt att beskriva det tillstånd som vi strävar mot är att säga att det är ett tillstånd av upptändhet. När vi fokuserar våra tankar och vår energi på undervisning bör vi därför komma ihåg att den eld av kärlek till Bahá'u'lláh som finns i våra hjärtan bör brinna starkare och starkare varje dag. Du kanske vill lägga följande avsnitt ur 'Abdu'l-Bahás skrifter på minnet och låta det alltid påminna dig om behovet av att ge näring till flamman av Guds kärlek i ditt hjärta:

”O du som är som en lampa som antänts av Guds kärleks eld! Jag läste ditt senaste brev, som berättade om din brinnande kärlek och om din upptändhet av elden av kärleken till din Herre, den Mäktige, den Prisade, och som visade på det genomsyrande inflytandet av sanningens Ande i dina lemmar och nerver, dina vener och artärer, dina ben, ditt blod och kött, på ett sådant sätt att den har greppat maktens tyglar ur dina händer, rör dig som den vill, får dig att tala som den vill och attraherar dig som den vill. Detta anstår sannerligen varje hjärta som är fyllt av Guds kärleks ande. Snart skall du skåda underbara resultat och upptäcka din mäktige Herres tecken.”⁵

AVSNITT 8

Ovanstående avsnitt beskriver ett tillstånd där vi inte kan låta bli att tjäna och undervisa saken. Sanningens ande är så ingjuten i vår själva varelse att den tar maktens tyglar från oss och rör oss som den vill. Försök att tänka på konsekvenserna av att motstå en sådan naturlig impuls, genom att reflektera över var och en av följande punkter:

- a. En springbrunn som tar emot vatten men vägrar att rinna. _____

- b. En person som ständigt tar emot Guds gåvor men vägrar att dela med sig av dem med andra. _____

- c. En person som tar emot kunskap men inte delar med sig av den till andra. _____

- d. Någon som får trons gåva men som inte tjänar och undervisar saken. _____

AVSNITT 9

När du funderar över vad upptändhet innebär bör du komma ihåg att ”att vara” och ”att göra” är två kompletterande aspekter av ett liv som levs enligt bahá’í-lärorna. De är så tätt sammanvävda att det är meningslöst att försöka skilja dem åt. Vi kan inte vänta hela livet tills vi uppnår ett tillstånd av total upptändhet innan vi handlar. Redan den minsta låga ger värme och ljus. Det finns många saker som vi måste ägna oss åt samtidigt. Vi måste be och meditera över den djupa innebörden i de skrifter som vi studerar varje dag. Vi måste sträva efter att rena våra hjärtan och återspegla Hans egenskaper. Vi måste öppna våra inre ögon, skåda Hans skönhet och bli förälskade i den. Och vi måste vara aktiva inom tjänandets område och dela med oss till andra av den kunskap vi får från Bahá’u’lláhs uppenbarelse. Då du är medveten om sambandet mellan ”att vara” och ”att göra”, vilka av följande påståenden skulle du göra utan att tveka? Markera dem.

- ____ Att besöka människor i deras hem och engagera sig med dem i meningsfulla samtal kräver mycket mod. Först måste jag övervinna min djupa blyghet, sedan kom-

mer jag att vara redo att erbjuda denna tjänst.

- Även om jag är nervös för att inleda samtal med människor jag inte känner så väl har jag satt min lit till Gud, medveten om att det bara är genom att handla som jag kommer att övervinna min blyghet.
- Jag har inte tillräcklig kunskap för att diskutera tron med andra. Jag bör skaffa mig mer kunskap innan jag söker upp mottagliga själar och försöker dela med mig av lärorna till dem.
- Den visdom som vi kan hämta ur Bahá'u'lláhs uppenbarelse är outtömlig, men även de minsta insikter vi kan få ur den är så ovärderliga att vi bör dela med oss frikostigt av dem till andra.
- Jag vet att jag inte på något sätt är perfekt och att jag har en lång väg att gå innan jag återspeglar de många andliga egenskaper som beskrivs i skrifterna. Bahá'u'lláh lovar dock att Han kommer att bistå alla dem som reser sig för att tjäna Honom, så jag bör göra mitt bästa för att göra det.
- Även om jag är otillräcklig kommer jag att resa mig och tjäna saken. Att dela Bahá'u'lláhs läror med andra bidrar till att öka min kärlek till Honom och hjälper mig att utveckla de nödvändiga förmågorna och andliga egenskaperna.
- Jag skulle älska att undervisa i en barnklass, men först måste jag utveckla alla de egenskaper som krävs av en bra lärare. Hur ska eleverna kunna lära sig om jag inte föregår med gott exempel?
- När jag undervisar en klass växer min kärlek till barnen och jag får många tillfällen att tillämpa generositet, tålmod och kärleksfull vänlighet.
- Ungdomarna i den grupp som jag leder som animatör ska kunna prata med mig. Om de tycker att jag är för helgonlik kommer de inte att känna sig bekväma med att uttrycka sina idéer fritt. Det viktigaste är att jag finns där för dem, vecka efter vecka.
- När jag fungerar som animatör för en grupp yngre ungdomar måste jag se till att förädla min karaktär, precis som jag försöker hjälpa dem i deras andliga och intellektuella utveckling.
- I allmänhet, inom vilket område som helst, om jag säger rätt saker, spelar det ingen roll om min själ är upptänd eller inte.
- Allt jag behöver göra är att koncentrera mig på att älska Bahá'u'lláh. Då behöver jag inte säga ett ord. Mitt hjärta kommer att vara så upptänt att människor kommer att undra varför jag är som jag är. När de får reda på att det är för att jag är bahá'í kommer de att undersöka och acceptera tron på egen hand.
- Att undervisa är ett tillstånd av att vara. Det kommer naturligt. Varför anstränga sig!
- Att undervisa är ett naturligt tillstånd. Det finns inget behov av att göra upp systematiska planer för att söka upp mottagliga själar och engagera dem i samtal om Bahá'u'lláhs person och Hans läror. Du ska bara låta det hända!

AVSNITT 10

Vi har enats om att vi kan och bör dela med oss av Bahá'u'lláhs läror från det ögonblick vi känner igen Honom. Den bild vi har använt är av en låga som, hur liten den än är, ändå ger ljus och värme. Samtidigt förstår vi att vi, utan att låta våra ansträngningar på tjänandets område någonsin avta, ständigt måste sträva efter att berika vårt andliga liv, ge näring åt elden av Guds kärlek i våra hjärtan och öka dess intensitet. Låt oss därför stanna upp och reflektera över det som gör elden starkare.

Nedan följer två uppsättningar av påståenden. Den vänstra uppsättningen innehåller påståenden som, även om de innehåller en del sanning, orsakar förvirring i denna fråga. Para ihop varje påstående med det påstående i den högra uppsättningen som du tycker är mer passande.

- ___ Kunskap är en slöja. För mycket kunskap leder till stolthet. Man bör se till att inte lägga för stor vikt vid att studera skrifterna. Det är tillräckligt att koncentrera sig på att älska Gud och mänskligheten.
- ___ Upptändhet är så viktigt att man bör dra sig undan från all aktivitet under en tid och enbart arbeta med att förbättra sitt inre tillstånd.
- ___ När man är upptänd av elden från Guds kärlek lever man utan ansträngning i ett tillstånd av ständig glädje.
- ___ Vi misslyckas med att lyda Guds bud därför att vi inte älskar Bahá'u'lláh tillräckligt mycket.
- ___ Upptändhet kommer bara genom Guds nåd. Därför behöver vi inte göra några ansträngningar för att öka dess intensitet.
- ___ När elden från Guds kärlek väl har tänts i ens hjärta kan den aldrig släckas. Den kommer av sig själv att förbli tänd och renar hjärtat från själviskhet och passion.
- a. Undervisning och tjänande av saken är nödvändiga för andlig tillväxt och ökar ens upptändhet.
- b. I slutändan beror upptändhet på Guds nåd. Detta innebär dock inte att det inte behövs ansträngningar. Att be dagligen, att be vid Hans tröskel, att läsa skrifterna och att aktivt tjäna Honom – allt detta ökar själens förmåga att ta emot Guds nåd och gåvor.
- c. Kunskap ger näring åt lågan i kärleken till Bahá'u'lláh i ens hjärta. Ju mer man lär känna Honom genom studiet av Hans uppenbarelse och genom att tjäna Hans sak, desto djupare älskar man Honom. När man är befriad från egot som leder till stolthet och förvandlar kunskap till en slöja, bidrar förvärvandet av kunskap i hög grad till att öka ens upptändhet.
- d. Precis som bön och tjänande av saken hjälper till att intensifiera lågan av Guds kärlek i ens hjärta, släcker egots vindar och själviska önskningar den. Därför måste man vara vaksam och skydda Guds kärleks eld i sitt hjärta.
- e. När man arbetar ihärdigt på Guds väg bränns jagets slöjor bort av Hans kärleks eld, och man känner glädjen av att komma närmare Honom.
- f. Även när vi älskar Bahá'u'lláh kan vi göra många misstag, för vi är svaga och

behöver ständigt Hans nåd och förlåtelse. Att anstränga sig för att lyda Hans bud ökar upptändheten.

Skriv nu ett kort stycke där du med egna ord beskriver hur upptändheten ökat.

AVSNITT 11

Efter att ha tänkt på tillståndet av upptändhet, ett tillstånd där vi, i brand av Guds kärlek, oavbrutet strävar efter att sprida ljuset från Bahá'u'lláhs uppenbarelse, låt oss läsa och reflektera över följande avsnitt:

”Säg: Att bistå Mig är att undervisa om Min sak. Detta är ett ämne varmed hela skrifter är fyllda. Det är Guds oföränderliga påbud, evigt i det förflutna, evigt i framtiden.”⁶

”Förfäras ej, o världens folk, när Min skönhets sol gått ned och Mitt tabernakels himmel är dold för era ögon. Stå upp för att främja Min sak och förhärliga Mitt ord bland människorna. Vi är ständigt med er och skall stärka er genom sanningens makt.”⁷

”Den Högstes Penna har påbjudit och ålagt var och en förpliktelsen att undervisa denna sak. ... Gud kommer utan tvivel att vägleda vemhelst som avsäger sig allt utom Honom och kommer att få visdomens och yttrandets rena vatten att strömma fram och ymnigt flöda från dennes hjärta.”⁸

”Gud har ålagt var och en plikten att undervisa Hans sak. Vemhelst som står upp för att fullgöra denna plikt måste ovillkorligen, innan han förkunnar Hans budskap, smycka sig med en ärlig och lovvärd karaktär, så att hans ord kan draga till sig deras hjärtan som är mottagliga för Hans kallelse.”⁹

”O Guds älskade! Lägg er icke till vila på era bäddar, nej skynda, så snart ni igenkännt er Herre, Skaparen, att lyssna till det som har drabbat Honom och ila till Hans hjälp. Lossa era tungors band och tillkännagiv oupphörligt Hans sak. Detta skall bli bättre för er än det förgångnas och framtidens alla skatter, om ni vore bland dem som uppfattar denna sanning.”¹⁰

Du kanske vill memorera så många av ovanstående citat som du kan.

AVSNITT 12

När vi överväger de olika aspekterna av vår plikt att undervisa får vi inte glömma att Guds bud är ett tecken på Hans frikostighet mot oss. Vi får inte för ett ögonblick tro att vi gör Gud en tjänst genom att följa Hans uppmaningar och befallningar. Han skulle med ett enda ord kunna säkra den fullständiga segern för sin sak. Att Han har gett oss möjlighet att kämpa för Hans tro är en ovärderlig välsignelse som har tilldelats var och en av oss. Bahá'u'lláh säger:

”Om det vore Vår önskan skulle Vi göra saken segerrik i kraft av ett enda ord från Vår närvaro. Han är i sanning den Allsmäktige, den Alltbetvingande. Vore det Guds avsikt, skulle det ur den himmelska maktens skogar framträda ett lejon av oövervinnelig styrka, vars rytande är likt åskans doner genljudande i bergen. Då Vår kärleksfulla försyn emellertid överskrider allt som är till, har Vi förordnat att fullständig seger skall uppnås genom tal och yttranden, så att Våra tjänare över hela jorden därigenom blir mottagare av gudomlig godhet. Detta är ett tecken på vad Gud förunnat dem genom sin välgörenhet.”¹¹

I talat och skrivet språk används ofta metaforer för att förmedla en idé – det vill säga att ett ord eller en fras som för tankarna till en viss bild används för att beskriva något ogripbart. I detta avsnitt använder Bahá'u'lláh metaforen lejon. Lejonet kommer fram ur den himmelska maktens skogar och hans rytande är som åska som ekar i bergen. Denna bild ger oss en glimt av Guds, Skaparens, makt. Genom en enda handling kunde Han göra sin makt känd och alla jordens folk skulle böja sig i underkastelse inför Honom. Det är endast på grund av sin kärleksfulla godhet som Han låter oss, sina tjänare, vara instrument för spridandet av Hans tro. Komplettera följande meningar med ord och fraser från citatet:

1. Om det är Guds vilja, kan Han _____
2. Vore det Guds avsikt, skulle det framträda _____

3. Detta lejons rytande skulle vara som _____

4. Eftersom Hans kärleksfulla försyn överträffar allt, har Gud förordnat att _____

5. Detta har han gjort för att _____
6. Detta är ett tecken _____

AVSNITT 13

Det är inte ovanligt att människor har vissa övertygelser och samtidigt säger saker som i princip motsäger dem. I allmänhet är det inte lätt att vara konsekvent. Vi har alla vanor som formats under våra liv och som gör att vi säger saker utan att tänka på dem. Med lite mer eftertanke skulle det stå klart för oss att vi inte riktigt tror på en del av de uttalanden vi gör. Allteftersom vår förståelse ökar, både i ljuset av lärorna och genom erfarenhet, är det därför värt att då och då stanna upp och undersöka giltigheten i vissa uttalanden. Bestäm vilka av följande påståenden som stämmer överens med din förståelse av begreppet undervisning som en plikt. Markera dem.

- ___ Jag deltar aktivt i rådslagen i mitt samfund om undervisningsarbetet och ger förslag på hur det ska göras. Det är så jag fullgör min plikt att undervisa.
- ___ Närhelst det finns en fokuserad undervisningsinsats i mitt samhälle, ber jag särskilda böner för den. Det är så jag fullgör min plikt att undervisa.
- ___ Närhelst tillfälle ges bjuder jag på några insikter hämtade från Bahá'u'lláhs läror. Det är tillräckligt för att jag ska kunna fullgöra min plikt att undervisa.
- ___ Jag har undervisat tron för en person i år. Jag har uppfyllt min plikt för året.
- ___ Alla jag känner vet att jag är bahá'í och jag har berättat om Bahá'u'lláh och Hans uppenbarelse för dem som är intresserade. Jag har uttömt alla möjligheter som står öppna för mig att undervisa tron.
- ___ Jag fullgör min plikt att undervisa genom att berätta för alla jag möter att jag är bahá'í.
- ___ Det bästa sättet att fullgöra min plikt att undervisa är att leva ett exemplariskt liv. Det finns inget behov av ord.
- ___ Jag försöker lyda alla Bahá'u'lláhs befallningar och uppmaningar, inklusive den att undervisa Hans sak, för endast på detta sätt kommer jag att kunna leva ett föredömligt liv.
- ___ Jag vet att Bahá'u'lláh har ålagt var och en av sina anhängare att undervisa Hans sak. Men Han menade egentligen inte "alla". Han syftade på dem som är mycket kunniga i tron och har stor erfarenhet.
- ___ När jag tänker på skönheten i Bahá'u'lláhs läror blir jag så uppfylld av glädje att jag inte kan se hur jag inte skulle kunna dela Hans budskap med andra.
- ___ Det är genom att fullgöra min plikt att undervisa saken som jag kommer att få gudomlig bekräftelse.
- ___ Jag fullgör min plikt att undervisa saken på grund av min kärlek till Bahá'u'lláh och den kärlek som Han har ingjutit i mig för hela mänskligheten.
- ___ Vi har så många samhällsbyggande aktiviteter på gång i vårt grannskap, och det är bara en tidsfråga innan fler och fler individer och familjer ansluter sig till tron. Det finns inget behov för oss att leta efter tillfällen att tala om Bahá'u'lláh och Hans uppenbarelse och hjälpa till att bekräfta själar i Hans sak.

Memorera följande avsnitt ur en skrift som 'Abdu'l-Bahá uppenbarat:

”O du som söker Guds rike! Om du önskar att ditt tal och yttrande skall tränga in i förhärdade hjärtan, befria dig då från all bundenhet till världen och vända ditt ansikte mot Guds rike. Tänd Hans kärleks eld i ditt hjärta på ett sådant sätt att du må bli en brinnande låga och vägledningens lysande ljus. Då kommer ditt tal att, genom den helige Andes bekräftelse, väcka varje hjärta.”¹²

AVSNITT 14

Nu när vi har funderat över betydelsen av undervisning som en plikt, låt oss reflektera över det heliga i denna handling, som beskyddaren uppmärksammar oss på i det citat vi studerade i avsnitt 6. I vilken avseende är undervisning helig? Naturligtvis gör det blotta faktum, att det är en uppmaning som kommer från Gud, att denna plikt är helig. Men finns det andra dimensioner av helighet som vi bör utforska i samband med undervisning? I en av sina skrifter säger Bahá'u'lláh följande:

”Det som Han har förbehållit sig själv är människohjärtanas städer, och bland dessa är Hans, den oinskränkta Sanningens älskade, så som nycklarna i denna dag. Om Gud vill kan de alla och envar bli i stånd att lås upp portarna till dessa städer med det Största Namnets makt.”¹³

I ett annat stycke säger Han:

”Det som Han har förbehållit sig själv är människohjärtanas städer, så att Han må rena dem från alla jordiska föroreningar och möjliggöra för dem att närma sig den helgade plats som de otrognas händer aldrig kan vanhelga. Öppna, o människor, det mänskliga hjärtats stad med ert tals nyckel. Så har Vi i enlighet med ett bestämt mått föreskrivit er plikt för er.”¹⁴

Att besvara följande frågor ger dig hjälp att se hur dessa stycken förhåller sig till helighet och undervisning:

1. Vad har Gud reserverat för sig själv? _____

2. Till vem hör människans hjärta? _____

3. Vilket ord använder vi för att beskriva ”det som tillhör Gud”? _____

4. Vilka är nycklarna till städerna i människors hjärtan? _____

5. Vad vill Gud rensa dessa städer från? _____

6. Vad vill han att dessa hjärtan ska närma sig? _____

7. Med vilken nyckel ska vi öppna människohjärtats stad? _____

8. Vilken plikt har föreskrivits oss i dessa avsnitt? _____

AVSNITT 15

Det finns ytterligare en dimension av helighet som vi måste beakta i vår strävan att utforska dess förhållande till undervisning. I en av sina skrifter hänvisar Bahá'u'lláh till sin uppenbarelse med dessa ord:

”Säg: Detta är den förseglade och mysteriefyllda skriftrulle, förvaringsplatsen för Guds oåterkalleliga förordning, vilken bär de ord Helighetens finger har nedtecknat, som höljdes bortom de ogenomträngliga mysteriernas slöja och som nu har sänts ned som ett tecken på Hans nåd, Han som är den Allsmäktige, dagarnas Uråldrige. I den har Vi bestämt ödet för alla jordens invånare och himmelens inbyggare och skrivit ned kunskapen om alla ting från början till slut.”¹⁵

I ovanstående avsnitt beskriver Bahá'u'lláh sin uppenbarelse som en förseglad och mystisk skriftrulle. En skriftrulle är en pappersrulle på vilken ett viktigt budskap är skrivet. Denna förseglade och mystiska skriftrulle är förvaringsplatsen för Guds dekret – det vill säga den bär det som Gud har befallt och som är oföränderligt. Följande övning bör hjälpa dig att få insikt i innebörden av detta citat. Fyll i luckorna med ord från citatet och läs sedan meningarna tillsammans.

1. Bahá'u'lláhs uppenbarelse har sänts ned till oss som ett tecken på Guds _____.
2. Det som har sänts ner är den _____ och _____ skriftrulle som tidigare höljdes bortom _____.
3. Det är förvaringsplatsen för Guds _____.
4. I den har Gud bestämt ödet för alla _____ invånare och _____.

5. I Bahá'u'lláhs skriftrulle har nedtecknats _____.

AVSNITT 16

Begrunda nu vad vi har studerat i de två föregående avsnitten. Att undervisa är varje bahá'ís heliga plikt, eftersom den åläggs oss av Gud. När vi undervisar har vi dessutom att göra med två mycket heliga ting. Det ena är människohjärtat, som i grunden tillhör Gud. Undervisning kan i själva verket beskrivas som den andliga handling som resulterar i att människohjärtats stad öppnas för Honom. Det andra heliga ting som undervisningen handlar om är Bahá'u'lláhs uppenbarelse. Vi undervisar för att knyta hjärtat till Hans uppenbarelse, Hans största gåva till mänskligheten.

Försök att minnas tillfällena i ditt liv då du känt närvaron av det heliga. Om du någonsin har varit i Bahá'u'lláhs och Bábs helgedomar har du starka minnen av hur det kändes att komma nära och buga vid deras heliga trösklar. Men även om du ännu inte har haft den förmånen, måste det finnas många tillfällen i ditt liv då du var hänryckt i bön med sinne och hjärta vänt mot Gud, och du hade en levande känsla av att stå i Hans närvaro. Vilka är de känslor som fyller ditt hjärta i sådana stunder? Markera dem i följande lista:

- ___ intensiv kärlek
- ___ ödmjukhet
- ___ glädje
- ___ vördnad
- ___ olustkänsla
- ___ ovärdighet
- ___ likgiltighet
- ___ hänryckning
- ___ vördnad
- ___ undergivenhet
- ___ tacksamhet
- ___ Lugn och ro

AVSNITT 17

Denna sista övning har påmint oss om den vörtnadsfulla attityd som man intar när man närmar sig det som är heligt och om de ädla känslor som väcks i ens hjärta när man står i närvaro av det heliga. I det här sammanhanget måste en viktig fråga ställas: Hur gör din egen medvetenhet om undervisningens heliga natur att dina handlingar blir kraftfulla? För att hjälpa dig att besvara denna fråga föreslås att du genomför en övning där tre olika sätt att se på undervisningshandlingen beskrivs och du uppmuntras att fundera över resultatet av varje sätt. Oroa dig inte om övningen verkar något konstlad – den kommer ändå att ge dig vissa nödvändiga insikter.

Som en del av en växande kärna av aktiva anhängare av tron i ditt grannskap eller din, by är du medlem i en grupp som är engagerad i en gemensam undervisningsinsats.

Tillsammans besöker du och de andra medlemmarna hushåll och diskuterar med individer och familjer – av vilka en del redan på ett eller annat sätt är knutna till de pågående samhällsbyggande aktiviteterna – de grundläggande sanningar som finns nedlagda i Bahá'u'lláhs uppenbarelse och hjälper dem att erkänna Honom som Guds manifestation för denna dag. Låt oss föreställa oss ett scenario där ditt team under en tidsperiod har hjälpt ett trettiotal personer att omfamna saken och ansluta sig till bahá'í-samfundet. Vi kan anta att varje medlem i teamet har fullgjort sin plikt att undervisa med största uppriktighet och enbart av kärlek till Bahá'u'lláh. Men tänk om teamets uppfattning om vad det gjorde inte var konstant vid alla tillfällen?

Låt oss säga att ni till en början mer eller mindre såg er själva som säljare. ”Att undervisa är som att sälja”, sa ni till er själva. ”Tron har de bästa idéerna som finns. Vi är bra lärare om vi på ett effektivt sätt kan paketera tron och sälja in dessa underbara idéer till folket.” Tio själar kom in i Tron på detta sätt.

Antag nu att du och de andra medlemmarna i teamet lite senare insåg vad ni gjorde i stort sett var som att rekrytera individer till en progressiv social sak. ”Med tanke på det allvarliga läget i världen”, sade ni till er själva, ”är det som behövs att rekrytera så många människor som möjligt, så snabbt som möjligt – människor som i lärorna finner lösningarna på mänsklighetens problem och som kommer att arbeta för att skapa enighet, eliminera fördomar och verka för rättvisa.” Och så började ni att entusiastiskt bjuda in andra att tillsammans med er främja sådana viktiga ideal som fred, enighet, jämlikhet mellan könen och avskaffandet av fördomar. Tio personer kom in i tron genom dessa ansträngningar.

En tid senare var ni naturligtvis fortfarande bekymrade över världens tillstånd och behovet av att öka antalet människor som kunde tillämpa Bahá'u'lláhs läror för att förändra den. Men ditt team hade utvecklat en mycket djupare förståelse av undervisningens heliga natur. Varje gång ni förklarade trons sanningar för någon var ni mycket medvetna om att ni talade till ett människohjärta som tillhör Gud. Vad ni gjorde, påminde ni er själva om, var att använda ert yttrandes nyckel för att öppna portarna till detta hjärtas stad och förbinda den med Bahá'u'lláhs uppenbarelse. Under dessa förhållanden förklarade ytterligare tio personer sin tro.

Efter att ha hjälpt dessa trettio vänner att omfamna saken, påbörjar ert team nu en systematisk ansträngning att fördjupa deras kunskap om lärorna och uppmuntra så många av dem som möjligt att gå in i institutprocessen och bli förkämpar för samhällsbyggandet i er by eller ert grannskap. Tror du att det kommer att finnas någon skillnad mellan de tre grupperna när det gäller intensiteten i deras engagemang i bahá'í-aktiviteter? Kommer era ansträngningar att vara mer effektiva med någondera av grupperna? Naturligtvis kan det fråna vilken som helst av de tre grupperna framträda individer som är så förberedda av Bahá'u'lláh, så ivriga att fördjupa sig i Hans uppenbarelse, att de snabbt blir fördjupade och engagerade i samhällets angelägenheter. Vad du dock ombeds göra är att tänka på varje grupp som en helhet. Tror du att det i genomsnitt kommer att vara någon större skillnad mellan de tre? Diskutera denna fråga i din grupp och skriv ner

dina slutsatser nedan.

För att fundera vidare på den fråga vi har ställt – det vill säga om din växande medvetenhet om undervisningens heliga natur ger dina handlingar kraft – låt oss titta på ett annat scenario. Som tidigare nämnts innebär många av de samhällsbyggande aktiviteter som du genomför i din by eller i ditt grannskap att själar kommer i kontakt med Guds ord och kan i vid mening ses som undervisning. Antag att du nu är medlem i ett team som arbetar med att bjuda in grupp efter grupp, särskilt ungdomar, att delta i institutets huvudkurser och börja vandra en väg av tjänande. Säg att du, med liknande uppfattningar som de som beskrivs ovan, inleder samtal med tre ungdomsgrupper som accepterar din inbjudan. Återigen, om du tänker på varje grupp som en helhet, tror du att det kommer att finnas några skillnader mellan dem, exempelvis i förhållande till graden av engagemang som de visar för att fortsätta sin andliga och intellektuella tillväxt och för att bidra till samhällets omvandling?

AVSNITT 18

När portarna till det mänskliga hjärtats stad öppnas och hjärtat kopplas samman med Bahá'u'lláhs uppenbarelse, inleds en djupgående omvandlingsprocess. Denna omvandling sker inte omedelbart, utan den sker över tid när vi engagerar oss i studier och tjänande med fast beslutsamhet. Vi får dock aldrig underskatta hur viktig handlingen att acceptera Bahá'u'lláh är som en del av denna omvandlingsprocess. Att erkänna Sanningens sol och låta dess strålar

tränga in i och lysa upp hjärtat är det enskilt viktigaste steg som en människa kan ta i sitt liv. Genom att reflektera över den förvandling som följer på erkännandet av Bahá'u'lláh kan vi bättre förstå hur vi kan hjälpa andra att ta detta avgörande steg. Kan du skriva en eller två meningar om några av de förändringar som sker för var och en av följande när vi accepterar Bahá'u'lláh och börjar att agera i enlighet med hans läror?

1. Våra hjärtan: _____

2. Våra sinnen: _____

3. Våra tankar: _____

4. Vår karaktär: _____

5. Våra relationer till våra medmänniskor: _____

6. Våra mål i livet: _____

7. Vår syn på världen: _____

AVSNITT 19

I bok 5 tog vi kortfattat upp begreppet kraft/makt när vi reflekterade över dynamiken i andligt bemyndigande. Detta tema förtjänar ytterligare reflektion i sammanhang med vår diskussion här. I den fysiska världen sker förändringar genom ansättning av kraft. För att vi ska kunna förflytta oss från en punkt till en annan, för att en växt ska kunna växa till, för att en lampa ska kunna förvandla mörker till ljus, för att floderna ska flöda och för att tidvattnet ska stiga och sjunka, behövs kraft – den kraft som levereras av musklerna i människokroppen, den kraft som genereras av solen, av elektricitet eller av gravitationskraften. Det är därför viktigt att ställa frågan: Vilka krafter är det som åstadkommer den typ av omvandling som du har beskrivit i föregående avsnitt? Denna fråga är så central för vår förståelse av undervisningens andliga natur att vi kommer att ägna resten av denna enhet åt att söka svar på den. Börja med att bestämma vilka av följande krafter som kan bidra till andlig omvandling hos individen och i samhället:

_____ Bönens kraft

- ___ Kraften i rena och goda gärningar
- ___ Guds ords kraft
- ___ Rättvisans makt
- ___ Svärdets makt
- ___ Kraften i enighet
- ___ Sanningens makt
- ___ Exemplets makt
- ___ Kraften i vänliga ord
- ___ Kraften i övertygande argument
- ___ Pengarnas makt
- ___ Kraften i en rättfärdig karaktär
- ___ Förbundets kraft
- ___ Den politiska dominansens makt
- ___ Kraften i protester
- ___ Kärlekens kraft
- ___ Kraften i att övertyga
- ___ Trons kraft
- ___ Kraften i konstruktiva och osjälviska tankar
- ___ Kraften i vapnet
- ___ Kraften i sann kunskap
- ___ Förnuftets makt
- ___ Kraften i hotelser
- ___ Kraften i ödmjukt tjänande av saken

AVSNITT 20

Bland alla de krafter som bidrar till andlig förvandling är det en som sticker ut som unik, som den grundläggande kraften bakom de andra krafterna. Vilken är det?

Genom århundradena har det funnits en tro på existensen av ett ämne som kallas ”elixir” och som när det appliceras på koppar, eller i själva verket på vilket annat grundämne som helst, skulle förvandla det till guld. Denna process, som har sökts av många men aldrig hittats, kallas ”transmutationen av elementen”. I en av sina skrifter använder Bahá’u’lláh denna bild för att uppenbara en ytterst djupgående andlig sanning:

”Livskraften i människornas tro på Gud håller på att dö ut i varje land. Ingenting mindre än Hans välgörande medicin kan någonsin återställa den. Den frätande gudlösheten äter sig in i det mänskliga samhällets livsviktiga delar. Vad annat än Hans

mäktiga uppenbarelses läkemedel kan rena och återuppliva det? Står det i mänsklig makt, o Hakím, att åstadkomma en så fullständig omvandling av beståndsdelarna i någon av de ytterst små och odelbara partiklarna i materien, att denna förvandlas till renaste guld? Hur förbryllande och svårt detta än må förefalla, har Vi bemyndigats att fullborda den ännu större uppgiften att omvandla satanisk styrka till himmelsk makt. Den kraft som är mäktig en sådan förvandling överträffar själva läkemedlets styrka. Endast Guds ord kan göra anspråk på att ha begåvats med förmågan till en så stor och vittgående förändring.”¹⁶

Nu när du har läst det här avsnittet, vilken kraft skulle du säga utmärker sig som unik, som den grundläggande kraften bakom andra krafter? _____

Vad är denna kraft i stånd att åstadkomma? _____

AVSNITT 21

I ovanstående avsnitt får vi veta att hur svårt det än är att omvandla ett grundämne till rent guld, så är det säkert ännu mer oerhört att omvandla satanisk styrka till himmelsk kraft. Men Guds ord, och Guds ord allena, kan åstadkomma en sådan grundläggande omvandling. Men vad är ”Guds ord”, måste vi fråga, som är i stånd till en sådan oerhörd prestation? Bahá'u'lláh säger:

”Var dessutom övertygad om att Guds ord – upphöjd vare Hans härlighet – är högre och långt överlägset det som sinnen kan förnimma, ty det är helgat över varje egenskap eller ämne. Det överskrider begränsningarna hos alla kända element och är upphöjt över alla grundläggande och kända ämnen. Det uppenbarades utan någon stavelse eller något ljud och är allenast Guds befallning som genomsyrar alla skapade ting. Ordet har aldrig förvägrats tillvarons värld. Detta är Guds alltgenomträngande nåd från vilken all nåd utgår. Det är en verklighet långt överlägsen allt som har varit och skall så förbli.”¹⁷

1. Guds ord är _____ och långt _____ det som sinnen kan förnimma.
2. Guds ord är _____ över varje _____ eller _____.
3. Guds ord _____ begränsningarna hos _____.
4. Guds ord är _____ över alla _____ och _____ ämnen.
5. Guds ord uppenbarades utan någon _____ eller _____.
6. Guds ord är _____ Guds _____.
7. Guds ord, Hans befallning, genomsyrar _____.
8. Guds ord har aldrig _____.

9. Guds ord är Hans alltgenomträngande _____, från vilken _____ utgår.
10. Guds ord är en verklighet _____ allt som _____ och _____.

AVSNITT 22

En annan bild som ger oss en glimt av kraften i Guds ord är den av sammanfogningen av bokstäverna K och N. I skrifterna berättas att Gud sammanfogade bokstäverna K och N och gav kommandot ”kun”, ”varde”. Sålund uppstod hela skapelsen. I en bön uppenbarad av Bahá'u'lláh hänvisar han till Gud, vår Skapare, som

”den som genom en rörelse av sitt finger gav upphov till alla namn och deras rike, och skapade alla attribut och deras herravälde, och som genom ytterligare en rörelse av samma finger har förenat bokstäverna K och N (Varde) och knutit ihop dem, och därigenom manifesterat vad de högsta tankarna hos Dina utvalda som åtnjuter nära tillgång till Dig är ur stånd att förstå, och vad den djupaste visdomen hos dem av Dina älskade som är helt hängivna Dig är oförmögna att utröna.”¹⁸

I en annan skrift förklarar Bahá'u'lláh:

”Varje händelse måste ha ett ursprung och varje byggnad en byggmästare. Sannerligen, Guds ord är den orsak som har föregått den förgängliga världen – en värld som är förskönad av strålglansen hos Dagarnas uråldrige, men som ständigt förnyas och återskapas. Omätligt upphöjd är visdomens Gud som har uppfört detta ypperliga byggnadsverk.”¹⁹

AVSNITT 23

Vi har nu lärt oss att Guds ord är Hans allomfattande befallning och nåd och att det inte består av stavelser och ljud. Ändå finns det ord som vi kan läsa och höra och som bär med sig Guds ords kraft, nämligen de som yttras av manifestationen. Dessa har kraften att skapa, förnya och förvandla, och av denna anledning kallas de för ”det skapande ordet”. Bahá'u'lláh säger oss:

”Varje ord som utgår från Guds mun är begåvat med en sådan styrka att det kan ingjuta nytt liv i varje människokropp, om ni blott kunde förstå denna sanning.”²⁰

”O min vän! Guds ord är ordens konung och dess genomträngande inflytande är oöverskådligt. Det har alltid härskat och kommer att fortsätta att härska över tillvarons rike. Det Stora väsendet säger: Ordet är den sanna nyckeln till hela världen, emedan dörrarna till människornas hjärtan, som i verkligheten är himlens dörrar upplåses genom dess kraft.”²¹

”Guds ord har satt världens hjärta i brand, hur beklagligt vore det ej om ni misslyckades med att upptändas av dess flamma!”²²

Nedan följer ett antal frågor som anknyter till citaten i detta och föregående avsnitt. Även om vissa av frågorna bara kräver att du svarar ”ja” eller ”nej”, bör genomförandet av hela övningen hjälpa dig att klargöra din förståelse av kraften i Guds ord.

1. Är Guds ord uppbyggt av stavelser och ljud? _____
2. Är Guds ord gjort av något känt ämne? _____
3. Kan Guds ord uppfattas av våra sinnen? _____
4. Vad är Guds ord?
 - a. Det är inget annat än _____
 - b. Det är Guds _____
5. Vad innebär det att Guds befallning genomsyrar allt skapat? _____
6. Skulle något i universum existera om det inte hade skapats på Guds befallning?

7. Vad innebär det att Guds nåd är allomfattande? _____
8. Vad skulle hända om Guds nåd undanhölls från tillvarons värld? _____

9. Eftersom Guds ord inte kan uppfattas av våra fysiska sinnen och förmågor, hur blir vi medvetna om det? _____
10. Vem är ”Guds mun”, genom vilken Gud talar? _____
11. Med vad är varje ord som uttalas av Guds manifestation utrustat? _____

12. Vilka är några av egenskaperna hos det ”nya liv” som ingjuts i varje människa genom Guds ord? _____

13. Hur stort är inflytandet av Guds ord? _____
14. Vad är huvudnyckeln till hela världen? _____
15. Vad gör Guds ord med människors hjärtan? _____
16. Vad har fått världens hjärta att flamma upp? _____
17. Med vilken låga ska vi upptändas? _____

Memorera nu följande citat:

”Detta är dagen för att tala. Det åligger Bahás folk att med största tålamod och fördragsamhet sträva efter att vägleda världens folk till den Allra största horisonten.

Varje kropp ropar högt efter en själ. Himmelska själar måste med Guds ords andedräkt ingjuta en frisk ande i de döda kropparna.”²³

AVSNITT 24

Låt oss undersöka förhållandet mellan några av de idéer som vi har diskuterat i de föregående avsnitten. Bahá'u'lláh uppmanar oss att öppna människohjärtats stad med hjälp av vårt tals nyckel. När portarna till denna stad väl är öppnade och hjärtat anslutet till Hans uppenbarelse, börjar en underbar förvandling inträffa. Bland de krafter som driver denna förvandling är kraften i Guds ord, förmedlad genom manifestationens ord, den mest outhärliga. Betyder då detta att det är bäst för oss att inte använda våra egna ord i undervisningen och att endast recitera avsnitt ur Bahá'u'lláhs skrifter inför andra?

När du besvarar denna fråga bör du påminna dig om beteendet hos vissa religiösa fanatiker som bär med sig ett exemplar av en helig bok, ur vilken de ständigt predikar för människor. Detta är förvisso inte ett förhållningssätt som vi skulle vilja tillämpa. I ditt studium av Bok 2 uppmuntrades du att söka en balans mellan att citera direkt ur skrifterna och att använda dina egna ord för att förklara trons läror och principer. Utan tvekan har du sedan dess förbättrat denna förmåga genom de tjänandehandlingar som du har utfört i ditt grannskap eller din by. Läs följande uppmaning av Bahá'u'lláh och fundera än en gång över hur vi i vår undervisning bör lära oss att ta stöd i kraften i Guds ord:

”Helgade själar bör i sina hjärtan begrunda och överväga olika sätt att undervisa tron. Utifrån de underbara himmelska skrifternas texter bör de lära sig ordalydelser och stycken utantill som passar vid olika tillfällen. Under sitt tal kan de så framföra gudomliga verser närhelst det är nödvändigt, såtillvida som de heliga verserna är det mest verksamma elixiret, den största och mäktigaste talismanen. Så mäktigt är dess inflytande att lyssnaren ej får anledning att tvivla.”²⁴

1. Bahá'u'lláh säger till oss att _____ och _____ i våra hjärtan _____ att _____.
2. Vi bör _____ ordalydelser och _____ som passar till olika ämnen från _____ de heliga skrifternas _____.
3. Vi bör memorera avsnitt från de heliga skrifterna så att vi i _____ av våra _____ vi kan _____ gudomliga verser närhelst _____.
4. Vi bör recitera gudomliga verser i vårt tal eftersom dessa _____ är de mest verksamma _____.
5. Så _____ är _____ av de heliga verserna att _____ kommer inte att ha någon anledning till _____.

AVSNITT 25

Bahá'u'lláh uppmanar oss att memorera fraser och avsnitt ur de heliga skrifterna så att vi kan använda dem i vårt tal när tillfälle ges. Det är uppenbart att detta först och främst avser

Hans egna skrifter, eftersom Han är Guds manifestation för denna dag och Hans yttranden, liksom alla tidigare manifestationers, till exempel Báb, utgör det skapande ordet.

Men hur är det med 'Abdu'l-Bahás ord? Fundera tillsammans med de andra i din grupp över den kraft som Hans ord utövar på lyssnaren. Tänk till exempel på den effekt Hans ord hade på ditt eget hjärta när du studerade dem i de tidigare böckerna i denna serie. Du kanske också minns de insikter du fick från uttalandena i den andra enheten i bok 2 som, baserat på Hans samtal och skrifter, hjälpte dig att utveckla de förmågor som behövs för att delta i meningsfulla och upplyftande samtal. Även om Hans skrifter inte må betraktas som gudomligt uppenbarade verser, har de en egen ställning. Varifrån hämtar Hans ord sin kraft? Är det inte önskvärt att vi införlivar avsnitt ur Hans skrifter i vårt tal, på samma sätt som vi gör med Bahá'u'lláhs skrifter?

Fundera nu på samma frågor i förhållande till beskyddarens skrifter, och kom t.ex. ihåg hur avsnitt som citerats i tidigare böcker har belyst dina tankar om olika teman. Efter att ha gjort detta, för en liknande diskussion om vägledningen från Universella Rättvisans Hus.

AVSNITT 26

Vi har sett hur viktigt det är att memorera avsnitt ur skrifterna i våra ansträngningar att undervisa saken. Men vi vet också att när vi delar med oss av Bahá'u'lláhs läror måste vi också använda våra egna ord, för vi kan inte bara citera avsnitt efter avsnitt från trons skrifter inför människor. Citat bör vävas in i våra samtal och diskussioner på ett naturligt sätt. Frågan är då: Hur kan vi säkerställa att våra ord berör hjärtat hos dem vi samtalar med och hjälper dem att komma närmare Bahá'u'lláh och nå stranden av Hans uppenbarelses ocean?

Svaret är helt klart att även om vi använder våra egna ord, så bör det vi säger vara helt i linje med lärorna. Det är inte våra egna teorier som vi ska förmedla, utan Bahá'u'lláhs budskap i så ren form som möjligt. Detta kräver naturligtvis att vi fördjupar oss i skrifterna och ständigt fördjupar vår kunskap om och förståelse av tron. I detta sammanhang ger beskyddaren råd:

”Det idealiska sättet att undervisa är förvisso att bevisa våra ståndpunkter genom att ständigt hänvisa till Bahá'u'lláhs och Mästarens faktiska ord. Detta kommer att rädda saken från att misstolkas av enskilda personer. Det är vad dessa gudomliga ljus säger som är sanningen och därför bör de vara auktoriteter ai våra uttalanden.

Detta innebär dock inte att vår yttrandefrihet är begränsad. Vi kan alltid finna nya sätt att närma oss denna sanning eller förklara hur den påverkar vårt liv och våra förhållanden. Ju djupare våra studier är, desto mer kan vi förstå betydelsen av lärorna.”²⁵

”Att fördjupa sig i saken innebär att läsa Bahá'u'lláhs och Mästarens skrifter så grundligt att man kan ge den till andra i dess rena form. Det finns många som har en ytlig uppfattning om vad saken står för. De presenterar den därför tillsammans med alla slags egna idéer. Eftersom saken fortfarande befinner sig i sin linda måste vi vara mycket aktsamma så att vi inte faller för detta fel och skadar den rörelse vi vördar så mycket.

Det finns ingen gräns för studiet av saken. Ju mer vi läser skrifterna, desto fler sanningar kan vi finna i dem och desto mer kommer vi att se att våra tidigare uppfattningar var felaktiga.”²⁶

Läs nu följande påståenden och avgör vilka som är sanna. Nöj dig inte med att bara markera svaren. Tankegången bör hjälpa dig att tänka på vikten av att studera skrifterna systematiskt.

- ___ Studiet av skrifterna är endast för de högutbildade. Andra behöver bara få några grundläggande idéer förklarade för sig på ett enkelt sätt.
- ___ Vi bör alla studera skrifterna. Även människor som inte är vana att läsa kan med hjälp av andra studera ett avsnitt i taget.
- ___ När vi studerar skrifterna och får en allt djupare förståelse för tron, kan vi mer troget uttrycka de sanningar som finns i uppenbarelsen, och därför kommer våra ord att ha större effekt på lyssnaren.
- ___ Genom att försöka vara trogna skrifterna när vi undervisar saken, sätter vi gränser för vår egen tanke- och yttrandefrihet.
- ___ Om vi är trogna skrifterna när vi undervisar saken kommer våra tankar att lyftas till en högre nivå; vi kommer inte att vara förslavade av andras åsikter och begränsade av snävt tänkande.
- ___ Om vi är trogna skrifterna när vi undervisar saken kommer vi att bli inspirerade och ta emot insikter och svar som vi aldrig tidigare hade kunnat tänka på.
- ___ Så snart som du har läst en bok eller en skrift som har uppenbarats av en av trons centralgestalter finns det ingen anledning att läsa om den.
- ___ Oavsett hur många gånger man läser ett stycke ur skrifterna finner man ny mening och nya insikter i den.
- ___ Man studerar inte skrifterna bara för att samla på sig mängder av information om tron. Det viktiga är hur mycket man reflekterar över skrifterna och strävar efter att förstå den innebörd som finns nedlagd i dem.
- ___ När vi undervisar saken bör vi inte fördunkla de sanningar vi hämtar från skrifterna genom att blanda dem med alla slags ytliga idéer som blir populära för en tid.
- ___ När vi införlivar insikter från lärorna i ett informellt samtal eller studerar ett tema av andlig betydelse under ett besök hemma hos en vän eller granne, är det inte bara dem vi samtalar med som drar nytta av de visdomspärlor som finns i Bahá'u'lláhs uppenbarelses hav. Även vi fördjupar vår förståelse av de djupa sanningar som finns nedlagda i Hans skrifter.
- ___ När vi går vidare genom institutets kurser och utför de tjänandehandlingar som de uppmuntrar till, fördjupar vi kontinuerligt vår kunskap om tron samtidigt som vi utvecklar vår förmåga att tjäna samhället.

AVSNITT 27

När vi bringar våra ord i överensstämmelse med Bahá'u'lláhs läror såsom de tolkas av 'Abdu'l-Bahá och beskyddaren, och med den vägledning vi får från Universella Rättvisans Hus, får de stor kraft. Denna kraft mångfaldigas om vi verkligen lär oss avsnitt ur skrifterna och

väver in dem i vårt tal på ett naturligt och klokt sätt. Men våra ord måste uppfylla andra villkor om de skall kunna beröra hjärtat hos dem vi samtalar med. Framför allt måste de bära med sig kärlekens kraft, en kärlek som verkligen känns och inte bara är ett sken av kärlek. I ett av sina tal säger 'Abdu'l-Bahá följande:

”Om jag älskar dig behöver jag inte ständigt tala om min kärlek – du förstår det utan ord. Å andra sidan, om jag inte älskar dig, förstår du det också – och du skulle inte tro mig, om jag så med tusen ord bedyrade att jag älskar dig.”²⁷

Kärlek är inte bara någon abstrakt princip som man pratar om. Den är verklig, och när man verkligen älskar någon annan skapas ett band mellan hjärtan genom vilket ädla känslor och höga tankar kan flöda. Den ena själen kan lyfta den andra och glädje fyller dem båda.

Mírzá Abu'l-Faḍl, en hängiven bahá'í som 'Abdu'l-Bahá satte sitt största förtroende till, analyserade en gång begreppet kärlek till mänskligheten i ett tal som han höll för en grupp vänner. Han förklarade hur lätt det är för vem som helst av oss att sitta bekvämt i ett hus med en fin trädgård och säga: ”Jag älskar mänskligheten.” Men, som Mírzá Abu'l-Faḍl påpekade, blir kärleken verklig först när den provas. Först när vi har utkämpat kärlekens strider och gång på gång blivit sårade för kärlekens skull, kan vi uttala meningen ”jag älskar” med auktoritet och förvisning. Så, fortsatte han, en person som påstår att han har kärlek i sitt hjärta måste pröva sig själv och se om han uppfyller alla villkor för sann kärlek.

Vilka är några av dessa villkor? Det är uppenbart att de omfattar uppriktighet och sanningsenlighet, generositet och frikostighet, förlåtelse och pålitlighet. Du kan lätt se att alla dessa är nödvändiga för att kärlek skall kunna existera. För vad är icke uppriktig kärlek annat än hyckleri? Vad blir resultatet av kärlek när den styrs av svartsjuka och kontroll, och inte av öppen hjärtighet och generositet? Vad är det för slags kärlek som förknippas med hämnd i stället för förlåtelse? Hur kan någon lita på vår kärlek om vi inte själva är pålitliga?

Med denna förståelse av kärlek, låt oss nu rikta vår uppmärksamhet mot undervisningens dynamik. När man undervisar saken kommunicerar man med en medmänniska. Du undervisar inte bara som en abstraktion. Tänk på de känslor du har för någon du älskar – en kär vän, din mor och far, dina bröder och systrar, din man eller hustru, dina barn. Dessa känslor är mycket verkliga. Det vore naturligtvis orimligt att tro att vi skulle kunna älska en främling med samma intensitet som vi älskar dem som står oss nära. Vad som dock är viktigt att förstå är att vi genom att undervisa uttrycker vår kärlek till mänskligheten, en kärlek som bör översättas till konkret kärlek till enskilda medlemmar av människosläktet. Det räcker inte för oss att vi bara har en abstrakt kärlek till en abstrakt idealisering av mänskligheten.

En viktig fråga att ställa i detta sammanhang är följande: Av vilken anledning skulle vi inte älska en person, till och med en främling, som trots allt är tillräckligt lockad att lyssna till Bahá'u'lláhs budskap? När du funderar över denna fråga, tänk på 'Abdu'l-Bahá och Hans kärlek till mänskligheten. Skänkte Han inte kärlek och vänlighet till varenda människa som Han kom i kontakt med?

För att öka din förståelse för kärlekens kraft i undervisningen av saken, bestäm om följande påståenden är sanna:

- ___ Ord är ord. De har samma effekt oavsett om du säger dem med kärlek i ditt hjärta eller inte.
- ___ När ord kläs i kärlek har de större effekt på lyssnarens hjärta.
- ___ Vi kan bara älska någon vi känner, som vår mamma eller pappa, eller en kär vän.

- ___ Det är möjligt att älska en person som man knappt känner.
- ___ Att visa kärlek till alla människor är omöjligt om man inte är något slags helgon.
- ___ Att älska mänskligheten innebär att älska varje människa med samma intensitet.
- ___ Att en person som du inte känner tar sig tid att samtala med dig om tron skapar i sig kärlek i ditt hjärta för honom eller henne.
- ___ Det är motsägelsefullt att säga: ”Jag älskar mänskligheten men bryr mig inte om att undervisa någon och erbjuda dem de stora gåvor som följer av att acceptera Bahá'u'lláh som Guds manifestation för denna dag.”
- ___ Om vi inte undervisar saken är det för att vi inte har tillräcklig kärlek till mänskligheten.
- ___ Det är inte så att de som tvekar att undervisa saken inte älskar mänskligheten. Det kan finnas andra faktorer som rädsla, brist på självförtroende eller blyghet, som hindrar en person som är full av kärlek från att undervisa.
- ___ Vi ska bara undervisa våra vänner och inte dem vi inte känner.
- ___ Vi ska älska alla dem vi undervisar.
- ___ Om vi känner att vi inte älskar mänskligheten tillräckligt mycket skall vi inte undervisa.
- ___ Genom att undervisa ökar vår kärlek till våra medmänniskor. Därför skall vi inte göra otillräcklig kärlek till en ursäkt för att inte undervisa.
- ___ Det är vår kärlek till Gud som driver oss till att ta på oss den heliga plikten att undervisa tron och vår kärlek till Honom skapar kärlek till mänskligheten i våra hjärtan.

AVSNITT 28

Vi har sagt att när vi undervisar översätter vi vår kärlek till mänskligheten till kärlek till en eller flera av dess enskilda medlemmar. Kärlekens kraft kommer till uttryck när den riktas mot något eller någon. Vi bör dock komma ihåg att kärlek i sig inte är begränsad. Kärlek är obegränsad, gränslös, oändlig. Denna oändliga kärlek kan inte uttryckas på ett adekvat sätt när den begränsas av smala och begränsande motiv. När vi älskar någon, säger ‘Abdu’l-Bahá till oss, ”låt det vara med en stråle av den oändliga kärleken! Låt det vara i Gud och för Gud!” Kärleken till Gud är ”helgad bortom människans föreställningar och inbillningar”. Vi bör sprida ”ljuset från en gränslös kärlek över varje människa” vi möter, säger ‘Abdu’l-Bahá. Låt oss memorera följande citat:

”O Guds kärleks flamma! Strålen måste sprida ljus och solen måste stiga upp; fullmånen måste skina och stjärnan måste lysa. Då du är en stråle, be Herren att göra det möjligt för dig att ge upplysning och insikt, att lysa upp horisonterna och att förtära världen med Guds kärleks eld. Jag hoppas att du kan uppnå en sådan ställning, ja, överträffa den.”²⁸

AVSNITT 29

Som avslutning på denna enhet bör vi påminna oss själva om ett viktigt faktum som vi alla har lärt oss under våra liv: att utan gudomlig hjälp kan ingenting uppnås. När vi undervisar saken måste vi därför ständigt vara medvetna om gudomligt bistånd och söka styrka hos den högsta härskaran. Nedan följer ett fåtal av de många styckena ur skrifterna som behandlar detta ämne. Du kan vilja memorera dem, om du inte har gjort det vid tidigare tillfällen.

”Vid Guds rättfärdighet! Till vem det än är som på denna dag öppnar sina läppar och omnämner sin Herres namn, skall den gudomliga inspirationens härskaror nedstiga från Mitt namns himmel, den Allvetandes, den Allvises. Över honom skall också himmelens härskaror nedsänkas, var och en högt bärande en kalk av rent ljus. Så har det förutbestämts i Guds uppenbarelses rike på befallning av Honom som är den Allhärlige, den Mäktigaste.”²⁹

”Han kommer sannerligen att hjälpa alla som hjälper Honom och kommer att minnas alla som minns Honom. Om detta vittnar denna skrift som har utgjutit din Herres kärleksfulla godhets glans, den Allhärliges.”³⁰

”Säg: Tag er i akt, o Bahás folk, så att inte jordens starka berövar er er styrka eller de som styr världen fyller er med fruktan. Sätt er tillit till Gud och överlämna era angelägenheter i hans förvar. Han, sannerligen, kommer genom sanningens kraft att göra er segerrika, och Han, sannerligen, är mäktig att göra vad Han vill, och i Hans grepp finns den allsmäktiga maktens tyglar.”³¹

”Vid Gud jämte Vem det inte finns någon annan Gud! Skulle någon resa sig för vår saks triumf, kommer Gud att göra honom segerrik, även om tiotusentals fiender står i förbund mot honom. Och om hans kärlek till Mig växer sig starkare, kommer Gud att etablera hans överhöghet över alla jordens och himlens makter. Sålunda har Vi andats in maktens ande i alla regioner.”³²

”Han ska komma till er hjälp med osynliga skaror och stödja er med arméer av ingivelser från skarorna därovan. Han skall sända er ljuva väldoftar från det högsta paradiset och fläkta över er den rena andliga bris som blåser från rosengårdarna hos den himmelska skaran. Han kommer att inblåsa livets ande i era hjärtan, få er att inträda i frälsningens ark och avslöja för er sina tydliga tecken och bevis. Sannerligen, detta är den överflödande nåden. Sannerligen, detta är den seger som ingen kan förneka.”³³

”O tjänare vid den Heliga tröskeln! Den himmelska skarans segerrika sällskap, mönstrade och uppställda i rikena därovan, står redo och förväntansfulla för att bistå och säkra segern åt den tappre ryttare som med förtröstan sporrar sin springare in på tjänandets arena. Vägång skall följa den orädd krigare som beväpnad med kraften av sann kunskap, skyndar ut på fältet, skingrar okunnighetens arméer och tillintetgör villfarelsens härskaror, som håller den gudomliga vägledningens standar högt och blåser i segertrumpeten. Vid Herrens rättfärdighet! Han har uppnått en ärorik triumf och vunnit den sanna segern.”³⁴

REFERENSER

- 1 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 177:1.
- 2 Tablets of Abdul-Baha Abbas, vol. 2, s. 473.
- 3 vägnar3'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 142:9.
- 4 Från ett brev daterat den 27 mars 1933 skrivet å Shoghi Effendis vägnar till ett lokalt andligt råd, publicerat i Bahá'í News, nr 73 (maj 1933), s. 2.
- 5 Tablets of Abdul-Baha Abbas, vol. 3, s. 716-17.
- 6 Bahá'u'lláh, Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas, nr 13:4.
- 7 Bahá'u'lláh, Kitáb-i-Aqdas, stycke 38; se även Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, LXXI, stycke 1.
- 8 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CXLIV, stycke 1.
- 9 Ibid, CLVIII, stycke 1.
- 10 Ibid, CLIV, stycke 2.
- 11 Bahá'u'lláh, Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas, nr 13:9.
- 12 Tablets of Abdul-Baha Abbas, vol. 1, s. 194.
- 13 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CXV, stycke 3.
- 14 Ibid, CXXXIX, stycke 5.
- 15 Ibid, CXXIX, stycke 6.
- 16 Ibid, XCIX, stycke 1.
- 17 Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas, nr 9.10.
- 18 Böner och meditationer av Bahá'u'lláh (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, CLXXIX, stycke. 5.
- 19 Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas, nr 9.12.
- 20 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, LXXIV, stycke 1.
- 21 Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas, nr 11.30.
- 22 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CXLVII, stycke 2.
- 23 Bahá'u'lláh, citerad av Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*.
- 24 Skrifter av Bahá'u'lláh uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas, nr 13.18.
- 25 Ur ett brev daterat den 16 februari 1932 skrivet å Shoghi Effendis vägnar till en person, publicerat i *The Importance of Deepening Our Knowledge and Understanding of the Faith*.
- 26 Ur ett brev daterat den 25 april 1926 skrivet å Shoghi Effendis vägnar till en person, ibid. nr 93, s. 44; även i *The Universal House of Justice: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice*, stycke 58.13.
- 27 'Abdu'l-Bahá, Anföranden i Paris, den 16 och 17 oktober 1911.
- 28 Ur en skrift av 'Abdu'l-Bahá.
- 29 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CXXIX, stycke. 3.
- 30 Bahá'u'lláh, citerad av Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, stycke 109, p. 115.
- 31 Ibid. 113, p. 124.
- 32 Bahá'u'lláh, citerad av Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh*.
- 33 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 157.4
- 34 Ibid, nr 208.1.

Egenskaper och attityder som är oundgängliga för undervisning

Syfte

Att reflektera över egenskaper och attityder
som krävs för att undervisa tron
på ett verkningsfullt sätt

AVSNITT 1

Genom att vandra den väg i tjänandets tjänst som denna sekvens av kurser stakar ut har du inte bara förvärvat de kunskaper, färdigheter och förmågor som krävs, utan också nått insikt i några av de andliga egenskaper och attityder som krävs för att göra jämna framsteg. Vi har reflekterat över några sådana egenskaper och attityder i tidigare kurser, men här kommer vi att tänka på flera särskilda sådana, eftersom de relaterar till den heliga handlingen att undervisa. Det vi aldrig får glömma, och som vi betonade i den föregående kursen, är ”att vara” och ”att göra” utgör kompletterande och oskiljaktiga aspekter av ett andligt liv. Våra ansträngningar att fullända vårt inre tillstånd och utveckla andliga egenskaper, som är centrala för vårt tillstånd av varande, måste komma till uttryck på tjänandets fält. Vi måste således stå upp för att undervisa, förvissade om att de andliga egenskaper som skall utmärka denna heliga handling kommer att stärkas allt mer inom oss när vi gör det. I ljuset av detta, lista några av de egenskaper som du anser att vi bör sträva efter att manifestera i allt större utsträckning om vi ska kunna bli allt mer verkningsfulla instrument för spridandet av tron.

I de avsnitt som följer kommer du att få ta del av korta citat som rör flera andliga egenskaper, varav du säkert har nämnt några ovan. De frågor och övningar som ingår i varje avsnitt hjälper dig att undersöka hur utvecklingen av en viss egenskap ökar din verkningsfullhet då du undervisar saken. Det är viktigt att redan nu klargöra att våra diskussioner här inte kommer att handla om att uppnå fulländning utan om strävan mot fulländning. I nästa avsnitt kommer vi exempelvis att fundera över hur man genom att öka renheten i sitt hjärta kan förbättra sina ansträngningar att undervisa, vilket inte betyder att man inte kan undervisa om man inte är renhetens väsen. Naturligtvis inriktar skrifterna oss mot fullkomlighet, för om vi inte är medvetna om målet, hur kan vi då sträva efter att uppnå det?

AVSNITT 2

I en av sina skrifter, där Han uppmanar oss att sprida lärorna, säger ‘Abdu’l-Bahá:

”Målet är här: Undervisarens avsikt måste vara ren, hans hjärta oberoende, hans ande attraherad, hans tanke i fred, hans beslutsamhet fast, hans storsinnet upphöjd och i kärleken till Gud en lysande fackla.”¹

I en annan skrift uppmanar Han oss:

”... helga och rena er från den här världen och dess invånare, låt era avsikter inriktas på allas väl, skär av er anknytning till världen och bevara ett ljust sinne och var milda likt andens essens. Ägna er tid åt att med fast beslutsamhet, ett rent hjärta, en glädjefylld anda och en vältalig tunga kungöra de gudomliga lärorna...”²

Varför tror du att det är så avgörande att ha ett rent hjärta och rena avsikter när man undervisar? Tänk om våra avsikter inte är rena men vi är extremt bra på att låtsas och övertyga andra om att de är det? Några av de orenheter som man lätt kommer att tänka på i samband med undervisning är en känsla av överlägsenhet, en önskan om erkännande och ambition. Kan du förklara hur var och en av dessa påverkar undervisningen?

1. Känsla av överlägsenhet: _____

2. Önskan om erkännande: _____

3. Ambition: _____

AVSNITT 3

Ett brev skrivet å beskyddarens vägnar anger följande:

”Mästaren försäkrade oss att när vi glömmer oss själva och med alla våra krafter strävar efter att tjäna och undervisa tron, erhåller vi gudomligt bistånd. Det är inte vi som utför arbetet, utan vi är de instrument som användes vid den tidpunkten i syfte att undervisa Hans sak.”³

I ett annat brev förklarar han:

”Redan *en* mogen själ med andlig förståelse och en djup kunskap om tron, kan sätta ett helt land i brand – så stor är sakens förmåga att verka genom en ren och osjälvisk kanal.”⁴

I en strävan att anpassa våra liv till lärornas anda försöker vi alla att befria oss från egot och sträva efter att vara osjälviska. På denna resa mot osjälviskhet måste vi inse att det

är möjligt att falla i självcentreringens fälla, också om ens motivation är ren. Man kan vara uppriktigt intresserad av andras framsteg och välbefinnande, men ändå drivas av en önskan att vara i centrum av varje situation. När man tänker tanken "Jag hjälper andra" kommer den som är infångad i denna fälla att lägga tonvikten på "jag" och inte på "andra" eller på handlingen att hjälpa. Föreställ dig att du samtalar med en vän om tron. Vilka av följande påståenden skulle representera dina tankar och känslor om du medvetet försökte undvika självcentrering – aqtt undvika att placera dig själv i centrum för allt?

- ___ Må Gud öppna hans hjärta och skänka honom sann förståelse.
- ___ Jag hoppas att mina egna tillkortakommanden inte hindrar honom från att inse trons sanning.
- ___ Det känns bra att undervisa. Jag mår bra när jag övertygar någon om sanningen.
- ___ Efter allt jag har gjort för honom och förklarat saker så noggrant, vore det bättre för honom att bli en bahá'í.
- ___ Jag hoppas att min vän kommer att känna igen Bahá'u'lláh och känna samma glädje som jag har känt när jag tjänar Hans sak.
- ___ O Gud, snälla, sätt de rätta tankarna i mitt sinne och ge mig de rätta orden så att jag kan dela med mig av läran på ett sätt som berör hans hjärta.

AVSNITT 4

'Abdu'l-Bahá säger till oss:

"Lyft era hjärtan över nuet och se med trons ögon in i framtiden! Idag är fröet sått, kornet faller på jorden, och se, den dag skall komma då det skall ge ett härligt träd och dess grenar kommer att tyngas av frukt. Fröjdas och var glada över att denna dag har grytt. Försök att inse dess kraft, ty den är sannerligen underbar! Gud har krönt er med ära och Han har nedlagt en strålande stjärna i ert hjärta. Sannerligen, dess ljus skall upplysa hela världen!"⁵

Beskyddarens råd till oss är:

"Du bör därför göra ditt bästa för att bära trons facklas flamma inom dig, ty genom den kommer du med visshet att finna vägledning, styrka och slutlig framgång."⁶

Du håller säkert med om att i samma ögonblick som någon erkänner Bahá'u'lláh som Guds manifestation för denna dag har trons gnista tänts i hans eller hennes hjärta. Du skulle också hålla med om att de som undervisar måste vara redskap genom vilka denna gnista tänds. Men vad händer om trons låga inte brinner i våra egna hjärtan? Med vad ska vi då tända gnistan i åhörarens hjärta? Vi kan föra de mest engagerande samtal och göra de mest värtaliga uttalanden, men utan tro har det ingen större effekt, för åhöraren kan känna om vi verkligen tror på det vi säger eller inte. Och ju klarare trons fackla brinner i våra hjärtan, desto större är

möjligheten att hjälpa andra att känna igen Bahá'u'lláh. Men vad måste vi tro på när vi ger oss ut på undervisningsfältet? Kan du nämna några saker? Några exempel ges för att hjälpa dig.

1. Tro på kraften i gudomlig hjälp _____
2. Tro på att Bahá'u'lláhs läror är vad mänskligheten verkligen behöver. _____
3. Tro på varje själs förmåga att känna igen Bahá'u'lláh _____
4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

AVSNITT 5

‘Abdu’l-Bahá uppmanar oss:

”Tala därför, tala ut med stort mod vid varje möte. När du står i begrepp att börja ditt anförande, vänd dig då först till Bahá'u'lláh och bed om den helige Andes bekräftelser, öppna sedan din mun och säg vadhelst som inspirerar ditt hjärta och det med yttersta mod, värdighet och övertygelse.”⁷

Och i ett brev skrivet å beskyddarens vägnar läser vi:

”Bahá’í-läraren måste vara full av förtröstan. Däri ligger hans styrka och hemligheten bakom hans framgång. Även om du är ensam, och oavsett hur stor apatin hos människorna omkring dig kan vara, skall du ha tilltro till att konungarikets härskaror

denna skyldighet, utan i stället den som kräver att man visar gudomlig fördragsamhet, kärlek, vänlighet, tålamod, en behaglig karaktär och heliga gärningar.¹⁰

Och i en annan text förklarar Han:

”Icke allt som en människa känner till kan avslöjas, icke heller kan allt hon kan avslöja ses som lägligt och ej heller kan varje lägligt uttalande anses anpassat till förmågan hos dem som hör det.” Detta är den fulländade visdom du skall följa i dina ansträngningar. Glöm det ej, om du önskar vara en handlingens människa under alla förhållanden. Diagnostisera först sjukdomen och identifiera åkomman, ordinera sedan botemedlet, ty sådan är den skicklige läkarens fulländade metod.¹¹

Modet måste modifieras av visdom. Detta betyder inte att visdom ska hålla tillbaka modet. De två bör gå hand i hand. När vi har mod och visdom går vi djärvt in i handlingens fält och avancerar med sunt omdöme och klart tänkande. Vad man ska säga och vad man inte ska säga, hur man bäst hanterar känsliga situationer och hur man svarar på frågor – alla dessa beslut måste fattas med visdom. Visdom får dock inte bli en ursäkt för passivitet. Vi får inte ta för vana att ständigt säga: ”Det vore oklokt att göra det här. Det vore oklokt att göra det där.” Nedan följer några situationer som du kan befinna dig i. Vad tror du skulle vara det klokaste sättet att hantera var och en av dem?

1. Du diskuterar tron med två personer. Under samtalets gång blir det tydligt att den ena är intresserad av tron men att den andra inte är det. Vad gör du då? ____

2. Du träffar någon på en sammankomst och inleder ett samtal om tron. Medan han lyssnar uppmärksamt på dig, säger han inte så mycket och ställer inga frågor. Vad gör du då? _____

3. Någon som verkar mycket intresserad av tron bjuder in dig till sitt hem så att hon kan lära sig mer om den. Du presenterar olika aspekter av läran för henne, och besöket verkar gå bra. Hon berättar att hon tycker mycket om det hon har hört och att hon tror att tron är svaret på mänsklighetens problem. Sedan ber hon dig att ge henne en bunt broschyrer om tron så att hon kan dela ut dem vid det politiska möte hon ska delta i nästa dag. Vad gör du då?

4. Du deltar i en tvåveckorskampanj i din by. Syftet är att öka antalet personer som deltar i samhällsbyggandet och att bjuda in mottagliga själar att ansluta sig till saken. Naturligtvis är många familjer redan medvetna om bahá'í-aktiviteterna i byn, eller till och med knutna till dem på något sätt, och du tillbringar kampanjdagarna med att besöka hushåll och samtala med familjemedlemmar om teman som är lämpliga i förhållande till deras mottaglighet. På kvällarna hålls sammankomster som är öppna för alla i byn och där man diskuterar olika aspekter av trons läror och vad de innebär för samhällslivet.

En kväll ställer någon av mötesdeltagarna en fråga till dig om en viss bahá'í-lag. Du svarar honom, men han godtar inte din förklaring. Några andra deltagare i kampanjen försöker sedan besvara hans fråga, men efter ett tag blir det tydligt att han försöker misskreditera tron i de närvarandes ögon. Vad ska du göra?

5. Du är medlem av ett team som besöker hem i ett grannskap med förhoppningen att öka antalet barn som deltar i klasser för deras andliga utbildning. De flesta familjer känner till de klasser som redan finns och de ser positivt på denna utveckling i grannskapet och vill gärna lära sig mer om den. Under dina besök fokuserar du mycket på vissa pedagogiska begrepp som finns i bahá'í-skrifterna, vilket stimulerar till livliga diskussioner med föräldrarna. I ett hem uttrycker dock en besökande släkting oro och antyder att du försöker omvända barnen i klasserna till tron. Vad gör du då?

6. En ung person som har studerat institutets kurser under en tid och arbetat som animatör för en ungdomsgrupp har beslutat sig för att ansluta sig till tron. Hans föräldrar är ändå oroliga över sin sons beslut. Vad gör du då?

AVSNITT 7

Bahá'u'lláh säger oss:

”Om någon bland er skulle vara oförmögen att fatta en viss sanning eller bemödar sig om att förstå den, visa då under samspråk med honom en anda av yttersta vänlighet och välvilja. Hjälp honom att se och erkänna sanningen utan att anse er själva vara det minsta överlägsna honom eller äga större gåvor.”¹²

I ett annat stycke uppmanar Han oss:

”Umgås med alla människor, o Bahás folk, i en anda av vänlighet och vänskap. Om ni är medvetna om en särskild sanning, om ni äger en ädelsten vilka andra är berövade, dela den med dem på ett språk präglad av yttersta vänlighet och god vilja. Om den emottages och uppfyller sitt syfte, har ert mål uppnåtts. Om någon skulle tillbakavisa den, lämna honom åt sig själv och bönfall Gud att leda honom. Tag er i akt att ni icke behandlar honom ovänligt. En vänlig tunga är magneten för människornas hjärtan. Den är själens bröd, den kläder orden med mening, den är visdomens och förståelsens källa.”¹³

Vi strävar alla efter att visa kärleksfull vänlighet och tålamod i vårt umgänge med människor. Men vi får inte förväxla vänlighet med annat. Ibland kan exempelvis det som verkar vara vänlighet i själva verket vara paternalism. En person som har svårt att se människors kapacitet och ofta behandlar dem vänligt, men som om de vore barn, är paternalistisk. Hyckleri kan också framstå som vänlighet, man kan visa upp den största kärleksfullhet men i själva verket ha sina egna intressen i åtanke. Liksom vänlighet kan tålamod ibland missbrukas. Det kan t.ex. vara en ursäkt för försumlighet. För att fundera vidare på dessa idéer kan du göra övningen nedan.

1. Du förklarar trons läror för någon med stor vänlighet. Men när hon i slutet uttrycker vissa meningsskiljaktigheter med dig, blir du upprörd. Var din vänlighet uppriktig? _____
2. När du introducerar tron för dem som har mindre formell utbildning än du, stannar du upp allt som oftast och säger: "Förstår du, kära du?" Är detta vänlighet eller paternalism? _____
3. Du introducerar tron för någon som inte har så mycket formell utbildning. Du bestämmer dig för att många av de djupgående begrepp som finns i skrifterna är för svåra för honom att förstå, så du reducerar Bahá'u'lláhs budskap till några enkla idéer. Är detta vänlighet eller paternalism? _____
4. Du introducerar tron för någon som inte har så mycket formell utbildning. Även om det tar tid, ger du henne en grundlig presentation av dess väsentliga sanningar, läser med henne relevanta avsnitt ur skrifterna och diskuterar deras betydelse. Är detta tålamod eller paternalism? _____
5. En av dina grannar verkar mottaglig för tron, så du bestämmer dig för att engagera henne i en serie diskussioner. Under samtalens gång och med stor vänlighet hjälper du henne att förstå betydelsen av bahá'í-läran och vårdar hennes förståelse tills hon känner igen Bahá'u'lláh. Efter att hon anslutit sig som medlem i samfundet fortsätter du att vårda och hjälpa henne när hon lär sig mer om läroren och börjar dela med sig av dem till andra. Är detta paternalism? _____
6. Under en kampanj för att besöka hem i ett närliggande område träffar du en far som verkar angelägen om att lära sig mer om tron. Efter ett kort samtal säger han att han tycker om det han har hört och ber dig om lite litteratur att läsa. Du ger honom en liten introduktionsbok och bestämmer dig för att vänta några månader innan du besöker honom igen, eftersom han verkar upptagen. Är detta tålamod eller försumlighet? _____

Kan du komma på andra situationer där det kan finnas en viss paternalism eller hyckleri närvarande i form av vänlighet, eller försumlighet i form av tålamod?

AVSNITT 8

Bahá'u'lláh tillkännager:

”Om de träder fram för att undervisa Min sak, måste de låta andedräkten från Honom som är den Obundne vederkvicka dem, och de måste sprida den vida omkring på jorden med allvarlig föresats, med sinnen som är fullt och fast inriktade på Honom och med hjärtan som är fullständigt avskilda från och oberoende av allting och med själar som är helgade från världen och dess fåfänglighet. Det tillkommer dem att välja förtröstan på Gud som den bästa förberedelsen för sin färd och att ikläda sig sin Herres kärlek, den mest Upphöjde, den Allhärliche. Om de gör så skall deras ord påverka deras åhörare.”¹⁴

‘Abdu’l-Bahá säger:

”Dessa personer kommer att arbeta oupphörligt, såväl dag som natt, kommer varken att sky vedermödor eller bedrövelser, kommer inte att tillåta något avbrott i sina ansträngningar, inte söka vila. De kommer att åsidosätta allt lättsinne och all bekvämlighet, och avskilda och obefläckade kommer de att ägna varje flyktigt ögonblick av sina liv åt spridandet av den gudomliga väldoftan och upphöjandet av Guds heliga ord.”¹⁵

Vi vet från vårt studium av bok 2 att avskildhet är en förutsättning för glädjefyllt undervisning. Samtidigt som vi hoppas att det tjänande vi utför ger värdefulla resultat, inser vi att om vi är alltför fästa vid resultaten, om vi är alltför påverkade av beröm eller kritik, kommer vi att förlora den glädje som driver på våra steg. Att komplettera meningarna nedan kommer att hjälpa dig att fundera vidare på vad det innebär att vara frigjord när vi träder in på undervisningsområdet.

1. När vi står upp för att undervisa saken bör vi låta _____
vederkvicka oss.
2. När vi står upp oss för att undervisa saken bör våra sinnen vara _____
_____.
3. När vi står upp för att undervisa saken bör våra hjärtan vara _____
_____ och oberoende av _____.
4. När vi står upp för att undervisa saken bör våra själar vara _____
_____.
5. Vi bör välja som den bästa förberedelsen för vår resa _____
_____.
6. Vi bör klä oss i _____.
7. Och efter att ha trätt ut på tjänandets fält bör vi arbeta _____,

dag såväl som natt.

8. Vi bör varken ta hänsyn till _____ eller _____
, bör inte söka någon _____ och bör bortse från
_____.
9. Avskilda och oberoende bör vi ägna _____ av
våra liv åt _____ och _____.

AVSNITT 9

Bahá'u'lláh säger oss:

”Ropa ut och samla folket till Honom som är alla världars högste Herre, med sådan hänförelse och innerlighet att alla människor kan sättas i brand genom dig.”¹⁶

Shoghi Effendi uppmanar oss:

”... låt oss stå upp för att undervisa Hans sak med rättfärdighet, övertygelse, förståelse och styrka. Låt detta vara varje bahá'ís förnämsta och mest angelägna plikt. Låt oss göra det till den dominerande passionen i våra liv.”¹⁷

Om vi ska lyckas i våra ansträngningar att leda ett stort antal människor till havet av Bahá'u'lláhs uppenbarelse, måste vi drivas av en passion för att undervisa tron. Våra hjärtan måste vara brinnande av entusiasm, för hur ska vi kunna förmedla glädjen över att vara bahá'í om vi inte själva är glada och entusiastiska? Men i vår iver att dela Bahá'u'lláhs budskap med andra bör vi se till att vi inte går över passande gränsen och stöter bort dem som vi försöker undervisa. Ett ord som man ofta hör i detta sammanhang är ”proselytisering”, vilket betyder att utöva otillbörlig påtryckning på någon för att få någon att ändra sin tro. Det är strängt förbjudet för bahá'ier att proselytisera. Men när vi undviker proselytisering får vi inte vara så passiva och så föga övertygande att våra undervisningsförsök blir verkningslösa.

För att hjälpa dig att tänka på skillnaden mellan passion i undervisningen och proselyterande, läs följande uttalanden och bestäm dig för i vilka fall du skulle gå utöver de rätta gränserna. Markera dem med ett ”O”. I vilka fall skulle du vara så oentusiastisk att du skulle vara ineffektiv? Markera dem med ett ”U”. I vilka fall skulle ditt förhållningssätt vara entusiastiskt och inom rimliga gränser? Markera dem med ett ”E”.

- ____ Du är så förälskad i tron att du vid varje tillfälle, på ett naturligt sätt och med visdom, för in bahá'í-principer och bahá'í-läror i dina samtal. När det är lämpligt nämner du källan till dina idéer som Bahá'u'lláhs läror.
- ____ Du är så entusiastisk att även om folk inte vill lyssna på din presentation om tron, så tvingar du dem praktiskt taget att göra det.

- Du vill inte att folk ska tro att du är fanatisk när det gäller din religion, så även om de frågar dig om tron ger du bara ett kort svar. Om de envisas och frågar igen, ger du dem till slut en bok och säger åt dem att läsa den själva.
- En kampanj har organiserats för att undervisa tron i ett antal byar där folket är mycket öppna och mottagliga. Ditt team beslutar att det bästa tillvägagångssättet är att gå från hus till hus och introducera tron eftersom de flesta faktiskt skulle bli upprörda om du besökte en granne och inte besökte dem.
- En intensiv kampanj har nyligen inletts i en grannby för att tillsammans med dem som nyligen blivit inskrivna i tron fördjupa deras kunskaper om lärorna. Du går till några hem, men varje gång får du höra av andra familjemedlemmar att dem som du letade efter inte är där. Du går därifrån, besviken.
- En intensiv kampanj har nyligen inletts i en grannby för att tillsammans med de nyinskrivna i tron utforska teman för att fördjupa deras kunskaper om läran. Även om du inte hittar de flesta av dem du letar efter hemma, hälsar du på de andra familjemedlemmarna du möter och, eftersom du vet att människor i byn är öppna och mottagliga, frågar du om de vill delta i ett samtal om tron.
- Du är medlem i ett team som undervisar i en grannby där människorna har liten tillgång till formell utbildning och hälsovård, så teamet beslutar att det bästa tillvägagångssättet är att betona alla de goda saker som tron kan göra för dem. Du lovar dem att om de blir bahá'íer kommer du att hjälpa dem att starta en skola för sina barn och en liten vårdcentral.
- Du är medlem av ett team som undervisar i en grannby där människorna har liten tillgång till formell utbildning. Ändå har du tilltro till deras andliga förmåga och undviker inte att engagera dem i djupgående samtal om Bahá'u'lláhs läror. Du förklarar för medlemmarna i byrådet hur institutets kurser, som är baserade på dessa läror, kan bidra till att bygga upp förmågan att arbeta för att förbättra samhället. Du erbjuder dig att återvända och hjälpa en liten grupp ungdomar att studera den första kursen.
- Du inleder varje möte med dem som är intresserade av tron genom att dela ut deklaraionskort och uppmana dem att bli medlemmar i bahá'í-samfundet närhelst de känner för det.
- Du inleder ofta möten med dem som är intresserade av tron med att berätta att Bahá'u'lláhs budskap är riktat till hela mänskligheten och att det är ett nöje att få dela några av hans läror med dem. Du nämner också att de inte ska tveka att ställa några frågor som de kommer att tänka på, vilka du kommer att försöka besvara efter bästa förmåga. Mot slutet av mötet, om det verkar lämpligt, förklarar du vad det innebär att gå in i tron, och påpekar naturligtvis att detta är en personlig fråga som varje individ måste överväga utan påtryckningar.
- Du inleder varje möte med dem som är intresserade av tron med att förklara att syftet med mötet inte är att omvända dem. Du vill helt enkelt dela med dig av några idéer. Det är viktigt att de tar god tid på sig att undersöka sanningen innan de överväger möjligheten att ansluta sig till bahá'í-samfundet.
- Du har undervisat en vän ett tag nu och kan se att det finns en gnista av tro i hen-

nes hjärta, så en dag bjuder du in henne att gå med i Bahá'í-samfundet.

- Du har undervisat en vän ett tag nu och kan se att det finns en gnista av tro i hennes hjärta, så du fortsätter att bjuda in henne till bahá'í-aktiviteter och tänker att hon en dag kommer att bli bahá'í.
- Du är medlem i ett team som deltar i en kampanj för att undervisa tron i ditt grannskap. Du bidrar egentligen inte till diskussioner och planering utan tillbringar större delen av din tid med att stirra på din mobiltelefon. När kampanjen drar igång tittar du upp från mobilen då och då för att se vad som händer och för att nicka instämmande till andra medlemmar i teamet som är engagerade i samtal med människor i grannskapet.
- Du är medlem i ett team som deltar i en kampanj för att undervisa tron i ditt grannskap. Ditt team går till en offentlig plats, och du stoppar alla som passerar dig och frågar: "Har du hört talas om Bahá'u'lláh?"
- Du deltar i en kampanj för att intensifiera samhällsbyggnadsinsatserna i ett grannskap. Som en del av kampanjens inledande fas studerar din grupp – som främst består av några vänner som nyligen har flyttat dit – grannskapet och bekantar sig med platser som skolor, parker och fritidsgårdar där man kan möta unga människor med en önskan att tjäna mänskligheten. På grundval av vad gruppen lär sig utarbetar den en plan för att genomföra en rad aktiviteter: att tillbringa tid på dessa platser, att hålla presentationer på den lokala skolan, att hålla sammankomster på kvällen och att besöka hemmen hos personer som visar intresse för den utbildningsprocess som institutet främjar. När du träffar ungdomar diskuterar du med dem ungdomsperiodens speciella egenskaper och betydelsen av att vandra en väg av tjänande där de kan lära sig att hjälpa andra, särskilt dem som är yngre än de själva, att förvärva kunskap, färdigheter och andliga egenskaper. Ni inbjuder alla som vill lära sig mer att fortsätta samtalet vid de sammankomster som ni har planerat för kvällarna. Ni förbereder er för att hjälpa dem som så önskar att påbörja sina studier av huvudsekvensen av kurser och för att följa dem i de tjänandehandlingar som de kommer att utföra. Ni är också medvetna om att några mycket snart kan komma att acceptera tron, och ni kommer inte att dra er för att inbjuda dem att ansluta sig till bahá'í-samfundet.
- Du deltar i en kampanj för att intensifiera samhällsbyggnadsinsatserna i ett grannskap. Som en del av kampanjens inledande fas tillbringar din grupp – som främst består av några vänner som nyligen har flyttat dit – en hel del tid i parker, skolor och fritidsgårdar för att tala med ungdomar och bjuda in dem till sammankomster som hålls på kvällarna. Du är noga med att betona att det kommer att finnas gott om tid för sång och att umgås, och tonar ner syftet med sammankomsten, som är att diskutera med dem hur de kan kanalisera sin energi till att tjäna sitt samhälle. Du är övertygad om att om ni kan fånga deras intresse på det här sättet och knyta vänskapsband med dem, kommer det att bli lätt att inleda ett samtal om ungdomstidens speciella kännetecken och betydelsen av att gå en väg i tjänandets tecken. När bara en liten del av dem som kommer till kvällsmötena stannar kvar när de har förstått vad de har blivit inbjudna till, bestämmer du dig för att du måste locka ett större antal om du ska kunna uppnå de mål som satts upp.

- Du deltar i en veckolång kampanj för att besöka de många familjer i din by som har ungdomar i barnklasser eller i juniorgrupper. Ditt team planerar att besöka ett stort antal hem och bjuda in de familjer som verkar mottagliga att gå med i bahá'í-samfundet. Du bestämmer dig för att det bästa tillvägagångssättet är att bara nämna ett par idéer som du vet tilltalar lokalbefolkningen och hålla dig borta från ämnen som, även om de är viktiga, kan väcka frågor; sedan kommer du att bjuda in alla medlemmar i varje hushåll att anmäla sig.
- Du deltar i en veckolång kampanj för att besöka de många familjer i din by som har barn i barnklasser eller i juniorgrupper och bjuda in dem som är mottagliga att ansluta sig till bahá'í-samfundet. Ert team märker att de flesta familjer som de besöker är ivriga att diskutera bahá'í-lärorna, vissa accepterar saken snabbt och andra ställer frågor som de skulle vilja utforska vidare. Ni är medvetna om att denna kampanj är en del av en pågående, långsiktig process av expansion och konsolidering, och därför tillbringar ni den tid som behövs med varje familj, svarar på frågor som uppstår och ökar deras förståelse för trons grundsatser. På detta sätt, utöver att bidra till tillväxt i form av antal och till mångfaldigandet av aktiviteter, fördjupar varje besök trons rötter i samhället.

AVSNITT 10

Som tidigare nämnts innebär inte den vikt vi har lagt vid andliga egenskaper i vår diskussion om undervisning att vi måste vara perfekta för att undervisa saken. Vi uppmanas snarare att stå upp och tjäna tron, samtidigt som vi ständigt reflekterar över vårt inre tillstånd och strävar efter att i allt högre grad manifesteras sådana egenskaper som hjärtats renhet, osjälviskhet, tro, mod, visdom, kärleksfull vänlighet och frigörelse. Det finns naturligtvis många andra egenskaper som kräver vår uppmärksamhet – generositet, storsinnet och ståndaktighet för att nämna några. Men vårt studium skulle vara ofullständigt om vi inte diskuterade egenskapen ödmjukhet.

Ödmjukhetens vägar är naturligtvis subtila. Det är som att vi blir förälskade i Gud och glömmar bort "jaget", underkastar oss Hans vilja, som våra ord och handlingar får kraft. 'Abdu'l-Bahá säger:

"När läraren undervisar måste han själv vara djupt inspirerad så att hans tal, likt en eldslåga, kan utöva inflytande och förtära jagets och lidelsens slöja. Han måste också vara ytterst ödmjuk och anspråkslös, så att andra må uppbyggas, vara helt självutplånande och inte stå i förgrunden, så att han må undervisa med melodin från härskaran i höjden – annars kommer hans undervisning inte att ha någon verkan."¹⁸

Och när det gäller våra ansträngningar att hjälpa andra att erkänna sakens sanning, berättar 'Abdu'l-Bahá för oss:

"I enlighet med de gudomliga lärosatserna i denna härliga religionsordning bör vi icke förringa någon, kalla någon okunnig och säga: "Du vet ej, men jag vet". Snarare bör vi se på andra med respekt, och då vi försöker förklara och påvisa något bör vi tala som om vi undersöker sanningen och säga: "Framför oss ligger dessa saker. Låt

oss undersöka dem för att avgöra var och på vilket sätt sanningen kan upptäckas.”
Läraren bör inte betrakta sig själv som lärd och andra som okunniga. En sådan tanke skapar högmod och högmod är verkningslöst. Läraren bör icke se sig själv som överlägsen utan bör tala med största vänlighet, anspråklöst och ödmjukt, ty sådant tal utövar inflytande och fostrar själar.”¹⁹

Vad är skillnaden mellan den passion som nämns i det första citatet ovan och den passion som diskuteras i föregående avsnitt?

Diskutera med de andra medlemmarna i din grupp hur ödmjukhet ökar inflytandet som våra ord utövar. Skriv ner några av dina tankar.

AVSNITT 11

Vår diskussion i det förra avsnittet tar upp en annan punkt som har med ödmjukhet att göra och som förtjänar vår uppmärksamhet. Det är sant att vi ständigt måste sträva efter att fullända vår karaktär och förbättra vårt inre tillstånd, vårt skaplynne, medvetna om att effektiviteten i våra ansträngningar att undervisa beror på de andliga egenskaper vi uppvisar. Men vi får aldrig, inte ens för ett ögonblick, tro att det vi åstadkommer på undervisningsområdet är ett resultat av våra egna förtjänster. Ödmjukhet skyddar oss från att erhålla en känsla av egenbetydelse.

Vi måste alltid skilja våra prestationer i undervisningen av saken från oss själva. Varje del vi spelar i att hjälpa en själ att känna igen Bahá'u'lláh är en gåva som Gud skänker oss. Han

”Ödmjuka dig inför mig, så att jag i nåd må besöka dig. Stå upp och verka för Min saks framgång, så att du, medan du ännu är på jorden, kan uppnå segern.”²⁰

”Kanske är orsaken till att ni inte har åstadkommit så mycket på undervisningens område den utsträckning i vilken ni har betraktat era egna svagheter och oförmågor att sprida budskapet. Bahá’u’lláh och Mästaren har båda upprepade gånger uppmanat oss att bortse från våra egna handikapp och sätta hela vår lit till Gud. Han kommer att komma till vår hjälp om vi bara står upp och blir en aktiv kanal för Guds nåd. Tror du att det är undervisarna som omvänder människor och förändrar deras hjärtan? Nej, sannerligen inte. De är bara rena själar som tar det första steget och sedan låter Bahá’u’lláhs ande röra dem och använda sig av dem. Om någon av dem ens för en sekund skulle anse att hans framgångar beror på hans egen förmåga, är hans arbete avslutat och hans fall börjar. Detta är i själva verket orsaken till att så många kompetenta själar efter underbara tjänster plötsligt har funnit sig helt oförmögna och kanske kastade åt sidan av sakens ande som obrukbara själar. Kriteriet är i vilken utsträckning vi är redo att låta Guds vilja verka genom oss.

Shoghi Effendi kommer förvisso att be för din framgång om du skulle stå upp och börja undervisa. Faktum är att blotta handlingen att stå upp kommer att vinna dig Guds hjälp och välsignelser.”²¹

[illegible]

[illegible]

Tänk nu vidare på de olika former som stolthet kan ta sig i samband med undervisning och genomför följande övning:

1. En kollektiv insats pågår för att undervisa tron till individer och familjer som är knutna till samhällsbyggande aktiviteter i ett grannskap. Deltagarna är indelade i grupper och ombeds att använda ett tillvägagångssätt som har visat sig vara verk-
ningsfullt vid tidigare tillfällen. En deltagare känner dock inte att tillvägagångs-
ssättet gör det möjligt för honom att använda det han anser vara hans mest fram-
stående talanger. Vilken/vilka av följande reaktioner visar på en brist på stolthet
från hans sida?
 - ___ Vägrar att delta i insatsen eftersom den inte tillåter honom att använda
sina talanger som han vill.
 - ___ Att delta i ansträngningen med glädje, att arbeta tillsammans med de an-
dra deltagarna på det sätt som krävs och att utnyttja sina andra förmågor.
 - ___ Att försöka hitta fel i den kollektiva ansträngningen och säga att den inte
använder ett bra tillvägagångssätt eftersom den inte utnyttjar alla deltagar-
nas talanger och förmågor.
2. En grupp vänner som arbetar i ett grannskap hör talas talas om en undervis-
ningsmetod som ger utmärkta resultat i ett annat grannskap i regionen. Vilket
av följande alternativ skulle vara det lämpligaste svaret från gruppens sida, som
varken speglar stolthet eller brist på visdom?
 - ___ Utan att ha undersökt metoden dra slutsatsen att den omöjligtvis kan
fungera i deras område eftersom förutsättningarna är olika.
 - ___ Slutsatsen är att eftersom metoden fungerade på ett ställe, bör den fungera
på ett annat och bör antas omedelbart och utan ändringar.
 - ___ Att undersöka metoden noggrant för att se om hela eller delar av den kan
fungera i en ny miljö och, på grundval av detta, använda metoden och
modifiera den på det sätt som erfarenheten visar vara nödvändigt.
3. Någon från ett grannskap där samhällsbyggnadsprocessen har kommit en bra bit
på väg besöker ett annat grannskap i närheten på begäran av trons institutioner.

Arbetet går framåt men har inte kommit särskilt långt och hon har blivit ombedd att bistå vännerna i deras ansträngningar. Vilket av följande alternativ visar på en brist på stolthet från hennes sida?

- Att göra det klart för vännerna i grannskapet att hon har skickats av institutioner och presentera en lång lista med instruktioner som de ska följa.
 - Hon talar ständigt och i glödande ordalag om de framsteg som gjorts där hon bor och ger inte någon möjlighet för dem i det grannskap hon besöker att dela med sig av erfarenheter från sin egen verklighet.
 - Lyssna på vad vännerna i grannskapet har att säga om sina erfarenheter, delta med dem i planering och aktiviteter och dela med sig, på lämpligt sätt, av vad man har lärt sig i det grannskap där hon bor som kan vara till hjälp för dem när de bestämmer sina nästa steg.
4. Snart inleds en kampanj i ett område för att få fler och fler ungdomar att samtala om hur de kan utveckla sina talanger och förmågor och bidra till att förbättra sina samhällen. De som visar intresse kommer att bjudas in att studera institutets kurser för att bygga upp sin kapacitet för att tjäna. Alla deltagare i kampanjen delas in två och två. I ett av paret förs en mycket erfaren person ihop med en mindre erfaren person som ännu har att erhålla mod och självförtroende på fältet. Vilket av följande alternativ visar på avsaknad av stolthet hos den mer erfarna medlemmen i paret?
- Avbryter återkommande när den mindre erfarna medlemmen i paret pratar med ungdomar och tar så småningom över samtalet.
 - Låter den mindre erfarna medlemmen sköta det mesta av samtalet med ungdomarna, samtidigt som hon antecknar de misstag hon tycker att han gör, så att hon senare kan tala med honom om hans brister och lära honom hur sådana samtal ska föras.
 - Inleder de flesta samtalen men drar snabbt in den andra medlemmen och hjälper honom att bli mer bekväm med att samtala med ungdomar.

AVSNITT 12

I de föregående avsnitten har vi undersökt ödmjukhet som en egenskap som både ger vårt tal inflytande och skyddar oss mot de fallgropar vi kan stöta på i våra ansträngningar att växa andligt. Det finns ytterligare ett viktigt bidrag som ödmjukhet ger till våra liv och som är särskilt relevant för undervisning. Ödmjukhet möjliggör för oss att närma oss allt vi gör, i synnerhet våra ansträngningar att tjäna saken, med en lärande inställning. I avsaknad av en sådan inställning tenderar vi att bli blinda för vår egen okunnighet och tror att vi vet det vi inte vet. En ytterst berömvärd egenskap hos dem som ödmjukt vandrar på Guds väg är deras vilja att lära.

Varför, kan vi fråga oss, är det så viktigt att ha en öppen inställning till lärande för dem av oss som vill undervisa saken verkningsfullt? För att besvara denna fråga reflekterar du över vad du vet om undervisning. Vet du alltid vilken metod som är lämpligast att använda? Vet du alltid vad du skall säga och hur du skall säga det i varje situation som du ställs inför? Tror du

att det är möjligt att på en kurs eller två lära sig allt man behöver veta om en så helig handling? Kan undervisning reduceras till ett recept? Du håller säkert med om att svaret på dessa frågor är "nej" och att det enda rimliga sättet att öka sin verkningsfullhet i undervisningen är att ta till sig en lärande hållning.

När vi strävar efter att bli alltmer effektiva i undervisandet av saken, bör vi vara försiktiga att inte falla i fällan av att argumentera med andra i samfundet om undervisningsmetoder och tillvägagångssätt. Om vi inte är försiktiga kan vi lätt bli indragna i den här typen av argumentation, där var och en av oss tror att vi har hittat rätt "recept" och att "framgång" är omöjlig om inte undervisningen sker på vårt sätt.

Vi kan undvika ett sådant beteende när vi inser att undervisning av saken är något som måste läras. Vi befriar oss från självpåtagna begränsningar när vi i varje undervisningsförsök ser en möjlighet att förvärva insikter och öka vår förståelse av den andliga dynamik som är inblandad. Våra diskussioner med andra bahá'íer är som mest givande när vi utbyter idéer, delar erfarenheter och analyserar vad som bidrar till en effektiv undervisning. Var och en av oss uppmuntras att

"periodvis reflektera över effektiva sätt att undervisa om tron i sina omgivningar ... De själar som välsignats med tron har en naturlig önskan att dela med sig av denna gåva genom samtal med släktingar, vänner, klasskamrater, arbetskamrater, och dem man tidigare inte har mött, och att på varje plats och vid varje tillfälle söka ett hörande öra. Olika tillvägagångssätt är lämpliga i olika sammanhang och under olika omständigheter och vännerna bör befinna sig i en ständig process av lärande om vad som är mest effektivt på den plats de befinner sig."²²

Läs de situationer som presenteras här nedan. Hur skulle du reagera på var och en av dem om du var fast besluten att i varje undervisningstillfälle se en möjlighet att lära dig?

1. Du bestämmer dig för att hålla ett möte varje vecka hemma hos dig för att diskutera tron. Du bjuder in ett tiotal personer som vid olika tillfällen har visat intresse. För varje möte väljer du ett ämne och förbereder och håller ett kort anförande om det, varefter du öppnar upp för frågor. Därefter har ni en period av gästfrihet där ni umgås och sjunger sånger. Efter några veckor är det bara två personer som fortfarande kommer. Du bestämmer dig:
 - ___ Du måste göra mötena mer underhållande och sociala.
 - ___ Du bör stryka det veckovisa mötet från dina undervisningsplaner; det var inte så en bra idé trots allt.
 - ___ Du bör prova ett annat format vid de kommande mötena, kanske studera några citat om ett visst ämne med dina gäster, låta dem bekanta sig med det heliga ordet och sedan bygga vidare på den erfarenheten.
 - ___ Du bör söka upp alla dem som inte längre kommer och fråga dem varför de slutat gå på mötena.
2. När du lärde dig om tron var det några principer som slog dig mest, så nu känner du att det bästa sättet att lära människor är att presentera samma principer för dem. Men i allmänhet finner du att de människor du talar med inte är särskilt entusiastiska över de idéer du uttrycker. Du bestämmer dig:

- ___ Du behöver mer övning i att presentera principerna.
 - ___ Du bör söka upp människor som du själv och bara undervisa dem.
 - ___ Du är inte född till lärare och bör tjäna tron på något annat sätt.
 - ___ Du bör i framtiden försöka förstå de frågeställningar som upptar tankarna hos dem du möter och införliva tillämpliga läror från tron i dina samtal med dem.
3. Du är en del av en grupp som har bestämt att fokusera sina ansträngningar på en viss befolkningsgrupp och dela Bahá'u'lláhs budskap med dem. Efter ett tag märker du av de frågor som de ställer att de alla verkar ha svårt med den rådande föreställningen om Gud. Teamet fattar ett beslut:
- ___ Det är bättre att inte tala om det här ämnet. Om folk tar upp det i era diskussioner kommer ni snabbt att gå vidare till ett annat ämne.
 - ___ Människor som har svårt att förstå Gudsbegreppet är inte mottagliga för tron, så du bör inte lägga tid på att försöka undervisa dem.
 - ___ Du kommer att be någon med mer erfarenhet att följa med dig och tala med dem du besöker om Guds existens. Om det inte fungerar, så lämnar du dem och insisterar inte längre.
 - ___ Efter att ha studerat några av de relevanta avsnitten i skrifterna ska din grupp tillsammans förbereda ett kort uttalande för att hjälpa dem du besöker att förstå vad Bahá'u'lláh lär ut om Gud. Ni lyssnar på deras reaktioner, reflekterar över resultaten, går tillbaka till skrifterna för att finna svar på de frågor som väckts och ändrar uttalandet mot bakgrund av de insikter som teamet får genom erfarenhet och de stycken som ni studerar tillsammans. Ni kommer att fortsätta göra så tills era ansträngningar börjar ge tillfredsställande resultat.
4. Du är en del av en grupp som har deltagit i flera mycket resultatgivande undervisningskampanjer i ett grannskap. Ett stort antal familjer har anammat saken. Medvetna om hur viktigt det är för dem att fördjupa sin kunskap om tron har din grupp besökt de flesta av deras hem regelbundet och diskuterat de teman som tas upp i den tredje enheten i bok 2 med hushållens medlemmar. Gruppen undrar nu hur man ska gå vidare på ett sätt som både ökar deras engagemang i tron och gör det möjligt för dem att dela Bahá'u'lláhs läror med andra. Gruppen beslutar sig för följande:
- ___ Ni kommer att gemensamt förbereda en lista med trettio föredrag om ett brett spektrum av ämnen och presentera ett nytt ämne vid varje besök, ni följer er lista troget för att säkerställa att ni behandlar alla de ämnen ni har valt.
 - ___ Ni ger varje familj en liten broschyr om tron och ber dem läsa ett visst antal sidor mellan era besök. Under era besök kommer ni sedan att diskutera med dem de frågor de kan ha.
 - ___ Ni oroar er att ni använder ett tillvägagångssätt som tar för lång tid. Så istället för att fortsätta att besöka familjerna en och en bjuder ni in dem till

ett veckomöte hemma hos någon för att diskutera tron. ”De som verkligen är intresserade av att lära sig kommer att komma”, säger ni till varandra.

- Ni kommer att tänka på ett grundläggande tema som relaterar till tron som de skulle vilja lära sig mer om och ni kommer att hitta relevanta avsnitt om ämnet i skrifterna. Ni besöker sedan en av familjerna för att dela med er av de avsnitt som ni har valt ut och för att diskutera idéerna med dem. Efteråt reflekterar ni över resultatet av mötet, går tillbaka till skrifterna, ändrar urvalet av stycken efter behov och använder det reviderade urvalet vid ett besök hos en annan familj. Under tiden och mot bakgrund av de kommentarer som gjordes under besöket hos den första familjen, väljer du en annan uppsättning idéer och stycken att studera tillsammans med dem under ert andra besök. Ni fortsätter på det här sättet tills ni har etablerat ett mönster med regelbundna besök som kretsar kring en rad teman. Samtidigt undersöker ni tillsammans med familjerna hur samma teman skulle kunna diskuteras med deras grannar, släktingar och vänner.

AVSNITT 13

Övningarna i föregående avsnitt hjälpte oss att se hur viktiga frågor uppstår när vi agerar och reflekterar över resultatet av våra handlingar, oavsett om vi är engagerade i en personlig undervisningsinsats eller i en kollektiv strävan. En uppsättning frågor som kommer att dyka upp gång på gång när vi intar en sådan lärande hållning har att göra med vårt sätt att närma oss undervisning och de attityder vi upprätthåller när vi utför denna heliga handling. Bör vi vara mycket djärva? Bör vi vara försiktiga och konservativa? Bör vi omedelbart erbjuda Bahá'u'lláhs budskap till varje person vi möter, eller ska vi vara selektiva? Bör vi tala direkt om tron som religionen för mänskligheten i dag, eller ska vi begränsa våra samtal till en allmän diskussion om principer som är lätta att acceptera för människor? Bör vi nämna de aspekter av läran som vi vet kommer att vara utmanande för lyssnaren eller bör vi lämna alla sådana ämnen till senare, efter det att personen har accepterat tron? För att vara övertygande, bör vi göra våra presentationer starka och överväldigande, eller bör vi tala med så lite lidelse som möjligt?

I citatet nedan ger beskyddaren oss ovärderliga råd i detta avseende. Några av orden kan vara obekanta för dig, så innan du studerar citatet kan du läsa igenom följande lista med definitioner:

Provokativ: Orsakar ilska eller stark oenighet

Underdånig: Acceptera att man inte har något att säga/anse

Fanatisk: Fylld med överdriven eller felaktig entusiasm

Överdriven: Mer än vad som är normalt eller lämpligt

Liberal: Vidsynt, frisinnad; inte bunden av traditioner eller regler

Framställning: En förklaring av innebörd eller syfte; presentation av ett tema

Försiktig: Inte ta några risker

Djäv: Mycket modigg

Försonlig: Villig att ge efter

Lekman: En person som inte är utbildad för viss uppgift, tillhör inte prästerskapet

Föraktfull: Att visa respektlöshet eller förakt; föraktfull

Förklena: Minska värdet av, prata ner

Kompromisslös: Står orubbligt för en ståndpunkt

Läs nu citatet från beskyddarens skrifter:

”De får varken vara provokativa eller underdåniga, varken fanatiska eller överdrivet liberala i sin framställning av deras tros grundläggande och utmärkande drag. De måste antingen vara försiktiga eller djärva, de måste handla snabbt eller ta tid på sig, de måste använda den direkta eller indirekta metoden, de måste vara utmanande eller försonliga, helt i överensstämmelse med den andliga mottagligheten hos den själ som de kommer i kontakt med, vare sig han är adelsman eller borgare, nordstatare eller sydstatare, lekman eller präst, kapitalist eller socialist, statsman eller prins, hantverkare eller tiggare. I sin presentation av Bahá'u'lláhs budskap får de varken tveka eller vackla. De får varken förakta de fattiga eller vara försagda inför de stora. I sin framställning av dess sanningar får de varken överbetona eller förklena den sanning som de förfäktar, vare sig deras åhörare tillhör kungahus eller är en kyrkans furste eller en politiker, en handelsman eller en man på gatan. Till alla, hög som låg, rik som fattig, måste de erbjuda med öppna händer, med ett strålande hjärta, med en värtalig tunga, med oändligt tålmod, med kompromisslös lojalitet, med stor visdom, med orubbligt mod, frälsningens bågare i en så kritisk stund ...”²³

[[Citatet klart först]]

1. Shoghi Effendi säger att vi, när vi undervisar saken, varken får vara _____
inte heller _____

i vår _____

av _____

och _____

egenskaper hos tron.
2. Vi måste inte heller vara _____
eller _____
i vår utställning.
3. Vi måste vara antingen _____
eller _____
, vi måste agera _____
eller _____
måste vi använda _____

eller _____

metoden, måste vi vara _____

eller _____

, i strikt överensstämmelse med _____

hos den själ som vi kommer i kontakt med.

4. När vi undervisar om Rörelsen måste vi agera i strikt _____
med _____
av själen som vi kommer i kontakt med, oavsett om han är en adelsman eller en _____
en norrlänning eller en

, en lekman eller en _____

, en kapitalist eller en _____

, en statsman eller en _____

, en hantverkare eller en _____

.

5. När vi presenterar tron får vi varken _____
heller _____

.

6. Vi får varken vara _____
av de fattiga eller _____
före den stora.

7. I vår framställning av trons sanningar får vi varken _____
eller _____
sanningen som vi förespråkar, oavsett om vår åhörare tillhöra _____

, eller vara en _____

, eller en _____

, eller en _____

, eller en _____

.

8. Till alla likadana måste vi erbjuda, med _____
händer, med ett _____

hjärta, med en _____

tunga, med _____

tålamod, med _____

lojalitet, med _____

visdom, med _____

mod, frälsningens bågare i denna kritiska stund.

AVSNITT 14

Låt oss nu titta närmare på citatet ovan och försöka upptäcka några av de dess praktiska konsekvenser.

1. Citatet säger oss att när vi undervisar saken ska vi inte vara provocerande (P) i vår framställning. Nedan följer några situationer. Sätt ett "P" bredvid de situationer där din presentation är provocerande.

___ För att visa en gudfruktig troende i en annan tro att mänskligheten är i behov av en ny manifestation, börjar du din presentation med att uppmärksamma honom på allt som har gått fel i hans religion.

___ Du förklarar för en gudfruktig troende i en annan trosuppfattning att Guds manifestationer är som speglar som reflekterar solens ljus. De återspeglar Guds egenskaper och avslöjar Hans gudomliga attribut. Även om speglarna kan vara olika reflekterar de alla ljuset från samma sol. På så sätt hjälper du honom att gradvis förstå att accepterande av Bahá'u'lláh inte innebär att man förkastar de manifestationer som kom före Honom.

___ Du undervisar någon som är osäker på om hon tror på Gud. Du börjar med att berätta för henne att Bahá'u'lláh är Guds främsta manifestation.

___ En liten grupp har samlats i ditt hem. De flesta av de närvarande har ännu inte visat något större intresse för tron och du hoppas kunna presentera läran för dem på ett sätt som fångar deras uppmärksamhet. Under diskussionens gång säger du med eftertryck att alla i framtiden kommer att bli bahá'ier.

___ Du inleder din presentation inför en person som har alla livets bekvämligheter med att säga att rikedom är en slöja mellan en person och Gud.

___ Du träffar en präst som är genuint intresserad av att lära sig mer om tron och ber dig förklara några av Bahá'u'lláhs läror för honom. Det första du berättar för honom är att Gud i denna tidsålder har avskaffat prästerskapet.

2. När vi undervisar saken ska vi inte vara håglösa (H). I vilka av följande situationer är du för håglös? Markera dem med ett "H".

___ Någon frågar dig vad som är speciellt med bahá'í-tron. Du svarar: "Den är som alla andra religioner: "Tron är som alla andra religioner. Dess väsen är att vara vänlig och att älska varandra."

___ Din metod för att undervisa andra är att försöka visa dem att tron är en samling ädla principer som alla kan acceptera. "Upprättandet av fred", säger du till exempel, "vem tror inte på det?" När de väl har blivit attraherade av tron på detta sätt lämnar du dem åt sig själva och säger ibland till dem att de kan få en bok att läsa om de vill. Längre än så går du aldrig.

___ Någon som är nära att acceptera tron frågar dig om ekonomi och bidrag. Hela ditt svar är: "Visst, som med allt annat i livet behövs det en del pengar för att göra saker. Men du kommer bara att bidra om du vill."

- Någon som är nära att acceptera tron frågar dig om ekonomi och bidrag. Du berättar för honom att det är varje troendes heliga skyldighet att bidra till trons fonder och förklarar för honom den andliga betydelsen av uppoffring, som innebär att man ger upp det som är lägre för att få det som är högre. ”Att bidra till fonderna”, säger du, ”är en integrerad del av vårt arbete för att bygga en bättre värld.”
 - En vän som har studerat tron under en tid ber dig att förklara begreppet det eviga förbundet för honom. Du säger att det egentligen är mycket enkelt: ”Det finns en överenskommelse mellan Gud och mänskligheten. Från tid till annan sänder Han sin manifestation, och vi känner igen Honom och gör vårt bästa för att göra vad Han säger.”
 - En vän som har studerat tron under en tid ber dig att förtydliga begreppet det eviga förbundet för honom. Du förklarar kortfattat att Gud, efter att ha skapat mänskligheten av kärlek till oss, har lovat att aldrig lämna oss ensamma utan att göra sin vilja och sitt syfte kända för oss från tid till annan genom sina manifestationer, och vi i vår tur lovar att erkänna manifestationen för vår dag och att följa hans läror.
3. När vi undervisar om saken ska vi inte vara fanatiska (F) i vår presentation. Nedan följer ett antal situationer. Sätt ett ”F” bredvid de situationer där din presentation är fanatisk.
- Någon som undersöker tron frågar dig hur det är att vara bahá’í. Du berättar för honom att det inte är någon liten sak att bli bahá’í. ”Du måste ge upp allt för tron”, förklarar du. ”Det är allt eller inget.”
 - Du inleder ett möte hemma hos dig med några personer som har kommit för att höra om tron för första gången med att be dem hålla varandra i händerna och sjunga ”Alláh- u-Abhá”.
 - Du börjar undervisa en hängiven troende i en annan religion genom att berätta för henne att tiden för hennes religion är över och förbi. Hon bör överge sin religion. ”Bahá’u’lláh, Guds sändebud för idag, har kommit”, säger du till henne. ”Du bör kasta bort det förflutna.”
 - Du förklarar tron för någon. Han håller inte med om en av de punkter som du har tagit upp. Du börjar argumentera med honom och säger att du kommer att visa honom bevis från hans egen religions skrifter att han har fel.
 - Du förklarar tron för någon. Han håller inte med om en av de punkter som du har tagit upp. Du kan se att han känner sig mycket passionerad kring ämnet. Du erkänner hans oro och säger: ”Vi kan diskutera den här speciella punkten någon annan dag om du vill. Men det finns så många saker som vi är överens om. Låt oss i dag utforska de sakerna tillsammans.”
 - Du förklarar trons lagar för en vän. ”Lydnad mot Guds lagar är religionens innersta väsen”, säger du. ”Världen befinner sig i ett så fruktansvärt tillstånd idag därför att mänskligheten inte följer Bahá’u’lláhs lagar. Alla som inte lyder Hans lagar kommer att dömas i nästa värld.”

- Du förklarar trons lagar för en vän. ”Bahá’u’lláh säger oss att Hans lagar är Hans kärleksfulla försyns lampor”, säger du. ”Hans lagar lyser upp vår väg och leder oss till sann lycka. Ändå är vi inte perfekta och ibland begår vi misstag. Men när vi accepterar Bahá’u’lláh och när ber till Honom, hjälper Han oss att övervinna våra svagheter och ger oss styrka att lyda Hans lagar.”
4. När vi undervisar om tron bör vi inte vara överdrivet liberala (L). Bestäm dig för i vilka av följande situationer du är för liberal. Markera dem med ett ”L”.
- Någon som undersöker tron frågar dig om det finns några ledare i bahá’í-samfundet. Du svarar: ”Nej: ”Vi har inga präster eller prästerskap som kommer mellan oss och Gud. Vi lever alla enligt vårt eget samvete. Ingen talar om för oss vad vi ska göra.”
- Någon som undersöker tron frågar dig om det finns några ledare i bahá’í-samfundet. Du förklarar detta: ”Samfundet sköter sina angelägenheter genom ett världsomspännande administrativt system, som omfattar rådsförsamlingar på nationell och lokal nivå och som kallas nationella och lokala andliga råd. Dessa råd väljs utan nomineringar eller kampanjer och i en helgad atmosfär av bön. Det finns också en grupp framstående personer som utses att fungera som rådgivare till råden och att inspirera och uppmuntra sina medbahá’ier. Alla dessa institutioner är underställda bahá’í-trons internationella styrande organ som kallas Universella Rättvisans Hus.”
- En person som du undervisar i tron frågar dig hur personen förväntas förhålla sig till bahá’í-administrationen. Du svarar ”Ja, du vet, bahá’í-tron måste ha någon form av administration, så vi har vad som kallas andliga råd som består av nio medlemmar vardera. Dessa valda organ administrerar trons angelägenheter på lokal och nationell nivå, men du behöver bara lyda dem så som ditt samvete föreskriver.”
- Du undervisar tron för någon och han säger att han gillar allt han har hört utom att bahá’ier inte tror på reinkarnation. Du säger till honom: ”Det är helt i sin ordning eftersom bahá’ier tror på enighet i mångfald. Det innebär också en mångfald av åsikter.”
- Någon frågar dig hur bahá’ierna sprider sin tro. Du säger helt enkelt att bahá’ier inte omvänder folk. ”Vi bara ’lever livet’ och när människor ställer frågor till oss berättar vi om tron för dem.”
- Någon som har läst om tron och uttryckt intresse för den ber dig förklara vad som krävs av dem som ansluter sig till bahá’í-samfundet. ”Religion är en personlig sak”, säger du. ”Det är ett sätt att leva. Det är något man bara kan känna i sitt hjärta. I bahá’í-tron finns det naturligtvis några lagar, men du behöver bara lyda dem som ditt samvete säger.”
- Någon som har läst om tron och har uttryckt intresse för den ber dig förklara vad som krävs av dem som går med i bahá’í-samfundet. Du svarar på frågan: ”Religionens väsen är att lära känna Gud genom Hans manifestation, att förbli orubblig i Hans kärlek och att följa Hans läror. Vår kärlek till

Gud sträcker sig till Hans skapelse; vi älskar mänskligheten och vi fullgör vårt ansvar gentemot tron genom att arbeta för att förbättra samhället.”

— Du pratar med några vänner om ämnet barnuppfostran. Sedan säger du: ”Bahá’í-tron lär ut att barn föds goda och om man älskar dem och hjälper dem att utveckla det som Gud har lagt i dem, kommer de att bli bra.”

— Du pratar med några vänner om ämnet barnuppfostran. Sedan säger du: ”Bahá’í-tron säger oss att barn har kapacitet att vara goda, men att de också har böjelser som måste kontrolleras. De behöver utbildning så att de tar den rätta vägen och utvecklar den stora potential som de alla är utrustade med.”

5. Bestäm vilket/vilka av följande svar som skulle vara lämpligt i var och en av situationerna nedan, när du försöker avgöra hur du ska gå tillväga för att undervisa tron. Ett eller flera av alternativen kan gälla för var och en situation.

a.	Var aktsam	b.	Var djärv
c.	Agera snabbt	d.	Dröja tid
e.	Använd den direkta metoden	f.	Använd den indirekta metoden
g.	Vara utmanande	h.	Var försonlig

— Någon kommer till det lokala bahá’í-centret och är mycket upprymd. Hon säger att hon har läst något om tron på Internet och att hon vill veta mer om Bahá’u’lláh. Hon förklarar att hon alltid har känt djupt i sitt hjärta att Gud aldrig skulle överge mänskligheten och att Han skulle sända oss en annan manifestation.

— Du och din familj har flyttat till en by där ni inte känner någon. En dag, kort efter att ni kommit dit, kommer er granne hem till er för att hälsa er välkomna och presentera sig. När han gör det klargör han att alla bybor är mycket enade i sin religion och att de inte tycker om hur dessa ”andra” religioner kommer och försöker splittra människor.

— Du och din familj har flyttat till en by där ni inte känner någon. En dag, kort efter att ni kommit dit, kommer er granne hem till er för att hälsa er välkomna och presentera sig. Han lägger märke till några bahá’í-böcker på ett bord och frågar dig: ”Vad är bahá’í-tron?”

— Du har gått med i en organisation för personer som är intresserade av att främja fred. En av de personer som är särskilt attraherad av de idéer du ger uttryck för på mötena är övertygad om att det enda sättet att åstadkomma meningsfulla förändringar i samhället är genom partipolitiska åtgärder. Han ser till att prata med dig varje gång

organisationen träffas.

— En av de personer som du arbetar med har vid flera tillfällen berättat för dig att han inte tror på Gud. Ändå attraheras han av många av de idéer du ger uttryck för i sociala frågor, till exempel jämställdhet mellan män och kvinnor och behovet av allmän utbildning.

— På ett bymöte där flera hövdingar i regionen deltar lägger du fram några idéer om utbildning av barn. Efteråt kommer en av byhövdingarna över för att prata med dig. Han säger att han vet att du är bahá'í och att han gillar många av de förslag du har lagt fram. Han är intresserad av att lära sig mer om tron.

— En vän som just anslutit sig till samfundet tar med dig hem till sig för att träffa sin familj. De motsätter sig att hon är bahá'í och försöker förmå henne att lämna tron.

— En vän som just anslutit sig till samfundet tar med dig hem till sig för att träffa sin familj. Hon berättar att de alla är mycket glada över tron och ser fram emot att få höra mer.

6. Försök att tänka på vilka attityder som kan finnas och vilka andliga egenskaper som saknas, om man är

a föraktfull mot de fattiga: _____

b försagd inför den förnäme: _____

7. Ge ett exempel på hur man, när man redogör för trons sanningar, kan

a överbetona sanningen: _____

b kringskära sanningen: _____

AVSNITT 15

Följande vägledning från beskyddaren påminner oss om att vi, som i alla andra sammanhang, bör se till 'Abdu'l-Bahá när vi försöker avgöra vilken undervisningsmetod som är lämpligast i varje situation:

”Låt oss också hålla i minnet det exempel som vår älskade Mästare tydligt har givit oss. Vis och taktfull i sitt närmande, vaken och uppmärksam i sitt tidiga umgänge, vid och frisinnad i alla sina offentliga uttalanden, aktsam och gradvis i utvecklandet av sakens väsentliga sanningar, passionerad i sin vädjan men måttfull i sina argument, säker i tonen, orubblig i sin övertygelse, värdig i sitt sätt – sådana var de utmärkande dragen i vår älskades ädla presentation av Bahá'u'lláhs sak.”²⁴

1. När du strävar efter att följa 'Abdu'l-Bahás exempel, vad kommer du att sträva efter att vara i ditt sätt att undervisa? _____

2. Vad kommer du att försöka likna när du först kommer i kontakt med en person?

3. Vad kommer att känneteckna de ord som du använder för att tala om tron offentligt? _____

4. Hur kommer du att göra människor uppmärksamma på sakens sanningar? ____

5. Vad kommer du att sträva efter att vara som
 - a i din framtoning? _____

 - b i ditt argument? _____

 - c i din ton? _____

 - d i din övertygelse? _____

 - e i ditt uppförande? _____

Memorera nu ovanstående citat.

AVSNITT 16

Vi inledde den här enheten med att påminna oss själva om ”att vara” och ”att göra” är kompletterande och oskiljaktiga aspekter av ett andligt liv. Sedan ägnade vi flera avsnitt åt att utforska några av de andliga egenskaper som vi alla måste sträva efter att utveckla när vi ägnar oss åt regelbunden och systematisk undervisningsverksamhet. Vår diskussion om ödmjukhet ledde oss till att fundera över vår inställning till lärande, som är så viktig när man undervisar tron. Vi fick också en viss inblick i hur andra attityder kan påverka vårt sätt att undervisa. Låt oss nu gå ett steg längre och utforska hur vår relation till dem vi undervisar ser ut. Hur bör denna relation se ut? Vad säger skrifterna oss om detta?

Det första begrepp som förmodligen dyker upp i tankarna är gemenskap. I samband med personliga undervisningsinsatser är förmågan att knyta vänskapsband till människor uppenbarligen avgörande. Samma förmåga är också avgörande för vårt deltagande i gemensamma kampanjer – till exempel när vi inbjuder ungdomar att studera institutets kurser som ett sätt att öka deras förmåga att tjäna när vi bildar nya klasser för andlig utbildning av barn och grupper för andlig stärkning av yngre ungdomar, när vi besöker hemmen hos dem som nyligen anslutit sig till tron i våra grannskap och byar för att utforska olika teman med dem och när vi engagerar oss i direkta undervisningsinsatser bland befolkningar som är mottagliga för Bahá'u'lláhs budskap. I alla sådana fall avgör vår förmåga att skapa varma relationer hur vi närmar oss dem vi möter, hur vi kommunicerar med dem och om vi kan beröra deras hjärtan.

En fråga vi behöver ställa oss är hur vi ska utveckla denna viktiga förmåga. Våra temperament är naturligtvis olika. En del av oss har lätt för att få vänner, vare sig det beror på vår uppfostran eller en naturlig benägenhet. En del kan inleda en konversation med helt främmande människor. Andra är blyga och tycker att det är en större utmaning. Men oavsett hur vi är som personer bör vi inse att vi genom medvetna ansträngningar kan lära oss att umgås med människor i en anda av gemenskap. Skrifterna erbjuder många och värdefulla råd i detta ämne, och nedan ges bara några exempel. De fraser som är markerade med citattecken är hämtade direkt från skrifterna. Vi föreslår att du läser igenom idéerna flera gånger och diskuterar dem med de andra medlemmarna i din grupp.

Vi uppmanas att skingra ”främlingskapets mörker” och att ”se alla människor som vänner”. Vi förväntas ”vara ett med alla människor”. Vi måste vända våra blickar mot ”den uråldriga härlighetens himmel” och betrakta varje varelse som ”ett tecken från Gud”, för det är genom Hans nåd och kraft ”som var och en trädde in i världen”.

Vi uppmanas att ”umgås i tillgivenhet och gemenskap med främling och vän i lika mån”, att visa alla ”den yttersta godhet” och inte bry oss om ”graden av deras förmåga”, aldrig fråga om de ”förtjänar att bli älskade”.

Om någon ”hånar och spottar” på oss, skall vi ”möta honom med kärlek”. Om någon ”klandrar” oss, skall vi ”prisa” honom. Skulle han erbjuda oss ”ett dödligt gift”, skall vi ge honom ”utsökt honung i utbyte”. Skulle han ”hota” vårt liv, bör vi ge honom ett ”läkemedel som botar honom för alltid”. Skulle han bli ”smärtan själv”, bör vi bli hans ”medicin”. Och skulle han bli som ”törnen”, bör vi bli som ”rosor och ljuva örter”.

Vi uppmanas att göra en mäktig ansträngning, så att ”alla folk och släkter i världen, även fienderna”, sätter ”sin lit och sitt hopp” till oss. Om en själ begår ”hundra tusen

missgärningar”, bör han ändå kunna ”hoppas på förlåtelse”, så att han inte blir ”förtvivlad eller bedrövad”.

Vi måste ”med kraft stödja varandra och sträva efter evigt liv” och bli ”de nådebevis och välsignelser som Gud sänder ut”.

Vi uppmanas att visa ”vänlighet och vänskap, sympati och artighet” mot alla, så att vi kan vara som ”uppfriskande vatten för varje törstig” och som ”himmelens bröd för varje hungrig”. Vi bör ”visa en ömhet som inte är av denna världen”. Vi bör tänka på ”kärlek och nära samhörighet som himmelens nöjen” och betrakta ”fientlighet och hat som helvetets kval”.

Vi måste se till att inte ”skada någon själ eller bringar sorg till något hjärta”. Vi får inte ”såra någon annans känslor”, även om han skulle vara en ”illvillig” och vilja oss ”illa”. Vi uppmanas att inte se ”på de skapade varelserna” utan att vända oss till ”deras Skapare”.

Vi uppmanas att ”offra” oss själva för ”det allmänna bästa” och ”sträva natt och dag” för att ”återupprätta mänsklighetens välstånd”. Vi skall gråta ”över de tårar” som Guds skapade varelser fäller och sörja ”Hans barns sorg”. Vi bör ”avstå från” vår ”vila och bekvämlighet”, så att vi kan bli ”orsak till frid i skapelsens i värld”.

Vi uppmanas att vara ”kärleksfulla fäder för de föräldralösa, en tillflyktsort för de hjälplösa, en skattkammare för de fattiga och en läkedom för de sjuka”. Vi skall vara ”hjälpare åt varje offer för förtryck, beskyddare av de missgynnade”. Vi bör tänka på att ”alltid göra tjäna någon medlem av människosläktet”.

Vi bör ”göra allt” vi kan för att ”rena människors hjärtan och sinnen” och sträva efter att ”glädja var själ”. Vi bör ”göra något gott för dem som korsar vår väg” och ”vara till någon nytta för dem”. Vi måste sträva efter att ”förbättra människors karaktär och skänka deras sinnen en ny riktning”. Vår uppgift är att ”kalla” människorna till Gud och ”inbjuda” mänskligheten att ”ta härskaran i höjden som sin förebild”.

Vi uppmanas att föra ”dem som har uteslutits in i kretsen av nära vänner”. Vi skall ”väcka dem som slumrar” och ”göra de tanklösa uppmärksamma”. ”I världens mörker” skall vi vara ”lysande lågor”. ”I förtappelsens sand” skall vi vara ”källor med livets vatten” och ”vägledningen från Herren Gud”.

Du kanske nu vill memorera följande citat från ‘Abdu’l-Bahás skrifter:

”Vad er beträffar, o ni som älskar Gud, gör era steg fasta i Hans sak med sådan beslutsamhet att ni inte skakas, om så den värsta av olyckor skulle drabba världen. Låt er inte störas av någonting, inte under några förhållanden. Var fast förankrade likt de höga bergen, var likasom stjärnor som gryr över livets horisont, var de klara lamporna vid enighetens sammankomster, var ödmjuka och ringa själar i vännernas närvaro, låt era hjärtan vara oskuldsfulla. Var symbolerna för vägledning, var fromhetens ljus, avskilda från världen och håll fast vid det fäste som är säkert och starkt, som vida omkring sprider livets ande, som färdas på frälsningens ark. Var givmildhetens

dagbräckningar, gryningspunkter för tillvarons mysterier, platser där inspirationen tänds, praktens upprinnelser, själar som närs av den helige Ande, i kärlek till Herren, avskilda från allt utom Honom, helgade över mänsklighetens egenskaper, iklädda kännetecknen för himlens änglar, så att ni åt er själva kan vinna den högsta gåvan av alla i denna nya tid, denna underbara tidsålder.”²⁵

AVSNITT 17

När vi umgås med alla människor i en anda av gemenskap, och genom våra ansträngningar att leva ett liv i enlighet med lärorna, attraherar vi andra till saken. Vi förväntas naturligtvis inte vara perfekta och vi gör inte heller anspråk på att vara fria från tillkortakommanden. Men i den mån vi återspeglar de kvaliteter som anges i läran blir vi effektiva kanaler för spridningen av gudomliga dofter. Det är i denna mening som vi ofta talar om att undervisa genom exempel. Men vi bör vara aktsamma att uttrycket ”att undervisa genom exempel” inte blir en ursäkt för att inte undervisa. Det är sant att vi måste ägna stor uppmärksamhet åt vårt inre tillstånd, vårt skaplynne och vår karaktär, våra gärningar och vårt korrekta uppförande. Detta får dock inte få oss att förlora ur sikte att det är med vårt uttalandes nyckel som vi skall öppna portarna till människohjärtats stad. För att klargöra denna punkt, låt oss titta på två uppsättningar citat från skrifterna och försöka förstå dem tillsammans. Läs först följande citat:

”Må vemhelst bland er som står upp för att undervisa i sin Herres sak framför allt undervisa sig själv så att hans tal kan fångsla hjärtat hos dem som hör honom. Om han icke undervisar sig själv kommer orden från hans mun ej att påverka sökarens hjärta.”²⁶

”En sak och en sak allena kommer att ofelbart och ensamt säkra denna heliga saks otvivelaktiga triumf, nämligen i vilken utsträckning vårt eget inre liv och skaplynne i sina mångfaldiga aspekter speglar praktens hos de eviga principer som Bahá’u’lláh förkunnat.”²⁷

”Vemhelst som i denna dag står upp för att bistå Vår sak och kallar till sin hjälp härskarorna med en prisvärd personlighet och rättrådigt uppträdande, kommer helt säkert genom en sådan handling att utöva ett inflytande som kan spridas över hela världen.”²⁸

”Låt era handlingar ropa högt ut över världen att ni i sanning är bahá’ier, ty det är handlingar som talar till världen och åstadkommer mänsklighetens framsteg.

”Om vi är sanna bahá’ier är tal inte nödvändigt. Våra handlingar kommer att hjälpa världen framåt, sprida civilisation, främja vetenskapens framsteg och åstadkomma att de sköna konsterna utvecklas. Utan handling kan ingenting i den materiella världen uppnås, inte heller kan ord ensamma föra in en människa i det andliga konungariket. Det är inte endast genom läpparnas bekännelse som Guds utvalda har uppnått helighet, utan genom tålmodiga liv, fyllda av aktivt tjänande, har de bringat ljus till världen.”²⁹

Studera nu följande uppsättning citat:

”Det är då Guds vänner utnyttjar situationen, griper tillfället, rusar fram och vinner priset. Om deras uppgift ska begränsas till gott uppförande och rådgivning kommer ingenting att uppnås. De måste tala ut, framlägga bevisen, förklara genom tydliga argument, dra obestridliga slutsatser som klargör sanningen om uppenbarelsen av Verklighetens sol.”³⁰

”Se därför inte till din grad av förmåga, se till Bahá'u'lláhs gränslösa ynnest. Allomfattande är Hans frikostighet och fulländad Hans nåd.”³¹

”Vänd ditt ansikte mot Guds rike, be om den helige Andes gåvor, tala, och Andens bekräftelser skall komma.”³²

”O Guds älskade! Lägg er icke till vila på era bäddar, nej skynda, så snart ni igenkännt er Herre, Skaparen, att lyssna till det som har drabbat Honom och ila till Hans hjälp. Lossa era tungors band och tillkännagiv oupphörligt Hans sak. Detta skall bli bättre för er än det förgångnas och framtidens alla skatter, om ni vore bland dem som uppfattar denna sanning.”³³

”Om vännerna alltid väntade tills de var fullt kvalificerade att utföra en viss uppgift, skulle sakens arbete stå nästan stilla! Men själva strävan att tjäna, hur ovärdig man än kan känna sig, drar till sig Guds välsignelser och möjliggör att man blir mer lämpad för uppgiften.

Idag är mänsklighetens behov av att höra det gudomliga budskapet så stort att de troende måste kasta sig in i arbetet, var och hur de än kan, utan hänsyn till sina egna brister, men med ständig uppmärksamhet på sina medmänniskors skriande behov av att få höra om lärorna i deras mörkaste mödosamma timma.”³⁴

Om vi separerar den första uppsättningen citat från alla andra avsnitt om undervisning – varav endast några få exempel ges i den andra uppsättningen – och enbart fokuserar på dem, kan det sluta med att vi använder dem som en ursäkt för att inte undervisa. Vi går i denna fälla när vi felaktigt drar slutsatsen att vår främsta uppgift är att förbättra vårt eget inre tillstånd och bli allt bättre människor tills vi når den punkt där vi är så perfekta att vi inte behöver ord för att undervisa, eftersom andra kommer att attraheras av oss och göra allt för att själva undersöka tron. Ändå vet vi att 'Abdu'l-Bahá, som levde ett liv med gärningar mer föredömliga än någon av våra, använde kraften i sitt yttrande och vid varje lämpligt tillfälle talade om tron.

Vad som är viktigt att inse är att huvudtemat i den första uppsättningen citat inte är hur man undervisar tron. Dessa avsnitt uppenbarar för oss djupa andliga sanningar om betydelsen av vårt inre tillstånd. De påminner oss om att en berömvärd karaktär och ett rättrådigt uppförande ger kraft åt våra handlingar och varnar oss för att våra handlingar inte får motsäga våra ord. Om man t.ex. skall lära ut ärlighet, bör man uppriktigt sträva efter att vara ärlig.

I allmänhet är det inte klokt att ta ett stort, djupt ämne, till exempel undervisning, och dra slutsatser om det på grundval av ett eller två citat.

Med dessa tankar i bakhuvudet kan vi gå tillbaka till ovanstående avsnitt och reflektera över dem medan vi fyller i luckorna i meningarna nedan med lämpliga ord.

1. Den som står upp för att undervisa sin Herres sak, låt honom, före allt annat, ____ .

2. Om man inte undervisar sig själv, _____
_____ .
3. En sak och endast en sak kommer ofelbart och ensamt att säkra den otvivelaktiga triumfen _____, av saken, nämligen, _____ .
4. Den som i denna dag sstår upp för att hjälpa Guds sak och kallar till sin hjälp _____ ,
det inflytande som flödar från en sådan åtgärd kommer med all säkerhet att göra det, _____ .
5. Det är handlingar som _____ och är orsaken till _____
_____ .
6. Om vi är sanna bahá'íer, _____ . Våra handlingar
borde ropa högt till världen att _____ .
7. Våra åtgärder bör _____ bör _____ ,
bör _____ , och _____ .
8. Utan handling, _____ kan inte heller ord _____
_____ .
9. Det är inte genom läpparnas bekännelse som de som står Gud nära har uppnått
helighet, utan genom _____ .
10. Om vår uppgift ska begränsas till gott uppförande och råd, _____ .
Vi måste _____ ut, _____ .
Bevisen, _____ tydliga argument, _____
fastställa sanningen om manifestationen av Verklighetens Sol.
11. Vi ska inte se till graden av vår kapacitet, utan till _____
_____ .
12. Vi bör vända våra ansikten mot Guds rike, _____ ,
tala, och _____ .
13. Vi skall inte vila på våra soffor, utan vi skall _____ så
snart vi känner igen vår Herre, Skaparen, och hör om det som har drabbat Ho-
nom, _____ .
14. Vi ska släppa loss våra tungor och _____ .
Detta är bättre för oss än _____ .
15. Om vi alltid väntade tills vi var fullt kvalificerade för att utföra en viss uppgift, _____
_____ .
16. Själva strävan efter att tjäna, hur ovärdiga vi än kan känna oss, _____

_____ .
17. Idag är mänsklighetens behov av att höra det gudomliga budskapet så stort att
vi måste _____ , var och hur vi än
kan, _____ men var alltid uppmärksam på _____
_____ i deras

mörkaste timme av arbete.

AVSNITT 18

Låt oss avsluta denna enhet om de andliga egenskaper och attityder som ska utmärka våra ansträngningar att undervisa genom att minnas det exempel som 'Abdu'l-Bahá gav under sina resor till väst. Stycket nedan, som är skriven av beskyddaren och som beskriver hur 'Abdu'l-Bahá framförde sin Faders budskap till dem Han mötte, kommer att förbereda oss för nästa avsnitt där vi kommer att utforska själva undervisningshandlingen.

”Under dessa resor visade 'Abdu'l-Bahá en vitalitet, ett mod, en målmedvetenhet, ett helgande till den uppgift Han hade tagit på sig att utföra som väckte förundran och beundran hos dem som hade förmånen att på nära håll följa hans dagliga handlingar. Likgiltig inför de sevärigheter och kuriositeter som vanligtvis väcker resenärernas uppmärksamhet och som medlemmarna i hans följe ofta önskade att han skulle besöka; obekymrad för både sin komfort och sin hälsa; förbrukande varje uns av sin energi dag efter dag från gryning till sen kväll; konsekvent vägrande alla gåvor eller bidrag till kostnaderna för sina resor; ofelbar i sin omsorg om de sjuka, de bedrövade och de förtryckta; kompromisslös i sitt försvar av de underprivilegierade raserna och klasserna; frikostig som regnet i sin generositet mot de fattiga; ringaktande de angrepp som riktades mot honom av påpassliga och fanatiska företrädare för ortodoxi och sekterism; underbar i sin uppriktighet när han från estrad och predikstol klargjorde Jesu Kristi profetiska mission till judarna, islams gudomliga ursprung i kyrkor och synagogor, eller sanningen i den gudomliga uppenbarelsen och religionens nödvändighet för materialister, ateister eller agnostiker; otvetydig i sitt hedrande av Bahá'u'lláh vid alla tidpunkter och inom olika sekters och trossamfunds helgedomar; orubblig i sin vägran att vid flera tillfällen ställa sig in hos personer med titel och rikedom i såväl England som USA; och sist men inte minst ojämförlig i spontaniteten, äktheten och värmen i sin sympati och kärleksfulla vänlighet som visas vän och främling lika, troende och icke-troende, rik och fattig, hög och låg, som han mötte, antingen förtroligt eller tillfälligt, vare sig ombord på fartyg eller när han gick på gatorna, i parker eller på torg, vid mottagningar eller banketter, i slumkvarter eller herrgårdar, i samlingar av hans anhängare eller sammankomster av de lärda, han, inkarnationen av varje bahá'í-dygd och förkroppsligandet av varje bahá'í-ideal, fortsatte under tre fullspäckade år att för en värld, som nedsjunken i materialism och redan i krigets skugga basunera ut de helande gudagivna sanningar som finns inneslutna i hans faders uppenbarelse.”³⁵

Efter att ha läst igenom ovanstående avsnitt en gång till, skriv ett antal meningar som beskriver de egenskaper och attityder som kännetecknade 'Abdu'l-Bahás sätt att interagera med människor och närma sig sina samtal om tron – till exempel: ”Han visade vitalitet, mod och målmedvetenhet.”

1. _____

2. _____

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

REFERENSER

- 1 'Abdu'l-Bahá, Den Gudomliga planen, 8:13.
- 2 Ibid., 10.10.
- 3 Ur ett brev daterat den 8 november 1956 skrivet å Shoghi Effendis vägnar till en person, publicerat i *Teaching the Bahá'í Faith*.
- 4 Ur ett brev daterat den 6 november 1949 skrivet å Shoghi Effendis vägnar till en person, publicerat i *The Power of Divine Assistance*.
- 5 'Abdu'l-Bahá, Anföranden i Paris, den 4 november 1911.
- 6 Ur ett brev daterat den 1 september 1933 skrivet å Shoghi Effendis vägnar till en person, publicerat i *Teaching the Bahá'í Faith*.
- 7 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 216.1.
- 8 Ur ett brev daterat den 30 juni 1937 skrivet å Shoghi Effendis vägnar till en person, publicerat i *The Power of Divine Assistance*.
- 9 Bahá'u'lláh, Skrifter uppenbarade efter Kitáb-i-Aqdas, nr 10.10.
- 10 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 213.1.
- 11 Ibid., nr 214.2.
- 12 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, V, stycke. 3.
- 13 Ibid, CXXXII, stycke 5.
- 14 Ibid, C, stycke. 1.
- 15 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 204.2.
- 16 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CXLII, stycke 5.
- 17 Ur ett brev daterat den 24 november 1924 skrivet av Shoghi Effendi till bahá'íerna i Amerika, publicerat i *Bahá'í Administration*, s. 69.
- 18 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 217.1.
- 19 Ibid., nr 15.3.
- 20 Bahá'u'lláh, Förborgade ord, arabiska delen, nr. 42.
- 21 Ur ett brev daterat den 31 mars 1932 skrivet å Shoghi Effendis vägnar till en person, publicerat i *The Power of Divine Assistance*, nr 66.
- 22 Universella Rättvisans Hus, från ett budskap daterat den 30 december 2021 till kontinentala rådgivarnas konferens.
- 23 Ur ett brev daterat den 5 juni 1947 skrivet av Shoghi Effendi, publicerat i *Citadel of Faith*, s. 25-26.
- 24 Ur ett brev daterat den 24 november 1924 skrivet av Shoghi Effendi till bahá'íerna i Amerika, publicerat i *Bahá'í Administration*, s. 69-70.
- 25 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 199.6, s. 334-35.
- 26 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CXXVIII, stycke 6.
- 27 Ur ett brev daterat den 24 september 1924 skrivet av Shoghi Effendi till bahá'íerna i Amerika, publicerat i *Bahá'í Administration*, s. 66.
- 28 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CXXXI, stycke 4.
- 29 'Abdu'l-Bahá, Anföranden i Paris, den 8 november 1911.
- 30 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 212.1.
- 31 Ibid, nr 153.3, s. 249.
- 32 Ibid, nr 153.4, s. 250.
- 33 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CLIV, stycke 2.
- 34 Ur ett brev daterat den 4 maj 1942 skrivet å Shoghi Effendis vägnar till en person, publicerat i *Teaching the Bahá'í Faith*.
- 35 Shoghi Effendi, God Passes By.

Att undervisa är en handling

Syfte

Att stärka förmågan att känna igen och vårda
mottaglighet och att utveckla förmågan att göra
en övertygande presentation av tron,
lämplig för omständigheterna,
oavsett om det är som en del
av en personlig undervisningsinsats
eller inom ramen för en gemensam kampanj

AVSNITT 1

Efter att ha utforskat undervisningens andliga natur i den första enheten och de egenskaper och attityder som är viktiga för dem som undervisar i den andra, låt oss nu rikta uppmärksamheten mot själva undervisningshandlingen. Vi utför i allmänhet denna heliga handling i ett av två sammanhang: i våra egna personliga ansträngningar som individer och i kollektiva ansträngningar på gräsrotsnivå. Som en del av en växande kärna av vänner i våra grannskap och byar som är engagerade i aktiviteter för att bygga levande samhällen, har vi naturligtvis kommit i kontakt med många individer från olika bakgrunder – gymnasie- och högskolestudenter, föräldrar och släktingar till barn och ungdomar som deltar i institutets utbildningsprogram, lärare, jordbrukare, byhövdingar och andra lokala ledare, för att nämna några – och vi har sett det intresse som några av dem har visat för att lära sig mer om tron. Vårt deltagande i institutets process har likaledes bidragit till att stärka förmågor som behövs för att vägleda själar till Bahá'u'lláhs uppenbarelses hav, framför allt de förmågor som gör det möjligt för oss att uttrycka vår förståelse av djupa begrepp och att utforska den andliga verkligheten i betydelsefulla samtal. Vid sidan av dessa förmågor finns det ytterligare en som är viktig för oss att utveckla, både när vi bedriver vår egen personliga undervisning och när vi deltar i gemensamma strävanden – nämligen förmågan att känna igen och vårda mottagligheten för Bahá'u'lláhs budskap. Vi kommer att behandla vikten av att bygga upp denna förmåga i de kommande avsnitten. Låt oss dock först reflektera över följande ord av Bahá'u'lláh, som du kanske vill memorera:

”Närhelst ni möter en törstande själ, ge honom att dricka ur det eviga livets bägare; och närhelst ni finner ett lyssnande öra, recitera för honom Guds verser, den Mäktige, den Kraftfulle, den Medlidsamme. Lossa era tungor med vänliga ord, och om ni finner människor som är benägna att söka sig till Guds helgedom, kalla dem till sanningen ...”¹

AVSNITT 2

Ett viktigt begrepp som de som vill utveckla förmågan att känna igen och vårda mottaglighet bör förstå är att undervisning går längre än att bara proklamera tron.

Proklamation är en mycket förtjänstfull och nödvändig aktivitet som utförs med varierande grad av formalitet av individer, samfund och deras institutioner. Sådan aktivitet tjänar till att göra människor bekanta med sakens ädla mål och ideal och hjälper till att förstärka positiva attityder gentemot tron. Undervisning innehåller ett element av förkunnelse, men dess huvudsyfte är att hjälpa själar att erkänna Bahá'u'lláh som Guds manifestation för denna dag, att fördjupa sin kunskap om Hans uppenbarelse och att bli bekräftade i sin nyvunna tro. Det är naturligtvis möjligt att en särskilt mottaglig själ genom en proklamationshandling kan bli förtjust i tron och efter en viss undersökning besluta sig för att registrera sig. Vi bör dock inte förvänta oss, åtminstone inte i detta skede av mänsklighetens historia, att enbart proklamation kommer att öppna många människors hjärtan för Bahá'u'lláh – detta oavsett hur omsorgsfullt ett projekt kan utformas eller hur professionellt ett evenemang kan genomföras. Undervisning går utöver att ge information och lämna människor åt sig själva. Det innebär dialog. Det kräver ett samtal mellan bekräftade själar och dem som är villiga att lyssna och undersöka sanningen i Bahá'u'lláhs uppenbarelse. För att utforska denna punkt ytterligare, låt oss ta ett exempel.

För att återgå till vårt exempel kan vi anta att du varje vecka håller en brasafton i ditt hem. Du inleder varje möte med att hälsa dina gäster välkomna och ber en av de närvarande bahá'íerna att läsa en bön. Därefter håller den inbjudna talaren ett anförande på cirka trettio till fyrtiofem minuter om ett visst ämne med anknytning till tron. I slutet ber du om frågor, och vanligtvis kommer det en eller två som talaren försöker besvara. Därefter serveras förfriskningar och era gäster går hem. Håller du med om att ett möte av detta slag, som har sina förtjänster, bäst kan beskrivas som en proklamationsevenemang?

På vilket sätt skulle du kunna göra brasaftonen mer till en undervisningsaktivitet?

This image shows a single page from a notebook or ledger. It features ten sets of horizontal blue lines spaced evenly down the page. Each set consists of three parallel lines, creating narrow rows suitable for writing short entries or notes. The paper itself is white and appears slightly aged or off-white. There are no margins, titles, or other markings present on the page.

Låt oss nu, med skillnaden mellan undervisning och proklamation i åtanke, fundera över hur vi ska identifiera mottagliga själar, de vars hjärtan söker efter sanningen. Naturligtvis måste vi ständigt be om att Gud skall leda oss till dem som han har förberett för att ta emot Hans budskap. Men sedan måste vi kunna känna igen dem när vi möter dem. Detta är inte alltid lätt. Inte ens när det gäller en gemensam ansträngning att undervisa bland en mycket mottaglig befolkning kommer alla att vilja höra budskapet och ta till sig dess sanning; det är upp till oss att hitta de själar som är redo att svara på Bahá'u'lláhs kallelse.

Ruhi-bok 6: Att undervisa saken

undervisa och våra andliga förmågor blir allt skarpare, ökar vår förmåga att igenkänna detta tillstånd.

Även om det är omöjligt att fastställa några fasta regler för vad som gör en person mottaglig, kan vi identifiera några av de bidragande faktorerna. Dessa gör ofta att människor är mer mottagliga vid vissa tidpunkter i livet under en viss tid. Detta gäller både för enskilda individer och för hela befolkningar. Diskutera detta ämne med de andra medlemmarna i din grupp och skriv ner några av de faktorer som du tror kan påverka en persons mottaglighet, till exempel följande exempel:

Att bli medveten om utbredda orättvisor i världen _____

Vi föreslår att du, innan du går vidare till nästa avsnitt, reflekterar över följande stycke som Shoghi Effendi har skrivit. Det talar om förhållandet mellan den nuvarande tidsålderns oro och mottagligheten för saken.

”De möjligheter som dagens kaos framvisar, med alla de sorger det ger upphov till, den rädsla det väcker, den hopplöshet det alstrar, den förvirring det skapar, den förargelse det väcker, den revolt den provocerar fram, den upprördhet det ger upphov till, den anda av rastlöst sökande det väcker, måste, likaledes, utnyttjas i syfte att i när och fjärran sprida kunskapen om den försonande kraften i Bahá'u'lláhs tro och till att värva nya rekryter i den ständigt växande armén av Hans efterföljare.”²

Vi kan alltför tydligt se att den världsomspännande oro som beskyddaren beskrev för så många årtionden sedan endast har intensifierats med tiden i takt med att den gamla ordningen har fortsatt att falla sönder. Nedan följer några av de förhållanden som denna oro ger upphov till. Diskutera med din grupp vilka konsekvenser de olika förhållandena har för vår undervisning.

- ____ De sorger som den framkallar
- ____ De farhågor som den väcker
- ____ Den modstulenhets som den ger upphov till
- ____ De förvirringar som den skapar
- ____ Den indignation som den väcker
- ____ Det uppror som den framkallar

- ____ De missförhållanden som det ger upphov till
- ____ Den anda av rastlöst sökande som den väcker

AVSNITT 4

När vi finner människor som är mottagliga inleder vi ett samtal med dem, ibland relativt kort och ibland fortlöpande, vars syfte är att hjälpa dem att känna igen Bahá'u'lláhs ställning. Men vad bör innehållet i dessa samtal vara? Vad ska vi säga till dem vi undervisar?

Svaret på denna fråga är inte på något sätt enkelt. Du vet redan, genom den erfarenhet du hittills har fått av att dela trons läror och principer med dina vänner och med familjer i ditt samhälle, att det inte finns någon formel som vi kan lära oss och upprepa för alla i alla situationer. De individer som vi har sådana intima samtal med befinner sig alla i ett särskilt andligt tillstånd med varierande behov och frågor. När vi strävar efter att undervisa saken måste vi ständigt reflektera över hur dess sanningar skall förklaras för varje sökare – vad som skall sägas och i vilken ordning tankar skall uttryckas.

Men även om vi bör vara medvetna om individuella skillnader, bör vi inte göra misstaget att överbetona dem så mycket att vi förlorar den underliggande enheten i den mänskliga existensen ur sikte. Det sätt på vilket människor reagerar på Bahá'u'lláhs budskap följer vissa mönster, och dessa mönster blir särskilt märkbara bland dem som har samma kultur och bakgrund. Om du till exempel är student och ger dig an att undervisa bland dina kamrater, kommer du gradvis att hitta en inledande presentation av tron som visar sig vara resultatgivande för de flesta av dina vänner. Detaljerna i vad du säger kommer att förändras eftersom olika frågor ställs och olika intressen uttrycks vid varje tillfälle. Men det grundläggande mönstret kommer att förbli detsamma.

När du börjar tänka systematiskt på hur du ska förklara tron för andra, kan du finna att det är bra att begrunda två aspekter av det budskap du ska förmedla. Den första aspekten är information. Lyssnaren kommer naturligtvis att vilja veta ett antal fakta om tron. När började den? Hur stort är bahá'í-samfundet? Hur utbredd är det? Tror bahá'ier på ett liv efter detta? Vilka är bahá'í-trons grundläggande principer? Som du kan föreställa dig är antalet fakta som rör tron överväldigande stort. Vilken information du kommer att ge en person vid ett visst tillfälle beror på samtalets karaktär. Men det finns vissa fakta som en sökare vanligtvis behöver lära sig under sina inledande undersökningsstadier, och det är ganska lärorikt att tänka på dessa. Skriv ner en del av den information som du kan tänkas vilja förmedla i utrymmet nedan. Du bör inte vara alltför noggrann när du gör din lista. Du kommer att bli ombedd att se över och ändra den efter att vi har diskuterat några ytterligare punkter i de följande avsnitten.

Jämför nu din lista med de andra kursdeltagarnas listor.

AVSNITT 5

I det föregående avsnittet undersökte vi en aspekt av det budskap vi förmedlar till människor i våra ansträngningar att undervisa tron, nämligen information. Men vi vet att undervisning innebär mer än att sprida information. Tänk till exempel på det faktum som är det mest centrala i bahá'í-tron, nämligen att Bahá'u'lláh är Guds manifestation för idag. Uttalandet "bahá'íerna tror att Bahá'u'lláh är Guds manifestation för idag" är i sig självt bara en information, om så den viktigaste informationen i universum. Men är att blott uttala det tillräckligt för att hjälpa de flesta människor att känna igen Bahá'u'lláhs ställning?

Tänk nu på något som, även om det är relaterat till detta faktum, inte bara är information, nämligen begreppet att "Bahá'u'lláh är Guds manifestation för idag". Medan ett stycke information bara behöver ges och tas emot, innebär det att ta in ett begrepp att man förstår det. Vad menar Bahá'u'lláh med "Gud" och med "manifestation", och vilken karaktär har Hans anspråk på att vara Guds manifestation för idag?

Ett annat exempel är uttalandet ”Bahá’íer följer de lagar som Bahá’u’lláh har fört fram”. I sin nuvarande form är detta uttalande helt klart en information, återigen en mycket viktig sådan. Men att bara ge denna information är en mycket liten del av att förklara för någon att man, som bahá’í, måste lyda vissa lagar. För att detta skall kunna ske är det nödvändigt att hjälpa personen att få åtminstone en viss förståelse för flera idéer som hänger ihop, till exempel det ytterst vackra begreppet ”lag” som Bahá’u’lláh beskriver när Han kallar sina lagar för ”min kärleksfulla försyns lampor för bland mina tjänare och nycklarna till min barmhärtighet för mina skapade varelser”.

Så snart du har gjort skillnad mellan information och begrepp kommer du inte att ha några svårigheter att identifiera ett betydande antal begrepp, vars förståelse kommer att hjälpa sökare att känna igen Bahá'u'lláh och förena sig med Hans anhängare. Försök att göra en sådan lista. Skriv återigen ner alla begrepp som du kommer att tänka på, utan att bekymra dig om längden på din lista eller dess ordning. Du kommer att komma tillbaka och granska den senare.

[illegible]

Jämför nu din lista med de andra kursdeltagarnas nlistor.

AVSNITT 6

Efter att ha övervägt skillnaden mellan begrepp och information, låt oss nu fokusera vår diskussion på vad du ska säga i det första samtalet du har med någon som är intresserad av att lära sig om tron men som vet föga om den. Kom ihåg att ditt mål är att bistå i att öppna portarna till staden i sökarens hjärta för Bahá'u'lláh. Du kommer naturligtvis att behöva ge lyssnaren viss information och hjälpa honom eller henne att förstå flera grundläggande begrepp. Det är uppenbart att det centrala begrepp som du vill förmedla är att Bahá'u'lláh är Guds manifestation för idag, eftersom det är på grundval av denna förståelse som han eller hon kommer att besluta sig för att ansluta sig till bahá'í-samfundet. Med detta centrala begrepp i åtanke måste du säga ett antal saker som alla bidrar till att göra begreppet tydligt och leder sökaren till ett erkännande av Bahá'u'lláhs ställning.

När ni väljer de begrepp och den information som ni ska presentera, och i vilken ordning ni ska göra det, måste ni vara mycket uppmärksamma på följande avsnitt som har skrivits av Universella Rättvisans Hus:

”De som deklarerar sig som bahá'íer bör bli förtrollade av lärornas skönhet och berörda av Bahá'u'lláhs kärlek. De som deklarerar sig behöver inte känna till trons alla bevis, historia, lagar och principer, men i samband med att de förklarar sig måste de, förutom att fånga trons gnista, bli informerade på grundnivå om trons centralgestalter, likväl som att det finns lagar som de måste följa och en administration som de måste lyda.”³

Gå nu tillbaka till de listor med begrepp och information som du upprättade i de tidigare avsnitten. På grundval av ovanstående ord från Universella Rättvisans Hus, bestäm vad du skulle lägga till i din lista med information och vad du skulle ta bort. Gör en ny lista och placera punkterna i den ordning som du skulle presentera dem i en introduktion till tron. Gör samma sak med din lista över begrepp.

Information: _____

Begrepp: _____

AVSNITT 7

För att hjälpa dig att fundera vidare på vilka begrepp och vilken information du ska ta med när du förklarar tron för någon för första gången, tar vi en tänkt situation och analyserar vad som sägs.

Anna är en sjuttonårig ungdom som bor med sin familj i en liten by och går i skolan i en närliggande stad. Hon är uppvuxen som katolik och fick lära sig om tron av sin äldre bror för fyra år sedan. Sedan dess har hon studerat institutets kurser och utfört tjänster, bland annat har hon, med hjälp av en ung mamma i byn, lett en bahá'í-barnklass en gång i veckan.

Emilia går i samma skola som Anna. Hon är också uppvuxen som katolik. Hon har hört talas om Bahá'í-tron tidigare men vet väldigt lite om den. När det gäller hennes egen tro, även om hon inte har brytt sig särskilt mycket om religion, bär hon Kristi kärlek i sitt hjärta och är en vänlig person. När Anna frågar om hon vill följa med till barnklassen som hon undervisar i, följer Emilia gärna med. Hon tycker om att hjälpa till i klassen och att hjälpa ungdomarna att lära sig memorera böner och citat från bahá'í-skrifterna. Bahá'u'lláhs ord berör hennes hjärta och hon säger till Anna: "Kan du berätta mer för mig om bahá'í-tron?"

I de avsnitt som följer kommer du att läsa Annas inledande kommentarer när hon börjar undervisa sin vän. Du bör studera dem noga och utföra de tillhörande övningarna med stor omsorg. Dessa övningar är avsedda att hjälpa dig att dra slutsatser om hur du ska förklara tron för olika grupper av människor. Innan du går vidare till de här avsnitten, du kanske vill skriva ner bakgrunden till några av de personer du mest sannolikt kommer att undervisa.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

AVSNITT 8

Så här inleder Anna sin presentation av tron för Emilia:

Du vet redan att bahá'í-tron är en världsreligion, vars läror kretsar kring mänsklighetens enighet. Bahá'íerna är anhängare av Bahá'u'lláh, som de tror är den i alla tider utlovade. I nästan alla folks traditioner finns ett löfte om en framtid då fred och harmoni ska råda på jorden och mänskligheten ska leva i välstånd. Vi tror att den utlovade timmen har kommit och att Bahá'u'lláh är den stora person vars läror kommer att göra det möjligt för mänskligheten att bygga en ny värld. I en av sina skrifter säger Bahá'u'lláh

”Det som Herren har föreskrivit som det ofelbara läkemedlet och mäktigaste instrumentet för botandet av hela världen är alla dess folks förening i en allomfattande rörelse, en gemensam tro.”⁴

Om det är okej med er ska jag först säga några ord om hur bahá'í-trons läror beskriver Gud och vårt förhållande till Honom. Bahá'u'lláh lär oss att Gud är ovetbar i sitt väsen. Detta innebär att den bild vi har av Gud i vårt sinne – till exempel att vi tänker på Honom som en människa – är frukten av vår egen fantasi. Rent allmänt, det som har skapats kan inte förstå sin skapare. Exempelvis ett bord kan inte förstå naturen hos snickaren som tillverkade det. Snickarens existens är helt obegriplig för de föremål han tillverkar.

Gud är alla tings skapare. Människan skapades, säger Bahá'u'lláh, av Guds kärlek. Han säger så här:

”O Människoson! Jag älskade skapandet av dig, därför skapade Jag dig. Älska mig därför, så att Jag må nämna dig vid namn och fylla din själ med livets ande.”⁵

Så även om Guds existens är långt bortom vår förståelse, berör Hans kärlek våra liv och vårt varande oavbrutet. Det sätt på vilket denna kärlek flödar till oss är genom Hans eviga förbund. Enligt detta eviga förbund lämnar Gud oss aldrig ensamma och utan vägledning. I

varje tidsålder, när mänskligheten rör sig bort från Honom och glömmer Hans läror, framträder en gudsmanifestation och gör Hans vilja och syfte känt för oss.

Ordet ”manifestera” betyder att uppenbara, att föra fram något som inte var känt tidigare. Guds manifestationer är de speciella varelser som till mänskligheten uppenbarar Guds ord och vilja; så när vi lyssnar till dem svarar vi på Guds kallelse.

Det finns ett exempel från den fysiska världen som hjälper oss att förstå begreppet ”manifestation”, så som Bahá’u’lláh lär. I den här världen är solen källan till all värme och allt ljus, utan vilka livet inte skulle existera på planeten. Men solen själv kommer inte ner till jorden, och om vi försökte närma oss den skulle vi bli helt uppslukade.

Men antag att vi tar en välpolerad spegel och riktar den mot solen. I den kommer vi att se solens avbild, och ju mer perfekt polerad spegeln är, desto mer perfekt blir avbildningen. Guds manifestationer är som fulländade speglar som återspeglar Guds ljus i all dess prakt. Och alla dessa speglar återspeglar samma ljus. Även om Gud är utom räckhåll för oss, kommer dessa perfekta varelser till oss från tid till annan, lever bland oss, ger oss vägledning och fyller oss med den energi vi behöver för att utvecklas, både materiellt och andligt.

Du är lyckligt lottad som har uppfotrats enligt de läror som Gud sände till mänskligheten för omkring tvåtusen år sedan genom sin manifestation Kristus, vars ställning är Guds son. Nu kan ni ta emot lärdomarna från en ny manifestation, Bahá’u’lláh, vars titel betyder ”Guds härlighet”. Bahá’u’lláhs läror är således i fullkomlig harmoni med Kristi läror, men de handlar om mänsklighetens tillstånd i dag. Om ni för ett ögonblick tänker på mänsklighetens svåra situation, är jag säker på att ni håller med om att tiden är mogen för att en annan gudsmanifestation ska ha framträtt. Låt mig återge för er ett stycke ur Bahá’u’lláhs skrifter som handlar om den dag vi lever i:

”Detta är den dag på vilken Guds härligaste ynnest har utgjutits över människorna, den dag på vilken Hans största nåd har ingjutits i alla skapade ting. Det åligger alla världens folk att bilägga sina tvister och att i fullkomlig enhet och frid vistas i skuggan av det träd som är Hans omsorg och huldhet.”⁶

Innan jag går vidare kanske jag ska stanna här så att vi kan diskutera de frågor som du har. Vad tycker du om det jag har berättat för dig?

AVSNITT 9

Låt oss nu granska vad Anna har sagt hittills. Fem aspekter av hennes presentation analyseras i övningarna nedan. Markera de påståenden som du håller med om. Dessa övningar kräver inte någon längre diskussion. Du bör läsa varje påstående, granska det och avgöra om du håller med om det eller inte. Det som är viktigt att komma ihåg är att man bör närma sig undervisning av tron i en attityd av lärande.

1. Anna börjar med att säga att bahá’í-tron är en världsreligion, vars lära kretsar kring mänsklighetens enighet. Hon introducerar sedan omedelbart Bahá’u’lláh som den utlovade genom alla tider.

____ Att omedelbart presentera Bahá’u’lláh som den utlovade är ett utmärkt sätt att presentera tron för människor av alla religioner – kristna, muslimer, hinduer, buddhister och andra – eftersom begreppet en utlovad finns

i alla religiösa traditioner i en eller annan form.

- De flesta människor i dag är egentligen inte intresserade av religion, även om de tillhör en sådan, så det är bäst att inte omedelbart introducera Bahá'u'lláhs person. Det är mer effektivt att först tala om bahá'ís trosuppfattningar och i relativt detaljerat förklara olika principer som jämställdhet mellan män och kvinnor, avskaffande av alla former av fördomar och universell fred.
 - Om du undervisar någon som har svårt att tro på Gud, kan du ändå omedelbart introducera Bahá'u'lláhs gestalt. I så fall skulle du dock inledningsvis hänvisa till Honom som en av de universella bildare som kommer till mänskligheten från tid till annan. Senare skulle du introducera begreppet "gudsmanifestation".
 - Den presentation Anna ger skulle bli mer effektiv om hon, efter att ha presenterat Bahá'u'lláh som alla tiders utlovade, fortsatte med att citera ett antal profetior för att bevisa för Emilia att Han är uppfyllelsen av var och en av dem.
 - I de allra flesta fall leder det till svårigheter att använda profetior för att övertyga människor om giltigheten i Bahá'u'lláhs ställning. Det tenderar att göra människor argumentativa, snarare än att leda dem till eftertanke och reflektion. Anna förmedlar den viktiga tanken att Bahá'u'lláh är den utlovade i alla tider men gör rätt att inte gå in på detaljer.
2. Efter att ha talat med Emilia om Bahá'u'lláhs person beskriver Anna kortfattat gudsbegreppet och människans relation till Honom. Särskilt beaktansvärt är det sätt på vilket hon lägger fram dessa idéer. Hon börjar inte med att säga "bahá'ier tror ...", eller än mindre "jag tror ...". Hon gör det klart att hon utgår från Bahá'u'lláhs läror så att fokuset ligger kvar på Honom.
- I dagens värld kommer människor att vända sig bort om man talar om Gud och mänsklighetens relation till honom för tidigt i ett samtal om tron. De flesta människor är mer intresserade av sociala frågor än av andliga. Det vore bättre för Anna att inte ta upp ämnet.
 - Att introducera idén att Gud, såsom den förklaras i bahá'í-lärorna, är en ovetbar essens är till stor nytta för sökare från alla religiösa bakgrunder och även för dem som har svårt att tro på Gud. Den särskiljer omedelbart tron från alla slags vidskepliga och irrationella trosföreställningar. Samtidigt tillmötesgår den den sökande själens längtan efter att känna igen källan till sin existens.
3. Anna är noga med att använda ordet "manifestation" varje gång hon refererar till Bahá'u'lláh och Kristus. Bilden av spegeln hjälper henne att förklara detta begrepp för Emilia.
- Ordet "manifestation" är för svårt. Anna borde använda ordet "profet" eftersom det är både enklare och mer lättförståeligt.
 - En person med katolsk bakgrund skulle anse att det är respektlöst att kalla Kristus för profet. På samma sätt skulle Anna, om hon kallade Bahá'u'lláh för "profet", ge Emilia intrycket att Hans ställning är lägre än Kristi ställning.

- Om man undervisar en muslim kan ordet "budbärare" användas på ett effektivt sätt, eftersom muslimerna kallar Muhammed för Guds budbärare, men begreppet "Guds manifestation" bör också förklaras.
 - Det är korrekt av Anna att undvika att uttryckligen säga att Bahá'u'lláh är Kristi återkomst eftersom begreppet "återkomst" är så förvirrat i människors medvetande att det inte finns något sätt att veta vad det skulle innebära för Emilia. Genom att använda spegeln som analogi förmedlar Anna konceptet utan att förvirra frågan.
 - Det är klokt av Anna att inte uppehålla sig vid begreppet "Kristus som Guds son". Hon nämner det bara i förbigående och säger sedan att Bahá'u'lláh är Guds härlighet. På så sätt accepterar Anna en viss sanning utan att föra samtalet ur kurs.
 - Om du undervisade en person med hinduisk bakgrund skulle du fortfarande använda spegelbilden för att beskriva begreppet "manifestation". Men i stället för att hänvisa till Kristus skulle du nämna herren Krishnas uttalande: "Närhelst rättfärdigheten avtar, o Bharat, och irreligiositeten tilltar, då sänder jag ut min ande. För att frälsa de goda, förgöra de onda och förankra den sanna religionen manifesterar jag mig från tidsålder till tidsålder."
 - Genom att presentera Gud som en ovetbar essens erkänner Anna att dörren till kunskap om Gud är stängd för oss. Men Gud sänder oss av sin barmhärtighet sina manifestationer, som likt perfekta speglar återspeglar alla Hans egenskaper och uppenbarar Hans syfte för oss. Denna förklaring av begreppet "Guds manifestationer" är lämplig för alla, även för dem som har svårt att tro på Gud, en svårighet som ofta beror på det sätt som Gud vanligtvis framställs på.
4. När Anna talar med Emilia citerar hon några gånger direkt ur Bahá'u'lláhs skrifter.
- Orden i citaten är för svåra. Det vore bättre för Anna att undvika att citera direkt ur skrifterna, särskilt så tidigt i sin presentation, och att återge idéerna med egna ord. Dessutom riskerar hon att låta som en predikant.
 - Anna väver in citaten i sin presentation på ett naturligt sätt, i linje med Bahá'u'lláhs egna råd. Även om hennes vän Emilia inte förstår citaten fullt ut, kommer orden att ha en effekt på hennes hjärta.
5. Anna använder sig också av två analogier när hon diskuterar svåra begrepp med Emilia. Som nämnts ovan hjälper analogin med solen och spegeln Anna att förklara frasen "Guds manifestation". Den andra analogin hon använder är snickaren och bordet för att illustrera begreppet att Gud är bortom mänsklig förståelse.
- Om du använder analogier när du förklarar tron för människor, kommer de att tro att du talar ned till dem. Människor vill inte bli behandlade som barn.
 - Att använda analogier är ett effektivt sätt att undervisa alla människor – unga eller gamla, obildade eller formellt utbildade. Faktum är att utan analogier skulle det vara mycket svårt att förstå några av de mycket djupa sanningar som återfinns i trons läror.

AVSNITT 10

Trots att Anna pausar för att ge sin väninna en chans att uttrycka sina känslor och ställa frågor, säger Emilia inte mycket i detta tidiga skede av samtalet. Hon säger bara till Anna att hon gillar det hon har hört hittills. Hon är särskilt imponerad av det klara resonemang som bahá'í-tron förklarar saker med – det löser så mycket av det som förvirrar människor om religion idag. Anna beslutar sig då för att fortsätta:

Låt mig nu dela med mig av några idéer som rör den centrala läran i bahá'í-tron, nämligen att mänskligheten är en. Bahá'u'lláh säger oss att vi är frukterna av *ett* träd och bladen på *en* gren. Även om vi skiljer oss från varandra fysiskt, även om vi har olika talanger och förmågor, så utgår vi alla från samma rot; vi tillhör alla samma mänskliga familj.

Mänskligheten kan liknas vid en stor trädgård där det sida vid sida växer blommor i alla former, färger och dofter. Det är i denna mångfald som trädgårdens charm och skönhet ligger. Vi bör inte tillåta att de skillnader som finns mellan oss – i våra fysiska egenskaper, våra temperament, våra bakgrunder, våra tankar och åsikter – ger upphov till konflikter och stridigheter. Vi bör se människosläktets medlemmar som vackra blommor som växer i mänsklighetens trädgård och glädjas åt att tillhöra denna trädgård.

Även om mänsklighetens enhet är en obestridlig sanning, är jordens folk så långt ifrån den att det inte är någon lätt uppgift att förena dem. Om du väljer att ansluta dig till bahá'í-tron – och det skulle göra mig så lycklig om du gjorde det – kommer du att ha accepterat Bahá'u'lláh som Guds manifestation för idag och kommer att sträva efter att tillämpa Hans läror inte bara i ditt eget liv utan också i ansträngningar att arbeta tillsammans med oss andra för att bygga livskraftiga och enade samhällen. Vi försöker alla att anpassa våra tankar och handlingar till vår tro på mänsklighetens enhet. Vi får höra att när en tanke på krig kommer in i våra sinnen ska vi omedelbart ersätta den med en tanke på fred. När en hatisk känsla börjar ta form i våra hjärtan ska vi omedelbart ersätta den med en känsla av kärlek. Vi ska göra allt som står i vår makt för att övervinna våra fördomar. Fördomar om ras, hudfärg, nationalitet, kultur, religion och kön är bland de största hindren för att bygga en bättre värld. Så många avsnitt i bahá'í-skrifterna lär oss hur vi ska vandra enighetens vägar och hur vi ska hjälpa andra att vandra samma väg. Det finns ett underbart avsnitt från ett av 'Abdu'l-Bahás tal, som jag kommer att tala om senare, som jag har memorerat. Han säger:

”Bahá'u'lláh har skildrat enighetens cirkel. Han har gjort upp ett mönster för att förena alla människor och för att samla dem alla i skyddet av den universella enighetens tält. Detta är den gudomliga givmildhetens verk och vi måste alla sträva med hjärta och själ tills enigheten har blivit verklighet mitt ibland oss och medan vi arbetar, kommer styrka att ges till oss.”⁷⁷

AVSNITT 11

Följande övningar hjälper dig att analysera två aspekter av presentationen Anna ger:

1. I det här specifika fallet väljer Anna att först tala om ämnet Gud och Hans manifestation och därefter om principen om enighet. Hon skulle lika gärna kunna göra tvärtom och börja med principen om enighet, följt av en diskussion om Gud och Hans manifestation. Förmodligen väljer hon den första ordningen för att hon känner Emilia och tycker att det är en mer passande ordningsföljd för henne. Ser du några fördelar med den ena eller den andra ordningen? Skulle den ordningsföljd du väljer för att presentera tron bero på vem du undervisar? På vilket sätt skulle det vara så? Kan du ge några exempel?

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

2. Under sin presentation uttrycker Anna förhoppningen om att Emilia ska bli bahá'í och lära sig att använda sig av lärorna för att främja sin egen utveckling som individ och för att arbeta för att bygga levande och enade samhällen. Vilka av nedanstående påståenden håller du med om? Markera dem.

___ Det är dumt att bjuda in någon att gå med i bahá'í-samfundet när han eller hon fortfarande vet väldigt lite om tron. Emilia tar förmodligen illa vid sig av att hennes vän försöker omvända henne.

____ Genom att uttrycka en förhoppning om att Emilia ska bli bahá'í går Anna över gränsen för vad som är måttfullt och proselyterar.

Genom att uttrycka en förhoppning om att hennes vän ska bli bahá'í gör Anna tidigt klart att Emilia när som helst är välkommen att ansluta sig till bahá'í-samfundet. Men hon gör det på ett sådant sätt att Emilia inte känner sig pressad på ett opassande sätt.

---- Det finns ingen anledning för Anna att uttrycka förhoppningen om att Emilia ska ansluta sig till tron. Det räcker att Anna hjälper sin väninna att bli mer och mer engagerad i aktiviteter i samhällets tjänst, eftersom det är det som verkligen betyder något.

- Om vi vill att människor ska ansluta sig till bahá'í-samfundet bör vi inte säga något om vad de måste göra förrän de har närmat sig tron. Ännu bättre är att vi väntar tills efter att de har deklarerat.
- Tyvärr är de flesta människor bara intresserade av vad som gynnar dem själva. De bryr sig inte om vad de kan göra för att hjälpa sin omvärld. I stället för att tala med Emilia om hur hon ska delta i arbetet med att bygga levande och enade samhällen, borde Anna tala med henne om den kärlek och gemenskap man känner när man går in i tron.
- Anna hittar rätt balans när hon förmedlar till sin vän en känsla av vad det rent praktiskt kommer att innebära för henne att bli bahá'í. Hon får det att låta utmanande men inte överväldigande. Det citat Anna väljer är särskilt träffande, eftersom Emilia förstår att hon kommer att stärkas i sina ansträngningar att arbeta för enighet och framsteg i sin by. När Emilia blir medlem i bahá'í-samfundet kommer hon med all sannolikhet inte att vara en passiv betraktare utan en aktiv arbetare i saken.

AVSNITT 12

Liksom de flesta människor idag är Emilia ganska attraherad av bahá'í-läran om enhet. Hon är entusiastisk över vad hon har hört om bahá'íernas ansträngningar på så många platser att bygga upp enade samhällen och inleder ett kort men livligt samtal med Anna om den skada som fördomar av alla slag orsakar. Anna återupptar sedan sin presentation:

Bahá'u'lláh föddes år 1817 i Tíhrán, Irans huvudstad. Från sin tidiga barndom visade han tecken på storhet. Även om Han fick viss undervisning i hemmet var Han inte i behov av skolgång, eftersom Han var begåvad av Gud med medfödd kunskap. Bahá'u'lláh kom från en adlig familj och när Han var ung erbjöds han en hög position vid kungens hov, men Han tackade nej. Han ville ägna sin tid åt att hjälpa de förtryckta, de sjuka och de fattiga och att kämpa för rättvisans sak.

Det finns två aspekter av Bahá'u'lláhs liv som jag särskilt skulle vilja nämna. Den ena är det lidande Han uthärdade. Den andra är det oerhörda inflytande Han hade på människors hjärtan och sinnen. Dessa egenskaper kännetecknar faktiskt alla Guds manifestationers liv.

Bahá'u'lláhs lidanden började i samma ögonblick som Han stod upp för att förkunna Guds sak. Hans liv präglades av exil, fångenskap och förföljelse. Han sattes i kedjor i en mörk och dyster fängelsehåla i Tíhrán. Han förvisades fyra gånger från land till land. I en av sina skrifter, som uppenbarades under denna långa förvisning, skrev Han:

”Minns Mina dagar under dina dagar och Min nöd och förvisning i detta avlägsna fängelse, och må du vara så orubblig i Min kärlek att ditt hjärta icke må svikta, även om slagen av fienders svärd haglar över dig och alla himlarna och jorden uppreser sig emot dig.”⁸

Bahá'u'lláh skickades slutligen till fängelsestaden 'Akká i det osmanska riket. Så intensiva var Hans lidanden där att Han har kallat 'Akká för ”det största fängel-

set”. I min väska bär jag alltid med mig en liten anteckningsbok där jag skriver ner avsnitt ur bahá’í-skrifterna som har berört mitt hjärta särskilt mycket. Låt mig läsa för dig vad Bahá’u’lláh har sagt om sina lidanden:

”Den Uråldriga skönheten har samtyckt till att slås i järn, på det att mänskligheten måtte frigöras från sin trældom och har godtagit att bli fånge i denna ytterst mäktiga fästning, så att hela världen kan uppnå sann frihet. Han har tömt sorgens bägare till sista droppen, så att alla jordens folk må vinna bestående fröjd och uppfyllas av glädje. Detta är er Herres, den Medlidsamme, den mest Nåderikes, barmhärtighet. Vi har godtagit att förnedras, o ni som tror på Guds enhet, så att ni må upphöjas, och har lidit under mångfaldiga hemsökelse på det att ni måtte ha framgång och leva väl. Se hur de som har gjort sig till Guds likar har tvingat Honom, som har kommit för att ånyo uppbygga världen, att dvälas i den ödsligaste av städer!”⁹

Två mäktiga domstolar – den iranske kungens och den osmanske kejsarens – gjorde allt för att motarbeta Bahá’u’lláh och stoppa spridningen av Hans läror. Men sanningens ljus kan inte släckas så lätt. Själva vattnet som hålls på elden för att släcka dess låga förvandlas till olja och elden brinner med större intensitet. Ingenting kunde göras för att stoppa Bahá’u’lláhs växande inflytande. Ju längre bort som myndigheterna förvisade Honom, desto större blev antalet människor som drogs till Hans läror och erkände Hans makt och majestät. Trots ständig förföljelse fortsatte Bahá’u’lláh att uppenbara Guds ord i mer än fyrtio år och frigjorde en sådan enorm andlig energi att den till slut kommer att förnya hela världen.

Bahá’u’lláh avled år 1892. Hans helgedom, som vi betraktar som den heligaste platsen på jorden, ligger nära staden ‘Akká. Här är några bilder av ingången till helgedomen och trädgårdarna som omger den. Du anar inte hur gärna jag skulle vilja göra en pilgrimsresa till Heliga landet. Jag hoppas att du en dag också kommer att kunna göra det.

AVSNITT 13

Följande övningar utforskar olika aspekter av Annas berättelse om livet för Bahá’u’lláh:

1. När Anna berättar om Bahá’u’lláhs liv väljer hon ut två huvudbegrepp som hon vill förmedla. I processen presenterar hon flera fakta om Hans liv, men det är tydligt att det inte är hennes avsikt att förmedla en stor mängd information. Hon vet att om Emilia blir bahá’í, vilket hon hoppas, så kommer hon att studera berättelsen om Bahá’u’lláhs liv mer ingående. Vilka är de två begrepp som hon försöker få fram?
 - a. _____
 - b. _____
2. Varför tror du att hon väljer just dessa två begrepp? _____

-
-
-
3. Håller du med henne om att dessa begrepp är de två mest väsentliga för Emilia att ska förstå i det här skedet? Om inte, har du några andra förslag? _____
-
-
-
-
-
-
4. Gör en lista över de informationer som Anna ger i sin berättelse om Bahá'u'lláhs liv.
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
5. Finns det någon annan information som du tycker kan vara nödvändig att presentera i detta skede? _____
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
6. Förutom att försöka förmedla två huvudbegrepp och en del nödvändig information, hoppas Anna uppenbarligen kunna förmedla vissa känslor till Emilia. Vilka är dessa? Lyckas hon med det? _____
-
-
-
-
-
-
7. Nu när du har funderat över Annas presentation av Bahá'u'lláhs liv, tycker du att den skulle behöva ändras om du talade till någon med en annan religiös bakgrund eller ingen alls? Kan du i så fall ge några exempel på vilka ändringar du skulle göra? ____

Många bahá'íer kan framför allt den första bönen utantill och reciterar den i svåra stunder. Om du vill kan vi ta en liten paus och du kan memorera den. Det är verkligen lätt att göra det.

Efter memoreringen fortsätter Anna:

Strax efter martyrdöden togs Bábs kvarlevor om hand av Hans anhängare och fördes från plats till plats, alltid gömda för trons fiender. Slutligen förflyttades de till Karmelberget i Heliga landet. Här är några bilder av Hans helgedom i Haifa och några andra heliga platser i den staden och i staden 'Akká, som ligger på andra sidan bukten. Idag är dessa tvillingstäder bahá'í-trons andliga och administrativa centrum – det andliga centrumet eftersom det är här som Bábs och Bahá'u'lláhs helgedomar, liksom andra heliga platser, är belägna, och det administrativa centrumet eftersom det är på berget Karmel som sätet för trons högsta styrande organ, Universella Rättvisans Hus, är beläget.

AVSNITT 15

Övningarna nedan hjälper dig att fundera över den här delen av Annas presentation.

1. Gör en lista över de viktiga begrepp och den information som Anna förmedlar i sin redogörelse för Bábs liv.

Begrepp: _____

Information: _____

2. Varför är det viktigt att introducera Bábs person på ett tidigt stadium i en presentation av tron som den Anna gör?_____

AVSNITT 16

Efter att kort ha beskrivit tvillingmanifestationernas liv övergår Anna till att tala om 'Abdu'l-Bahá och Bahá'u'lláhs förbund:

Den idé som är mest central i våra liv som bahá'íer är att vi har ingått ett förbund med Bahá'u'lláh. Som du vet hade i alla andra religioner efter att manifestationen gått bort, efterföljarna ändlösa tvister sinsemellan och, som en följd av detta, splittrades därför religionen i många sekter. Orsaken till oenigheten var ibland vissa ärelystna individers önskan om ledarskap. Men, när meningsskiljaktigheter uppstod mellan även uppriktiga troende om vad manifestationens ord betydde, hade ingen bemyndigats av denne själv att lösa meningsskiljaktigheterna och detta bidrog till konflikt och splittring. Varje uppsättning av tolkningar ledde till skapandet av ytterligare en sekt.

Bahá'u'lláh har skyddat sin tro mot sådan splittring genom att förse den med en unik kraft, förbundets kraft. Före sin bortgång förklarade Han i de tydligaste ordalag, skriftligen, att efter Honom skulle alla bahá'íer vända sig till 'Abdu'l-Bahá. 'Abdu'l-Bahá, Hans äldste son, utsågs därmed till den ende uttolkaren av Hans ord och centrum för Hans förbund. Han hade uppfostrats av Bahá'u'lláh själv, hade erkänt Hans ställning redan som barn och hade delat sin faders lidanden. Han var en mycket dyrbar gåva till mänskligheten, den fullkomliga förebilden för alla bahá'ís läror.

'Abdu'l-Bahá levde på denna jord i 77 år. Han föddes samma natt som Báb förklarade sin mission 1844 och avled i november 1921. Hans liv var fyllt av lidande, men för alla som kom i Hans närhet förde Han med sig den största glädje och lycka. Efter sin

faders bortgång föll ansvaret för bahá'í-samfundet på Hans axlar och Han arbetade dag och natt för att sprida tron i öst och väst. Han skrev tusentals skrifter till individer och grupper överallt och klargjorde sin faders läror. Hans tolkningar är nu en väsentlig del av bahá'í-trons skrifter.

Genom att fokusera på 'Abdu'l-Bahá som centrum för Bahá'u'lláhs förbund förblir världens bahá'íer enade i sina ansträngningar att leva ett bahá'í-liv och att bidra till samhällets omvandling. Vi minns att vi, som en del av vårt löfte till Bahá'u'lláh, ska älska varandra och att vi i 'Abdu'l-Bahá ser det perfekta manifesterandet av kärlek. Vi minns att vi måste upprätthålla rättvisa, att vi måste vara generösa, att vi måste ha överseende med andras fel, och av 'Abdu'l-Bahás exempel lär vi oss rättvisa, generositet och förlåtelse. Mer än något annat är vi, genom att hålla vårt fokus på 'Abdu'l-Bahá, alltid medvetna om vårt förbund med Bahá'u'lláh om att vi inte kommer att tillåta att enigheten mellan Hans anhängare bryts och att vi, förenade som ett världsomspännande samfund, kommer att arbeta tills mänsklighetens enhet har blivit fast etablerad.

I sitt testamente utsåg 'Abdu'l-Bahá sin sonson Shoghi Effendi till trons beskyddare och som efter 'Abdu'l-Bahás bortgång blev den auktoriserade uttolkaren av Bahá'u'lláhs ord. Under trettiosex år fortsatte han sin farfars arbete, förtydligade manifestationens läror och etablerade fast Hans tro överallt på planeten. Fem och ett halvt år efter hans bortgång valde världens bahá'íer det Universella Rättvisans Hus som Bahá'u'lláh hade tänkt sig och som 'Abdu'l-Bahá och beskyddaren hade beskrivit tydligt. Universella Rättvisans Hus är trons högsta institution till vilken alla världens bahá'íer nu vänder sig.

AVSNITT 17

Du har säkert noterat att denna del av Annas presentation är viktig eftersom hon med några få ord förklarar några mycket djupgående begrepp för Emilia. Övningen nedan hjälper dig att undersöka hennes kommentarer mer i detalj.

Hittills har Anna, i enlighet med uttalandet från Universella Rättvisans Hus som citeras i avsnitt 6, talat med Emilia om trons föregångares, Bábs, och dess upphovsmans, Bahá'u'lláhs, ställning. Hon vill nu hjälpa Emilia att känna igen 'Abdu'l-Bahás ställning. För att göra detta introducerar Anna också begreppet Bahá'u'lláhs förbund. Hon presenterar ett antal fakta för att hjälpa Emilia att få en viss förståelse för dessa två sammanhängande begrepp.

Nedan följer en lista på några av dessa fakta. Varje påstående är tänkt att bidra till Emilias förståelse av det ena eller det andra av dessa två begrepp, eller båda. Sätt en "1" framför dem som du tycker i hög grad förstärker begreppet 'Abdu'l-Bahás ställning och en "2" framför dem som är mer inriktade på begreppet Bahá'u'lláhs förbund. Om du anser att uttalandet bidrar lika mycket till förståelsen av båda begreppen, sätt en "1" och en "2" bredvid det.

- ____ Alla andra religioner har delats in i många sekter på grund av bristen på av en uttryckligen bemyndigad uttolkare.
- ____ 'Abdu'l-Bahá är centrum för Bahá'u'lláhs förbund.
- ____ 'Abdu'l-Bahá är uttolkaren av Bahá'u'lláhs ord.
- ____ Bahá'u'lláh förutsåg inrättandet av Universella Rättvisans Hus.

- ____ 'Abdu'l-Bahá utsåg sin dotterson till trons beskyddare i sitt Vilja och testamente.
- ____ 'Abdu'l-Bahá skrev tusentals skrifter som förklarade trons läror.
- ____ Bahá'u'lláh skyddade sin tro från splittring genom att förse den med förbundets kraft.
- ____ 'Abdu'l-Bahá är den fullkomliga förebilden för Bahá'u'lláhs läror.
- ____ 'Abdu'l-Bahá skänkte glädje och lycka till alla som kom i Hans närhet.
- ____ Bahá'u'lláh förklarade i tydligaste skriftliga ordalag att efter Hans bortgång skall alla bahá'ier vända sig till 'Abdu'l-Bahá.
- ____ Önskan om ledarskap kan vara orsaken till oenighet inom en religion.
- ____ 'Abdu'l-Bahá arbetade dag och natt för att sprida tron i öst och väst.
- ____ Världens bahá'ier valde Universella Rättvisans Hus kort efter beskyddarens bortgång.
- ____ Avsaknaden av en auktoriserad uttolkare i en religion öppnar dörren för konflikter och oenighet.

AVSNITT 18

Under sin förklaring av Bahá'u'lláhs förbund och 'Abdu'l-Bahás ställning märker Anna att Emilia är ganska överväldigad. Hon väger snabbt i sitt huvud de två valmöjligheter som står framför henne: hon kan ta tid på sig och diskutera ämnet mycket mer ingående eller fortsätta med sin presentation och se till att de vid ett annat samtal snart studerar temat om förbundet igen. Hon bestämmer sig för det andra alternativet och fortsätter på det sättet:

Många av de idéer som jag har förklarat om det här sista ämnet kräver en hel del eftertanke. Om du samtycker kan vi någon annan gång diskutera detta tema mer ingående. För den diskussionen kommer jag att ta med mig några avsnitt ur Bahá'u'lláhs Förbundets bok samt 'Abdu'l-Bahás Testamente så att vi kan läsa dem tillsammans. Men låt mig gå vidare och presentera några andra idéer som är viktiga att känna till om bahá'í-tron redan från början.

Emilia håller med och säger vänligt att hon faktiskt tyckte om förklaringen, att hon har fått en glimt av betydelsen av Bahá'u'lláhs förbund och att hon ser fram emot att lära sig mer om ämnet snart. Anna, glad och avslappnad, fortsätter:

Viktiga för varje religion är de lagar som manifestationen för med sig till mänskligheten för att leda den på rätt väg. En del av dessa lagar och bud är eviga, andra förändras allteftersom mänskligheten gör framsteg och utvecklas. I tron får vi lära oss att vi inte ska betrakta bahá'í-lagarna som en uppsättning regler, en serie av saker och ting som man ska och inte ska göra. Bahá'u'lláh säger oss att Hans lagar är "Min försyns lyktor bland Mina tjänare och Min barmhärtighets nycklar för Mina skapade varelser". Vi ska inte heller lyda dessa lagar av rädsla för straff, för han har tydligt uttalat i sin Heligaste bok: "Observera Mina budord, för kärleken till Min skönhet."

Dessa idéer kommer att bli tydligare om jag ger dig några exempel på bahá'í-lagar. I den fysiska världen måste människan äta varje dag. Detta är ett krav från människokroppen; om vi inte gör det blir vi sjuka och dör snabbt. Vi kan alltså säga att det dagliga ätandet är en lag i den fysiska tillvaron som måste följas. På samma sätt är ett av Bahá'u'lláhs bud att vi ska be varje dag. Likt vår kropp behöver vår själ ständig näring och bönen ger oss näring för vår andliga tillväxt. Det finns många vackra böner som uppenbarats av Bahá'u'lláh, Báb och 'Abdu'l-Bahá och som vi kan be när vi är ensamma eller recitera vid möten. Vissa böner är obligatoriska och har, tillsammans med några andra specifika böner, en särskild kraft. En av de dagliga obligatoriska bönerna lyder:

”Jag bär vittnesbörd om, o min Gud, att Du har skapat mig för att känna Dig och för att tillbe Dig. Jag betygar i detta ögonblick min svaghet och Din styrka, min fattigdom och Din rikedom.

”Det finns ingen annan Gud än Du, hjälpen i farans stund, den i Sig själv varande.”¹²

Det är en kort och vacker bön och eftersom jag har sett hur lätt det är för dig att memorera verser är jag säker på att du kommer att kunna den utantill efter att ha upprepat den några gånger.

I ett annat bud förbjuder Bahá'u'lláh baktalande och förtal. Detta är viktigt eftersom, om man tänker efter, en av enighetens största fiender är baktalande. Och olyckligtvis har det blivit en etablerad praxis bland större delen av mänskligheten att tala om andra människors fel i deras frånvaro. Alla verkar bekymra sig om alla andras tillkortakommanden, som förstoras allt mer när de ständigt nämns. 'Abdu'l-Bahá säger åt oss att göra tvärtom. Vi ska ha överseende med andras brister och se med förlåtelsens ögon. Vi bör älska människor för Guds skull. Det finns brister hos varje människa, säger 'Abdu'l-Bahá, och vi kommer alltid att bli olyckliga om vi vänder blicken mot människorna själva. Men om vi ser till Gud kommer vi att älska dem och vara vänliga mot dem.

Emilia, som med särskilt intresse lyssnar på Annas sista kommentarer, minns några händelser nyligen i skolan där baktalande resulterade i att många människor blev skadade. De två vännerna pratar en stund om hur skvaller kan förstöra en vänskap, och sedan letar Anna i sin anteckningsbok och läser följande:

”O min trons följeslagare! Hör intet ont, se intet ont, förnedra ej dig själv, gråt ej eller sucka. Säg ej något ont så att du ej måtte höra det sägas till dig och förstora ej andras fel, så att dina egna fel ej må framstå som stora och önska ej någons förnedring, så att din egen förnedring ej må blottas. Lev så ditt livs dagar, som är kortare än ett flyktigt ögonblick, med fläckfritt sinne och obesudlat hjärta, med rena tankar och din natur förändligad, så att du fri och förnöjd må kunna lägga detta jordiska hölje åt sidan och bege dig till det mystiska paradiset och evinnerligen förbliva i det eviga riket.”¹³

Hon fortsätter sedan:

Bahá'u'lláh förbjuder också att man dricker alkohol och, naturligtvis, att man missbrukar droger. Att dricka alkohol är verkligen en av de största sociala sjukdomar som finns i världen i dag. Det är en av de vanligaste orsakerna till våld och till att ett sunt

familjeliv förstörs. Ärligt talat har jag aldrig förstått varför människor skulle inta något som stör deras sinnen och får dem att förlora sin förmåga att tänka klart. Att dricka gör människor kapabla att agera på skamliga sätt, när vi faktiskt har skapats ädla. Jag känner till ett vackert citat från Bahá'u'lláhs skrifter om adelhet:

”O andens son! Jag skapade dig rik, varför försätter du dig i fattigdom? Ädel skapade Jag dig, varför förnedrar du dig? Av kunskapens väsen skänkte Jag dig liv, varför söker du upplysning från någon annan än Mig? Av kärlekens lera formade Jag dig, hur kan du sysselsätta dig med en annan? Vänd din blick in mot dig själv, så att du må finna Mig stående inom dig, mäktig, kraftfull och i Mig själv varande.”¹⁴

Ett annat av Bahá'u'lláhs bud, ett som särskilt talar till mitt hjärta, handlar om föräldrarnas och samhällets skyldighet att utbilda barnen. Jag har i min anteckningsbok här ett kort avsnitt från 'Abdu'l-Bahás skrifter som förklarar detta väl:

”Därför bör Herrens älskade och den Barmhärtiges tjänarinnor av hela sitt hjärta och hela sin själ uppfostra barn och undervisa dem i dygdens och fullkomlighetens skola. Inte heller bör de i detta avseende tolerera den minsta försummelse eller brist...

Den första plikten för Guds älskade och den Barmhärtiges tjänarinnor är att med alla till buds stående medel sträva efter att utbilda alla barn, flickor likväl som pojkar. Ty de senare är alldeles som de förra; det finns ingen som helst skillnad mellan dem. Okunnigheten hos endera är klandervärd; omedvetenheten hos endera är förkastlig. 'Är de jämlika, de som vet och de som inte vet?’”¹⁵

Detta bud är så viktigt att bahá'í-samfundet erbjuder klasser för andlig utbildning av små barn i byar i hela området. Jag går en kurs som ges av bahá'ís utbildningsinstitut för att hjälpa mig att bygga upp min förmåga att undervisa i en av dessa klasser, den som du har hjälpt mig med ett par gånger nu. Institutets kurser öppnar upp för alla, som går dem, en väg till tjänande av vårt samhälle och om du är intresserad, kan jag berätta om dem någon gång.

AVSNITT 19

För att hjälpa dig att tänka på de idéer som Anna har presenterat, gör övningarna nedan.

1. I den här delen av sin presentation försöker Anna följa den vägledning som ges av Universella Rättvisans Hus för att informera sökaren om att det finns lagar i tron som måste följas. Vilka av nedanstående påståenden håller du med om?
 - ___ I det här skedet vore det bättre för Anna att inte ta upp frågan om lagar överhuvudtaget. I dagens samhälle värdesätter människor sin egen personliga frihet och tanken på ”religiösa lagar” stöter bort dem.
 - ___ Anna bör nämna de flesta, om inte alla, bahá'í-lagarna för Emilia, till exempel lagarna om arv, äktenskap, begravning och Huqúqu'lláh. Annars kommer Emilia inte att få fullständig information om vad det innebär att vara bahá'í.

- Det viktigaste är att Emilia förstår att det finns lagar i bahá'í-tron, att hon har en uppfattning om hur dessa lagar ser ut och att hon är medveten om att hon som bahá'í måste lyda dem. I det här skedet behöver hon inte veta vilka alla lagar är.
- För Annas del skulle det räcka med att ge exempel på en lag, nämligen lagen om bön. Hon överdriver genom att presentera fyra.
- Annas förklaring av bönen lag är mycket verkansfull. Genom att först presentera en lag som styr vår fysiska existens kan Anna förklara betydelsen av sådana lagar som bönen, som styr vår andliga existens. Med detta tillvägagångssätt reducerar hon inte Guds lagar till en uppsättning regler, vilket görs så ofta.
- Att tala med en sökare om Bahá'u'lláhs förbud mot att dricka alkohol är ingen bra idé, särskilt inte med en ung person som försöker etablera sin självständighet och visa att hon håller på att bli vuxen. En ung person kommer naturligtvis att vilja prova att dricka alkohol, och varje omnämnande av en lag som förbjuder det kommer bara att driva honom eller henne bort från tron.
- Det sätt på vilket Anna presenterar Bahá'u'lláhs förbud mot alkoholbruk är lämpligt. Genom att tala om alkoholens effekter på sinnesklarheten visar hon på visheten i lagen. Genom att introducera ämnet ädelhet placerar hon dessutom lagen i ett högre, andligt sammanhang.
- Anna begår ett misstag genom att inte tala mycket mer bestämt om lydnad för Bahá'u'lláhs lagar. I själva verket borde hon ta upp frågan om administrativa sanktioner så att Emilia vet vad konsekvenserna av olydnad är.
- Även om Anna inte trycker på frågan om lydnad för Bahá'u'lláhs lagar, förmedlar hon tydligt till Emilia att lydnad kommer av kärlek till Gud och inte av rädsla för straff. När Emilia blir bahá'í kommer lydnaden för lagarna att vara en naturlig följd av hennes kärlek till Bahá'u'lláh.
- Om du skulle undervisa någon som har alkoholproblem, skulle det vara mycket viktigt för dig att förklara för honom lagen som förbjuder användning av alkohol. I det här fallet måste du naturligtvis tala om för honom att han, om han blir bahá'í, måste sluta dricka omedelbart.
- Om du skulle undervisa någon som har ett alkoholproblem skulle det vara mycket viktigt för dig att förklara för honom lagen som förbjuder användning av alkohol. Men eftersom du känner till hans problem kan du förklara för honom att det är okej för honom att fortsätta dricka efter att han blivit bahá'í, så länge ingen ser honom.
- Om du undervisar någon som har alkoholproblem skulle det vara viktigt att du förklarar Bahá'u'lláhs förbud mot att använda alkohol för honom, tillsammans med de andra lagarna. Du skulle också nämna för honom att det inte alltid är lätt att följa alla lagar; vi är inte perfekta och ibland gör vi misstag. Men när vi accepterar Bahá'u'lláh och ber till Honom, hjälper Han oss att övervinna våra svagheter och ger oss styrka att följa Hans lagar.

2. Antag att du undervisar någon som har svårt att tro på Gud. Skulle du ändå

presentera bönelagen för honom eller henne? Om så är fallet, hur skulle du göra det? _____

AVSNITT 20

Annas första samtal med Emilia om tron närmar sig sitt slut. Emilia har visat stort intresse för de bahá'í-läror som Anna har presenterat, och det har uppmuntrat henne att förklara vissa idéer relativt detaljerat. Nu måste hon avsluta sina kommentarer:

Jag är säker på att du är medveten om att jag inbjuder dig att ansluta dig till en religion och inte bara acceptera en samling fina ideal. Faktum är att bahá'í-tron är en mycket organiserad religion vars medlemmar systematiskt arbetar för att tillämpa Bahá'u'lláhs läror i sina egna liv och i samhällslivet. Det kan vara till hjälp för dig att tänka på detta arbete som uppbyggandet av en världscivilisation. Universella Rättvisans Hus säger oss att det finns tre deltagare i detta arbete, var och en med en mycket viktig roll.

Den första deltagaren är individen. Det är individens plikt att hålla fast vid förbundet, att dagligen sträva efter att föra sitt liv i linje med bahá'í-lärorna och att tjäna mänskligheten, alltid medveten om det faktum att livet inte tar slut med döden och att ens förhållande till Gud är evigt. Efter döden fortsätter våra själar att utvecklas mot Gud i all evighet. Våra liv här är mycket lika ett barns liv i moderns sköte. Under cirka nio månader utvecklar barnet förmågor – ögon, öron, händer och så vidare – som ska användas senare i denna värld. På samma sätt skall vi här utveckla de andliga förmågor som vi kommer att behöva för att utvecklas i Guds andra världar. Naturligtvis uppnår vi inte vårt syfte genom att bara tänka på det. Snarare är det i tjänande, när vi arbetar för att förbättra samhället, som vi växer andligt och intellektuellt.

Den andra deltagaren är samfundet. Människan är inte skapad för att existera ensam. Vi lever i samfund och måste arbeta tillsammans för att bygga upp en ny civilisation. Den gemenskap som ligger närmast oss är den lokala, som består av bahá'íerna i vår by eller stad. Men oavsett var vi bor är alla inbjudna att delta i våra ansträngningar att bygga upp förmågan att tjäna och bidra till utvecklingen i våra grannskap och byar. Det är i lokalsamfundet, med vänner och grannar som arbetar tillsammans med oss, som vi lär oss att samarbeta med varandra, göra framsteg tillsammans och bli enade. Förutom att vara medlemmar i den lokala gemenskapen är vi också medlemmar i det nationella samfundet och därtill i det världsomspännande bahá'í-samfundet, som ständigt expanderar och lockar människor från alla religiösa bakgrunder, nationaliteter, etniska grupper, raser och stammar.

Trons institutioner, säger oss Universella Rättvisans Hus, representerar den tredje deltagaren i byggandet av en ny civilisation. Detta är ett ämne som vi kommer att behöva tala mer om när vi diskuterar förbundet. Låt mig nu bara nämna att det bland Bahá'u'lláhs bud finns många som har att göra med hur samhället bör organiseras. I gångna tider har Guds manifestationer inte sagt mycket om hur deras efterföljare ska organisera sig, och människor har varit tvungna att upptäcka hur de kan göra detta på egen hand. Men när det gäller bahá'í-tron har vi förmånen att ha en gudomligt utformad administrativ ordning, vilket innebär att Bahá'u'lláh själv har talat om för oss vilka institutioner vi måste skapa, hur de ska fungera och hur mänskligheten ska styra sig själv.

Vi har redan talat om den högsta institutionen, som är Universella Rättvisans Hus. I varje land väljer bahá'íerna en gång om året nationella andliga rådet, och, på varje ort, lokala andliga rådet. Detta är den institution som du kommer att lära känna först. Det finns inga präster, inget prästerskap i bahá'í-tron, och det är det lokala andliga rådet som styr samfundets angelägenheter och värnar de enskilda medlemmarnas välbefinnande. Ett lokalt andligt råd består av nio medlemmar som väljs i en bönfull atmosfär genom hemlig omröstning av alla vuxna i samfundet. Andliga råd är oerhört viktiga för bahá'ier. Genom dem lär vi oss hur mänskliga angelägenheter skall administreras och hur en ny ordning kan upprättas i samhället, en ordning som skall bli känd som Bahá'u'lláhs världsordning.

Vi kan föreställa oss att samtalet mellan Anna och Emilia här kommer till ett slut. Emilia är uppenbarligen angelägen om att fortsätta diskussionen en annan dag. Anna tar upp en liten bönbok ur sin väska och ger den till Emilia som en gåva och föreslår att de ska be en bön tillsammans innan de går skilda vägar. Emilia öppnar boken och läser:

”Skapa i mig ett rent hjärta, o min Gud, och skänk mig åter ett lugnt samvete, o mitt hopp! Styrk mig i Din sak genom kraftens ande, o min mest älskade, och uppenbara för mig Din väg genom Din härlighets ljus, o Du min längtans mål! Lyft mig till Din helighets himmel genom kraften i Din överjordiska makt, o min tillvaros källa, och lyckliggör mig med Din evighets vindar, o Du som är min Gud! Må Dina evigt ljudande melodier skänka mig stillhet, o min Ledsagare, och låt Ditt uråldriga anletes rikedomar befria mig från allt utom Dig, o min Mästare, och låt budskapet om uppenbarelsen av Ditt oföränderliga väsen skänka mig glädje, o Du som är det mest uppenbara av allt uppenbart och det mest fördolda av allt fördolt.”¹⁶

Även om den berättelse om Anna och Emilia som vi har berättat inte är verklig, bygger den på erfarenheter från tusentals bahá'ier runt om i världen. Som avslutning på berättelsen kan vi därför med tillförsikt säga att Emilia om några dagar och efter ytterligare ett eller två samtal kommer att ansluta sig till bahá'í-samfundet och med Annas hjälp påbörja en väg i tjänandet av saken.

AVSNITT 21

Låt oss granska Annas övergripande presentation med hjälp av följande två övningar:

1. De tankar Anna delar med sig av till sin vän, särskilt i sina avslutande kommentarer, kommer att ha stor betydelse för hur Emilia uppfattar sitt ansvar som en enskild medlem i samfundet, sitt deltagande i dess angelägenheter och sin framtida relation till trons institutioner.

Vilken bild av en individ försöker Anna förmedla? Vilka är några av den här individens kännetecken? _____

Vilken bild av Bahá'í-samfundet försöker Anna förmedla? Vilka är några av dess kännetecken? _____

Vilken bild av trons institutioner försöker Anna förmedla? Vad är några av deras kännetecken? _____

2. Anna försöker hela tiden att öppna dörren för Emilia att ansluta sig till bahá'í-samfundet. Vilket av följande skulle du anse vara huvudbudskapet i hennes vädjan?

Att bahá'íer är trevliga människor och att bahá'í-samfundet är enat; därför hoppas jag att du kommer att ansluta dig till oss. _____

Att bahá'í-tron innehåller de mest progressiva andliga och sociala principerna och eftersom du accepterar dem är du en bahá'í. _____

Att med den korta introduktion jag har gett dig behöver du nu göra en grundlig studie av bahá'í-tron och sedan bestämma dig för om du vill bli bahá'í eller inte.

Jag hoppas att du, på grundval av vad jag har sagt och ytterligare förklaringar som svar på era eventuella frågor, kommer att erkänna Bahá'u'lláh som Guds manifestation för denna dag och känna en önskan att bli en av hans hängivna efterföljare. _____

AVSNITT 22

Den presentation som vi har granskat på dessa sidor, och som i stora drag följer uttalandet från Universella Rättvisans Hus i avsnitt 6, innehåller en kraftfull uppsättning idéer för att förklara de väsentliga dragen i bahá'í-tron för någon som vet föga om den men som är intresserad av att lära sig mer. Vi har utfört denna genomlysning inom ramen för en personlig undervisningsinsats, i ett samtal mellan två vänner. Naturligtvis varierar de situationer vi

befinner oss i, och du måste i alla dina undervisningssträvanden vara beredd att anpassa din presentation till de särskilda omständigheterna – till graden av mottaglighet hos dem du kommer i kontakt med, till omfattningen av deras kunskap om tron och deras anknytning till bahá'í-samfundet och till deras specifika bakgrund. Så även om du uppmuntras att lära dig väl den presentation av idéer som Anna delar med Emilia, är det ännu viktigare att du uppskattar den logik som ligger bakom den. Endast på detta sätt kommer du att kunna använda dig av den med lätthet, motstå begäret att omvandla den till en formel och anpassa den efter omständigheterna.

Det kan vara nyttigt för dig att stanna upp här och för ett ögonblick reflektera över vad som står på spel. Sedan du gav dig in på den väg av tjänande som öppnades genom dessa kurser har du stadigt byggt upp de förmågor som behövs för att samtala med andra om bahá'í-läran och om dess författare. Du uppmanas nu att gå längre och utveckla förmågan att göra en övertygande presentation av tron som svarar mot mottagligheten och intresset hos dem du känner eller möter under olika omständigheter. De övningar som finns i anslutning till presentationen i denna bok är avsedda att hjälpa dig att fundera över hur denna förmåga ser ut och vad den kommer att kräva av dig. Du kanske vill skriva ner några av dina första tankar nedan.

AVSNITT 23

Som du säkerligen noterade ovan utvecklas den aktuella förmågan genom handling och förbättras med tiden när man lär ut tron till fler och fler människor. Liksom Anna i vår berättelse har vi alla vänner och släktingar, arbetskamrater och kamrater som var och en på sitt sätt söker efter sanningen, och en del av dem kommer att vara öppna för att undersöka Bahá'u'lláhs budskap i ett samtal där hans läror presenteras på ett kraftfullt och direkt sätt. Vi kan delta i ett liknande samtal med dem vi just har träffat som en del av en gemensam kampanj inom en mottaglig befolkning i vår by eller vårt grannskap. När det gäller det sistnämnda bör vi komma ihåg följande vägledning från Universella Rättvisans Hus:

”Huruvida den första kontakten med sådana nyfunna vänner ger anledning till att inbjuda dem att bli medlemmar i bahá'í-samfundet eller att delta i någon av dess aktiviteter är inte det mest angelägna. Det är viktigare att varje själ känner sig välkommen att tillsammans med samfundet bidra till samhällets förbättring

och därmed anträda en stig av tjänande av mänskligheten, på vilken ett formellt medlemskap kan resultera redan från början eller längre fram.”¹⁷

Vad vi då bör komma ihåg är att bland dem som arbetar tillsammans med oss i våra samhällsbyggande ansträngningar, eller stöder dem på olika sätt, finns de som, först motiverade av en önskan att tjäna mänskligheten, nu är redo att dricka djupare ur Bahá'u'lláhs uppenbarelse. I detta sammanhang skriver Rättvisans Hus:

”Naturligtvis välkomnar samfundet varje grad av samröre, stort eller litet, som en person vill upprätthålla. Emellertid är erkännandet av Bahá'u'lláh som en gudsmanifestation, och accepterandet av de privilegier och skyldigheter som exklusivt är förenade med medlemskap i bahá'í-samfundet ett unikt ögonblick i en persons andliga utveckling, helt annorlunda än regelbundet deltagande i bahá'í-aktiviteter eller ett uttryckande av stöd för bahá'í-principer. Erfarenheten har visat att den miljö som skapas genom samhällsbyggande ansträngningar i ett lokalsamhälle gör det möjligt för alla som så önskar att ta detta steg och att göra det relativt lätt. Varhelst dessa ansträngningar pågår är det viktigt för vännerna att vara uppmärksamma på att dörrarna till tron är vidöppna och att uppmuntran ges till dem som står vid tröskeln.”¹⁸

Så oavsett om det gäller våra personliga undervisningsinsatser eller kollektiva åtaganden bör vi vara redo att föra den typ av öppna samtal som beskrivs ovan, ett samtal som tjänar till att uppmuntra dem som står vid tröskeln tillatt stiga in i sakens fäste och hämta styrka från förbundets enande kraft.

AVSNITT 24

Vi har sagt att det i allmänhet finns två sammanhang där vi ägnar oss åt undervisning: i våra egna personliga ansträngningar och i gemensamma kampanjer. Vi kommer att undersöka dessa två sammanhang, vart och ett i sin tur, under de kommande avsnitten. Låt oss börja med att tänka på våra personliga undervisningsinsatser. Du är redan bekant med citatet nedan från dina studier av tidigare kurser, men nu uppmanas du att reflektera närmare över dess innebörd, eftersom vi ur det kan utläsa andliga principer som utgör grunden för varje personlig undervisningsplan.

”O vandrare på Guds stig! Tag emot din andel av Hans nåds ocean och beröva dig ej de ting som ligger dolda i dess djup. Sälla dig till dem som tagit del av dess skatter. En dagdroppe från denna ocean skulle, om den utgöts över alla som är i himlarna och på jorden, vara tillräcklig för att berika dem med Guds, den Allsmäktiges, den Allvetandes, den Allvises frikostighet. Locka med försakelsens händer fram dess livgivande vatten och bestänk alla skapade varelser därmed, på det att de må befrias från alla människoskapade begränsningar och närma sig Guds mäktiga tron, denna helgade och lysande plats.

Var ej bedrövad om du ensam utför det. Låt Gud vara den som tillfredsställer allt åt dig. Umgås förtroligt med Hans ande och var bland de tacksamma. Förkunna din

Herres sak för alla som är i himlarna och på jorden. Skulle någon människa besvara din maning, uppenbara då för henne de visdomspärlor som Herrens Ande, din Gud har sänt ned till dig och var bland dem som verkligen tror. Och skulle någon försmå ditt erbjudande, vänd dig då bort från honom och sätt din förtröstan och tillit till Herren din Gud, alla världars Herre.”¹⁹

1. Komplettera följande meningar:

- a. Vi bör ta vår _____ av oceanen av _____ .
- b. Med händerna på _____ bör vi dra fram från dess _____ .
- c. Vi ska bespruta _____ med livet – Guds nåds livgivande vatten.
- d. Vi borde inte vara _____ om vi måste utföra denna uppgift _____ .
- e. Vi borde _____ med Hans Ande.
- f. Vi ska vara av den _____ .
- g. Vi bör _____ vår Herres sak till alla som är i himlarna och på jorden.
- h. Om någon person svarar på vår uppmaning, ska vi _____ före honom eller henne _____ av Herren.
- i. Om någon person avvisar vårt erbjudande, bör vi _____ från honom eller henne och sätta vår _____ i Gud.

2. Vad betyder det att vi ska ta emot vår del av oceanen av Guds nåd?
3. Vad är det för saker som ligger dolda i djupet av denna ocean och som, om de upptäcktes, skulle göra det möjligt för oss att undervisa saken med ständigt ökande resultat?
4. Vad kan en enda droppe av Guds nåds ocean göra? _____
5. Varför måste vi använda ”självförnekelsens händer” för att dra fram ur det livgivande vattnet av detta hav? _____
6. Vad ska vi göra med det vatten som vi hämtar ur Guds nåds ocean?
7. Vilken effekt kommer detta bestänkande ha? _____

8. Måste vi alltid undervisa om tron med hjälp av andra bahá'íer? _____
9. Behöver vi någon annan än Gud när vi förkunnar och undervisar saken? _____
10. Med vem ska vi ha gemenskap när vi förkunnar och undervisar saken? _____
11. Vad ska vi vara tacksamma för när vi förkunnar och undervisar saken? _____
12. För vem ska vi förkunna saken? _____
13. Vem ska vi undervisa? _____
14. Vad ska vi göra om det budskap vi ger inte tas emot? _____
15. Innebär det faktum att vi bör vända oss bort från dem som förkastar budskapet att vi inte längre bör vara vänner med dem? Eller betyder det helt enkelt att vi inte skall insistera på att försöka undervisa dem tron?
16. Nedan följer några fraser om undervisning. Bestäm vilka som stämmer bäst överens med ovanstående stycke ur Bahá'u'lláhs skrifter. Markera dem.
 - ___ Jag bestämde mig för att den jag skulle undervisa var min bästa vän, Miguel. Så under de senaste fem åren har jag koncentrerat mina ansträngningar enbart på honom. Han svarar inte bra, men en dag kommer han att göra det. Det är i princip min personliga undervisningsplan.
 - ___ Jag anser att det är vårt ansvar att proklamera tron för människor. Sedan är det deras sak om de vill undersöka den vidare. Om de verkligen vill kan de be att få en bok att läsa så att de själva kan avgöra det.
 - ___ I går förklarade jag Bahá'u'lláhs budskap för en av mina grannar medan vi drack en kopp kaffe tillsammans. Efter en stund sa hon att hon visserligen respekterade min entusiasm, men att hon var nöjd med sin egen religion. Men hon sa det på ett sådant sätt att det var tydligt att hon inte stängde dörren för framtida samtal om tron. Så när vi träffas nästa gång kommer jag att försöka identifiera aspekter av läran som kan intressera henne och föra henne närmare Guds manifestationen för denna dag.
 - ___ Bara för att någon säger till mig att de inte är intresserade av att höra om tron, det betyder inte att det nödvändigtvis är så. Jag bara insisterar.
 - ___ Om en person vet att jag är bahá'í men inte ställer några frågor till mig om tron, betyder det att han eller hon inte är intresserad.
 - ___ Om en person som arbetar tillsammans med mig i de samhällsbyggande aktiviteterna aldrig har frågat om hur någon kan ansluta sig till tron, betyder det att han eller hon inte vill göra det andliga åtagandet att acceptera Bahá'u'lláh.
 - ___ Jag försöker träffa så många människor som möjligt och när tillfälle ges delar jag med mig av några av trons läror. Om jag finner dem mottagliga fortsätter jag att undervisa dem tills jag slutligen kan bjuda in dem att ansluta sig till tron.

AVSNITT 25

I *Den gudomliga rättvisans ankomst (The Advent of Divine Justice)* ger beskyddaren oss ett avsnitt som på ett värtaligt sätt beskriver de grundläggande elementen i en systematisk personlig undervisningsplan. Avsnittet har delats in i korta delavsnitt nedan. Läs varje delavsnitt och fyll sedan i luckorna i meningarna som följer.

”Efter att på eget initiativ och oförskräckt av något som helst hinder som vän eller fiende, omedvetet eller medvetet, må ställa i hans väg, ha beslutat sig för att stå upp och svara på kallelsen till undervisning, låt honom noggrant överväga alla handlingssätt han kan använda sig av i sina personliga försök att fånga uppmärksamheten, upprätthålla intresset och fördjupa tron hos dem han önskar föra in i sin tros fälla. Låt honom skärskåda de möjligheter som de särskilda omständigheterna under vilka han lever erbjuder honom, bedöma deras fördelar och gå vidare intelligent och systematiskt för att utnyttja dem för att uppnå det mål han har i sitt sinne.”²⁰

1. Beskyddaren berättar för oss att vi på egen hand bör _____

besluta att _____
och _____
till uppmaningen från _____
.
2. När vi gör detta får vi inte tillåta de hinder som antingen _____

eller _____
kan göra, _____
eller _____
, lägger i vår väg för att avleda oss från vår avsikt.
3. Fasta i vår beslutsamhet bör vi noga överväga _____
av _____
som vi kan använda i våra personliga ansträngningar för att fånga _____
, upprätthålla _____
och fördjupa _____
av dem som vi försöker lära ut tron.
4. Fast i vår beslutsamhet bör vi noggrant _____
alla vägar som vi kan tänkas gå _____
i våra personliga ansträngningar att _____
den uppmärksamhet, _____
intresset, och _____
tron hos dem som vi försöker lära ut tron.
5. Vi får höra om _____
de möjligheter som den specifika _____
där vi lever erbjuder oss.
6. Vi bör _____
fördelarna med de möjligheter vi har framför oss.
7. Efter att ha gjort det bör vi fortsätta _____

och _____
till _____
dem som ett medel för att lära ut tron.

”Må han även försöka utveckla sådana metoder som medlemskap i klubbar, utställningar och föreningar, föreläsningar i ämnen besläktade med hans tros lärosatser och ideal, såsom nykterhet, moral, social välfärd, religiös och rasmässig tolerans, ekonomiskt samarbete, islam och jämförande religionskap, eller deltagande i sociala, kulturella, humanitära, välgörenhet och utbildande organisationer och företag, vilket samtidigt som säkerställer renheten i hans tro säkerställs, kommer att skapa ett otal möjligheter för att framgångsrikt vinna sympati, stöd, och slutligen lojalitet hos dem han kommer i kontakt med.”²¹

8. Vi bör också försöka tänka på sådana sätt som förening med _____
, _____
, och _____
, och _____
i ämnen som är förenliga med _____
och _____
av Orsaken.
9. Dessutom bör vi försöka hitta sätt att delta i _____
, _____
, _____
, _____
, och _____

och _____
, samtidigt som man alltid _____

trons integritet.
10. Detta bör vi göra så att en mängd _____
och _____
kommer öppna upp för oss varigenom vi kan anlita _____
... _____
och i slutändan _____
för dem som vi kommer i kontakt med.

”Må pionjären, när han gör sådana bekantskaper, bära i minnet de krav hans tro ständigt har på honom, att bevara dess värdighet och ställning, att säkerställa renheten i dess lagar och principer, att påvisa dess innehållsrikedom och allmängiltighet och att utan rädsla försvara dess många och viktiga intressen. Må han överväga sin åhörare mottaglighet och själv avgöra om det är lämpligast med en direkt eller indirekt undervisningsmetod, genom vilken han kan förklara det gudomliga budskapets

avgörande betydelse för sökaren och övertyga denne att förena sig med dem som redan omfattat den.”²²

11. När vi tar sådana kontakter får vi aldrig glömma vårt ansvar för att _____
trons värdighet och _____
trons värdighet och integritet, till _____
integriteten i dess _____
och _____
till _____
dess allomfattande och _____
och till _____
öräddhet dess många vitala _____
.
12. Beskyddaren säger att vi bör ta hänsyn till graden av vår lyssnares _____
och själva avgöra om _____
av antingen _____
eller _____
metod för undervisning.
13. När vi väljer endera metoden bör vi komma ihåg att vårt mål är att _____
på sökaren den _____
av det gudomliga budskapet och _____
honom till _____
med dem som redan har anammat det.

”Låt honom minnas det exempel som ‘Abdu’l-Bahá givit samt Hans ständiga maning att överösa sökaren med en sådan vänlighet, och med sitt exempel så till den grad visa andan i de lärosatser han önskar ingjuta i honom, att mottagaren av sig själv önskar identifiera sig med den Tro som förkroppsligar sådana läror. Må han inledningsvis avhålla sig från att betona sådana lagar och regler som kan komma att utöva en alltför stor påfrestning på sökarens nyväckta tro, utan sträva efter att tålmodigt, taktfullt och

samtidigt beslutsamt, fostra honom till full mognad och hjälpa honom att förkunna sitt oreserverade erkännande av vad som än förordnats av Bahá'u'lláh.”²³

14. I våra undervisningsinsatser bör vi komma ihåg de _____

av ‘Abdu’l-Bahá och hans ständiga uppmaning till _____
sökaren med _____
och att sträva efter att _____

till _____
av de lärdomar vi hoppas kunna ge honom.
15. Vi bör vara så vaksamma på att följa ‘Abdu’l-Bahás exempel att sökaren kommer att vara att identifiera sig med Rörelsen.
16. Efter att ha lockat sökaren till tron bör vi i början vara försiktiga så att vi inte _
på sådana _____
och _____
som kanske _____

på hans nyvaknade tro.
17. Vi skall _____
honom, tålmodigt, taktfullt och ändå beslutsamt, in i _____
och _____
honom att förkunna sin _____
av allt som har blivit _____
av Bahá'u'lláh.
18. Vi ska vårda honom, _____
, _____
och ändå _____
till full mognad och hjälpa honom att _____
hans okvalificerade godkännande av allt som har förordnats av Bahá'u'lláh.

”Må han, så fort detta stadium har uppnåtts, presentera honom för sina medtroende och sträva efter att, genom ständigt kamratskap och aktivt deltagande i sitt samfunds lokala aktiviteter, möjliggöra för honom att bidra med sin del till berikandet av dess liv, främjandet av dess uppgifter, befastandet av dess intressen och samordningen av dess aktiviteter med dess systemsamfunds.”²⁴

19. Så snart sökaren har nått detta stadium bör vi _____
honom till de andra medlemmarna i gemenskapen.
20. Från och med den tidpunkten bör vi genom _____
och _____
i _____
samhället, för att göra det möjligt för honom att _____
sin andel till _____
av sitt liv, den _____

av sina uppgifter, den _____
av dess intressen, och de _____
av dess gemensamma aktiviteter med andra samhällen.

”Må han inte låta sig nöjas förrän han i sitt andliga barn har ingjutit en så djup längtan, att den får honom att i sin tur självständigt resa sig och viga sina krafter åt att uppväcka andra själar, och försvara de lagar och principer som finns i hans nyligen antagna tro.”²⁵

21. Beskyddaren säger oss att vi inte ska vara nöjda förrän vi har _____
i de vi undervisar så djupt _____
att _____
att de ska uppstå _____
och _____
deras _____
till andra själares undervisning och upprätthållandet av trons lagar och principer.

AVSNITT 26

Med avsnitten från de två senaste avsnitten i åtanke uppmanas du nu att rikta din uppmärksamhet mot att utforma din egen systematiska personliga undervisningsplan. Som ett första steg måste du fundera över hur de element som Shoghi Effendi identifierat ska ta form i din plan. Genom att utföra övningarna nedan får du hjälp att göra detta.

1. Det är uppenbart att en avgörande del av din personliga undervisningsplan är din orubbliga beslutsamhet att göra konkreta ansträngningar för att hitta mottagliga själar och att undervisa dem. Närhelst vi gör ett fast åtagande att göra något, testas vår beslutsamhet. Hinder uppstår oundvikligen. När det gäller undervisning kommer en del av de hinder som läggs i vår väg från motstånd mot tron eller från tillståndet i världen omkring oss. Till exempel kan materialismen i samhället försvåra våra ansträngningar att undervisa, liksom människors allmänna apati mot andliga frågor. Vilka är några av de hinder som uppstår på grund av tillståndet av världen som du sannolikt kommer att möta när du börjar undervisa?
 - a. _____
 - b. _____
 - c. _____
 - d. _____
 - e. _____
 - f. _____
2. När du har bestämt dig för att stå uppå och undervisa tron måste du fundera

över din situation och omständigheterna i ditt eget liv. Centralt bland dessa är naturligtvis ditt deltagande i de samhällsbyggande aktiviteterna i din by eller ditt grannskap, och vi har redan antytt att detta kommer att öppna undervisningsmöjligheter för dig. Men bortsett från detta, tänk på de andra dimensionerna i ditt liv. Skriv ett kort stycke som beskriver dessa. Är du till exempel student, förälder, mor- eller farförälder? Vad är ditt yrke, eller hur försörjer du dig? Vilka grupper och organisationer är du knuten till och vilka människor träffar du dagligen? _____

Med ovanstående i åtanke, skriv ner de olika möjligheter som finns i ditt liv för systematisk undervisning:

3. Förutom de möjligheter som du har identifierat ovan behöver du, som en del av din personliga undervisningsplan, tänka ut olika sätt på vilka du, samtidigt som du värnar om trons integritet, ständigt kan träffa nya människor, av vilka några kommer att visa sig vara mottagliga för Bahá'u'lláhs budskap. Du kan till exempel gå med i en organisation vars mål är i harmoni med läran. Om du bor nära ett utbildningscentrum kan du delta i föreläsningar om ämnen som är besläktade med sakens läror och ideal. Den här delen av din plan är oerhört viktig, för om du inte fortsätter att träffa nya människor kommer du till slut att rikta all din uppmärksamhet mot samma fåtal individer år efter år – av vilka de flesta kanske inte ens är mottagliga. Skriv ner några av de sätt på vilka du kan komma i kontakt med fler och fler människor. _____

4. När du genom alla de möjligheter som du noterade i övning 2 och 3 kommer i kontakt med allt fler människor, måste du fundera på hur du på ett klokt och värdigt sätt skall göra målen för Bahá'u'lláhs uppenbarelse kända för dem. De kommer säkert att få en glimt av skönheten i Hans lära genom dina gärningar, men du måste också finna lämpliga tillfällen att diskutera olika aspekter av tron med dem. Från din studie av den andra enheten i bok 2, "Upplyftande samtal",

och efterföljande erfarenhet, vet du hur du ska gå till väga för att inleda sådana diskussioner. När du funderar över denna del av din plan är det bra att tänka på de olika grupper av människor som du kommer att komma i kontakt med. Hur kan du på effektivast möjliga sätt göra dem som ingår i varje grupp uppmärksamma på sakens mål och ideal? Det är klart att du bara kan skriva ner dina första idéer här, eftersom du med säkerhet vet vad du ska säga till människor först när du befinner dig i den faktiska situationen. Dessutom kommer dina idéer att utvecklas allteftersom du får erfarenhet. _____

5. Medan du fortsätter att göra sakes ädla mål och ideal kända för allt fler människor, kommer du att börja undervisa dem som du finner vara mottagliga. Hur du väljer att gå tillväga beror på omständigheterna. Med vissa kanske du, som Anna med sin vän Emilia, bestämmer dig för att det vore bäst att presentera det väsentliga i tron klart och otvetydigt. Med andra kan du fortsätta att samtala, t.ex. i samband med en vanlig brasafton. Ytterligare andra kan du bjuda in till ett andaktsmöte i din by eller i ditt grannskap. Sedan kommer det att finnas dem som redan är engagerade i Bahá'u'lláhs vision om en ny världsordning och som helt enkelt behöver din varma uppmuntran. I samtliga fall kommer du naturligtvis att ständigt vända dig till Gud och be Honom att föra de själar du undervisar in i Hans saks skydd. Ert mål kommer att vara att hjälpa var och en av dem att få en allt djupare förståelse av Bahá'u'lláhs läror. Och när de erkänner honom som Guds manifestation för denna dag och ansluter sig till Hans anhängare, måste du hjälpa dem i deras strävan att växa i kunskap och tjäna Hans sak – detta om deras nyvunna tro ska kunna stå emot det moraliska förfallets krafter som verkar i samhället. Lista de saker som du kan göra för att hjälpa till att fostra dem på detta sätt. _____

AVSNITT 27

Efter att ha identifierat beståndsdelarna i en personlig undervisningsplan kanske du nu vill göra en första handlingsplan för en viss tidsperiod, antingen flera veckor eller några månader. Din plan kommer att vara till störst hjälp om den är specifik, nämner namnen på personer du känner och anger konkreta steg som du tänker ta. När du sedan följer din plan kommer nya möjligheter att dyka upp och relationer att utvecklas, och du kommer att utforma nya steg i enlighet med detta.

AVSNITT 29

När du diskuterar frågorna ovan har du säkert fått bekräftat vad du redan har börjat förstå utifrån din egen erfarenhet. Du har utan tvekan sett, som en del av en växande kärna av individer som arbetar tillsammans i en by eller ett grannskap, hur våra krafter mångdubblas i dynamiken av enad handling. Vårt syfte under återstoden av denna enhet kommer att vara att försöka vinna vissa insikter i denna dynamik i samband med trons expansion och konsolidering.

Låt oss först snabbt gå igenom det som du förmodligen redan vet om vår förhållningssätt till trons världsomspännande tillväxt. För närvarande genomförs insatserna för att påskynda tillväxtprocessen oftast i specifika grannskap eller byar inom ett kluster. Med ”kluster” menas ett litet geografiskt område av en storlek som är hanterbar för planeringsändamål. Kommittén för områdesundervisning arbetar på denna nivå. Inom ramen för ett kluster uppmuntras vi av Universella Rättvisans Hus att arbeta i ”tremånaders aktivitetscykler genom vilka ett samfund växer - den framflytande expansion som erfars som ett resultat av intensiv verksamhet; den nödvändiga konsolideringsperioden under vilken ökningarna i leden bekräftas när de till exempel deltar i andaktssammankomster och nittondagarsfesten och tar emot besök i sina hem; och de tillfällen som utformats för alla att reflektera och planera.”

Cykler kännetecknas alltså av successiva faser av expansion, konsolidering, reflektion och planering. Varje cykel bygger vidare på den föregående cykelns resultat. I takt med att allt fler människor kommer in i institutprocessen efter varje expansionsvåg ökar den gemensamma kapaciteten när de börjar omsätta det de lär sig i praktiken. En uppsättning sammanhängande aktiviteter, som är centrala för tillväxtprocessen – andaktsmöten, barnklasser, ungdomsgrupper och studiecirkel – expanderar som ett resultat av detta, och den växande kärnan av aktiva anhängare av tron är i stånd att öka det övergripande tempot i aktiviteten. Tillväxtprocessen accelererar stegvis på detta sätt.

Expansionsfasen kräver den högsta intensitetsnivån, vilket ofta uppnås genom genomförandet av gemensamma kampanjer. Dess mål varierar beroende på förhållandena i ett kluster, som nämnts ovan. Ibland kan en kampanj syfta till att öka antalet deltagare i någon eller några av kärnaktiviteterna. Vid andra tillfällen kan fokus ligga på direkt undervisning. Ofta innefattar dessa senare insatser, som genomförs på en ort där aktiviteterna börjar ta form i samhällslivet, att man söker upp människor i deras hem. När det gäller kampanjer av detta slag ger Universella Rättvisans Hus följande vägledning:

”Kärnan i frågan är alltså hur en kampanj för att undervisa tron genom att besöka hem förhåller sig till övriga aktiviteter som genomförs i ett grannskap – hur den förhåller

sig till ansträngningarna att hålla möten som stärker den andaktsfulla karaktären i samhället i stort, att erbjuda kurser som främjar barns andliga utveckling, att bilda grupper som kanaliserar energin hos yngre ungdomar, att etablera studiecirklar, öppna för alla, som gör det möjligt för människor med olika bakgrunder att avancera på lika villkor och utforska tillämpningen av läror i deras individuella och kollektiva liv.”²⁶

AVSNITT 30

Som framgår av citatet ovan ska vi inte tro att utbildningskampanjer genomförs i ett vakuum. De utgör bara en del av vår strategi för tillväxt. Vidare är strävanden efter storskalig expansion och konsolidering av tron mest fruktbara när de genomförs systematiskt under en lång tidsperiod i en särskild befolkning.

I den här enheten har vi nämnt termen ”mottaglig befolkning” ett par gånger. Erfarenheten har visat att vissa grupper, precis som individer, kan vara mer redo än andra att utforska trons konsekvenser för deras kollektiva liv. En sådan mottaglighet, säger Univerella Rättvisans Hus, ”manifesterar sig ofta i en vilja att delta i den samhällsbyggande process som sätts igång av kärnaktiviteterna”. I varje kluster är den uppgift som vännerna står inför

”att undervisa inom en eller flera mottagliga befolkningsgrupper och att använda en direkt metod i framläggandet av sin tros grunder, samt att finna de själar som längtar efter att kasta av sig den håglöshet som samhället har ingjutit i dem och arbeta tillsammans med dem i deras grannskap och byar för att inleda en process av samfärd omvandling.”²⁷

Vad som står på spel är alltså en befolknings rörelse mot Bahá’u’lláhs vision om en ny världsordning och en välmående och harmonisk civilisation. För att ytterligare reflektera över betydelsen av denna process, som pågår i kluster över hela världen, läs följande utdrag ur ett meddelande skrivet av Rättvisans Hus:

”När mänsklighetens massor vaknar och träder in i Guds tro, sätts en ny process i rörelse och tillväxten av en ny civilisation inleds. Bevittna kristendomens och islams framväxt. Dessa massor är de breda lagren, genomsyrade av sina egna traditioner, men mottagliga för Guds nya ord, varigenom de, när de verkligen ger sitt gensvar till det, blir så påverkade att de omvandlar dem som kommer i kontakt med dem.

Guds normer är annorlunda än människornas. Enligt människornas normer avgörs värdet och storheten i en sak av att den accepteras av människor som är framstående, har erkänd berömmelse och status. Men med Bahá’u’lláhs ord: ’Den kallelse och det budskap som Vi gav var aldrig avsedda att nå eller vara till nytta för ett land eller ett folk allena. Mänskligheten i sin helhet måste bestämt hålla fast vid vad som än har uppenbarats och förlänats den.’”²⁸

När det gäller karaktären hos den omvandlingsprocess som pågår i kluster överallt, läser vi följande i ett annat meddelande som skrivits av Rättvisans Hus:

”Drivna av krafter som alstras både inom och utanför bahá’í-samfundet kan man se hur jordens folk rör sig från olika håll, allt närmare varandra, mot vad som kommer att bli en världscivilisation så storslagen till sin karaktär att det skulle vara meningslöst för oss att försöka föreställa oss den idag. När denna sammanförande rörelse av befolkningar accelererar över hela jordklotet, kommer vissa element i varje kultur, som inte överensstämmer med trons läror, gradvis att falla bort, medan andra kommer att förstärkas. På samma sätt kommer nya kulturelement att utvecklas över tid när människor komma ur alla befolkningsgrupper, inspirerade av Bahá’u’lláhs uppenbarelse, ger uttryck för tanke- och handlingsmönster som skapats av Hans läror...”²⁹

1. Svara på nedanstående frågor med utgångspunkt från det andra citatet ovan.
 - a. Vad händer när mänsklighetens massor vaknar upp och träder in i Guds tro? _____
 - b. Vilken förändring sker i massorna när de verkligen svarar på Guds nya ord? _____
 - c. Hur förklarar avsnittet en av skillnaderna mellan Guds normer och människornas normer? _____
2. Baserat på det tredje citatet ovan, ta ställning till vilka av följande påståenden är sanna:
 - ____ För att komma närmare den världscivilisation som skrifterna föreställer sig måste varje befolkning ta till sig elementen i *en* dominerande kultur.
 - ____ Varje kultur i världen innehåller delar som är berömvärda och delar som är som det är bäst att kasta bort.
 - ____ Normen för vad som är korrekt och vad som är oönskat i alla kulturer är Bahá’u’lláhs uppenbarelse.
 - ____ Det är oacceptabelt att en grupp människor, i kulturens namn, betraktar kvinnor som underlägsna män.
 - ____ Aspekter av en viss kultur som lägger tonvikten på samarbete bör uppskattas och värnas.
 - ____ De aspekter av en kultur som är berömvärda bidrar till att förbättra mångfald och skönhet hos hela den mänskliga familjen.
 - ____ De oacceptabla aspekterna av en kultur måste förändras när den blir belyst av trons lärors ljus.
 - ____ Det finns inget roligt med skämt och kommentarer som på ett eller annat sätt förklenar någon grupp människor, de är i bästa fall rester från mänsklighetens barndom som bör kastas bort.
 - ____ När en befolkning träder in till tron kommer den gradvis att lämna bakom sig de delar av sin kultur som inte överensstämmer med läran.
 - ____ När en befolkning träder in i tron, kommer de delar av dess kultur som överensstämmer med lärdomarna kommer att förstärkas och stärkas.
 - ____ Varje befolkning kommer med tiden att anta nya kulturelement som inspireras av Bahá’u’lláhs uppenbarelse – till exempel sådana som återspeglar

den vikt som läggs på att utbilda de yngre generationerna.

- När befolkningarna kommer närmarsig alltmer oceanen av Bahá'u'lláhs uppenbarelse, kommer de oundvikligen att närma sig varandra.
- Olika befolkningsgrupper kommer i slutändan att närma sig varandra när de var och en följer sin egen utvecklingsväg, oavsett om de följer Bahá'u'lláhs läror eller inte.
- Att allt fler deltar i kärnverksamheten inom en mottaglig befolkning sätter igång en förändringsprocess som kommer att föra den allt närmare Bahá'u'lláhs vision om en ny världsordning.

Mot bakgrund av ovanstående kan du reflektera över din egen erfarenhet i det kluster där du bor. Sedan du började vandra tjänandets väg har du bidragit till att stärka och utvidga en uppsättning sammanhängande aktiviteter – detta oavsett om det är bland invånarna i din by eller bland en specifik befolkning som bor i ett visst område i ditt grannskap eller utspridda i hela klustret. Tänk på dessa aktiviteter i sin helhet och den förändringsprocess som de har satt igång. Beskriv hur befolkningens rörelse skapas när den växande kärna som du tillhör lär sig att göra följande på ett sammanhängande sätt: att främja den andäktiga karaktären i samhället; att hjälpa till att stärka allt fler yngre ungdomar andligt och intellektuellt; att inbjuda allt fler ungdomar att vandra tjänandets väg och då ge dem hjälp på vägen; att ge andlig utbildning till allt fler barn; och att göra det möjligt för allt fler familjer med barn och ungdomar att lära sig om lärorna och tillämpa dem i sina liv.

AVSNITT 31

Nu när du har reflekterat över hur ansträngningarna från den växande kärnan av vänner i din by eller ditt grannskap skapar rörelse inom en befolkning i riktning mot Bahá'u'lláhs vision om en ny världsordning, låt oss undersöka de villkor som gör en sådan gemensam handling verkningsfull. Ni håller med om att det första villkoret som måste uppfyllas är enighet. 'Abdu'l-Bahá säger:

”Om ni verkligen är förenade, om ni enas om att främja det som är det väsentliga syftet och att visa framen allt förenande kärlek, svär jag vid Honom som får fröet att spridas

och brisen att fläktas, att ett så stort ljus kommer att lysa från era ansikten att det når de högsta himlarna, er äras berömmelse kommer att höras vitt och brett, bevisen på er överlägsenhet kommer att spridas i alla regioner, er kraft kommer att tränga igenom alla tings verkligheter, era mål och syften kommer att utöva sitt inflytande på de stora och mäktiga nationerna, era andar kommer att omsluta hela tillvarons värld, och ni kommer att upptäcka att ni är konungar i Rikets domäner och iklädda det osynliga Väldets härliga kronor, och bli marskalkar i fredens armé och furstar i ljusets styrkor, och stjärnor som lyser från fullkomlighetens horisont och strålande lampor som sprider sin glans över människorna.”³⁰

Att vara så förenade att våra krafter mångfaldigas, som ‘Abdu’l-Bahá beskriver ovan, är inte ett tillstånd som vi uppnår en gång för alla. Det fordrar dagliga ansträngningar. Hur bra vi än lär oss att planera och hur skickliga vi än blir på att genomföra våra planer, så kommer de inte att bära någon större frukt om vi tillåter minsta lilla spänning eller kamp att smyga sig in.

Orsakerna till oenighet är oftast triviala och nästan aldrig motiverade av illvilja. Inte sällan uppstår spänningar för att någon är otålig över en annans felsteg eller insisterar på att få sin vilja igenom. Botemedlet är storsinnet och förmågan att höja sig över livets småsaker. ‘Abdu’l-Bahá säger till oss:

”Nu är tiden kommen för ihärdig strävan. Kämpa och sträva. Och eftersom den Uråldriga skönheten dag och natt var utsatt på martyrskapets fält, låt oss i vår tur arbeta idogt och höra och begrunda Guds råd. Låt oss slunga iväg våra liv och avstå från våra korta och lätt räknade dagar. Låt oss vända bort våra ögon från tomma fantasier om denna världs mångahanda företeelser och i stället tjäna denna förnämsta sak, denna storslagna plan. Låt oss inte, på grund av våra egna föreställningar, hugga ner detta träd som den himmelska nådens hand har planterat, låt oss inte med våra illusioners mörka moln och våra själviska intressen fördunkla strålglassen som strömmar från Abhá-riket. Låt oss inte vara barriärer som hejdar den allsmäktige Gudens böljande ocean. Låt oss inte hindra de rena väldofterna från den allhärliga Skönhetens trädgård att blåsa vitt och brett. Låt oss på denna återföreningens dag inte hindra välsignelsernas ymniga vårregn från ovan. Låt oss inte godtaga att prakten från Sanningens sol någonsin skulle avta och försvinna. Detta är Guds förmaningar som förkunnas i Hans heliga böcker, skrifter och utläggningar vilka förkunnar Hans råd till de uppriktiga.

Härligheten vile över er liksom Guds nåd och välsignelser.”³¹

Beskyddaren säger:

”Fäst din blick på de mäktiga möjligheterna, de oräkneliga välsignelserna, den okuvliga andan i denna växande och kämpande Guds tro, och tillåt inte de små tvisterna och oundvikliga meningsskiljaktigheterna i nuet attskymma din vision av de strålande härligheter som sakens framtid har i beredskap för dess ståndaktiga och tappra understödjare.”³²

Att memorera och internalisera avsnitt som det här nedan kommer att hjälpa oss att bidra till enighet i våra gemensamma ansträngningar.

”Om tvister uppstår bland er, se Mig då stå framför er och förbise varandras fel för Mitt namns skull och som ett tecken på er kärlek till Min uppenbara och lysande sak. Vi älskar att ständigt se er umgås i vänskap och endräkt i Mitt välbehags paradiset och att från era gärningar inandas vänlighetens och enhetens, godhetens och gemenskapens doft. Sålunda råder er den Allvetande, den Trofaste. Vi skall alltid vara med er. Om Vi inandas er vänskaps väldoft kommer Vårt hjärta förvisso att glädjas, ty inget annat kan tillfredsställa Oss. Till detta bär varje människa med sann förståelse vittnesbörd.”³³

Det är lättare att upprätthålla enighet när alla är medvetna om betydelsen av det arbete som ska utföras och det upphöjda i de mål som ska uppnås. När en sådan förståelse finns är det mindre svårt för människor att lägga sina olikheter åt sidan och osjälviskt ge sitt allt för de uppgifter som ska utföras. Stanna upp ett ögonblick och tänk efter: Skulle du vara villig att skada en process vars öde är att föra mängder av väntande själar närmare Bahá'u'lláhs uppenbarelse för något av följande?

- ___ För att du inte är villig att förlåta någon annans handlingar?
- ___ För att du är upptagen av dina egna tillkortakommanden?
- ___ För att du inte vill följa den handlingslinje som alla har kommit överens om?
- ___ För att du tror att du har rätt och alla andra har fel?
- ___ För att du gillar att dra skämt närhelst tillfälle ges, även om de är olämpliga och får andra att känna sig obekväma?
- ___ Eftersom du insisterar på att kritisera varje brist du upptäcker, oavsett hur det påverkar entusiasmen i gruppen?
- ___ För att du inte förstår behovet av intensitet i en gemensam ansträngning?
- ___ För att någon talade till dig på ett sätt som du inte tyckte om?
- ___ För att du känner dig obekväma med att besöka människor i deras hem?
- ___ För att du är missnöjd med att dina specifika talanger inte tas tillvara?

AVSNITT 32

Den enighet som finns bland medlemmarna i en kärna av hängivna vänner som arbetar i en by eller ett grannskap är inte begränsad till den kärleksfulla gemenskap som binder dem samman. Den manifesterar sig i den klarhet som de delar om sitt gemensamma syfte. Enighet i syfte är ett annat villkor som är väsentligt för enad handling; det ger riktning åt våra ansträngningar, inte bara när vi arbetar gemensamt tillsammans utan också när vi utför en individuell tjänandehandling som att leda en barnklass eller tjäna som animatör för en grupp juniora ungdomsgrupp. Det genomsyrar det vi gör och ger våra handlingar mening. Vi ser hur våra individuella ansträngningar vävs samman med gemensamma åtaganden för att skapa ett levande aktivitetsmönster som driver en befolkning framåt. Universella Rättvisans Hus noterar:

”Samfundet fungerar alltmer som en miljö i vilken individuell ansträngning och gemensam handling, medierade av institutet, kan komplettera varandra för att nå framsteg. Den livskraft som det framvisar och den enighet i syfte som besjalar dess ansträngningar, drar in i sina tillväxande led dem, som, från alla samhällsskikt, längtar efter att ägna sin tid och sina krafter åt mänsklighetens välfärd.”³⁴

Denna känsla av gemensamt syfte sträcker sig alltså bortom den lokala nivån. Vi inser hur våra ansträngningar som del av en expanderande kärna i vår by eller vårt grannskap bidrar till det större syftet att främja arbetet i det kluster där vi bor. Vi ser i sin tur hur detta främjar framstegen i vårt nationella samfund och utvecklingen av trons globala planer, som ytterst kommer att leda till framträdandet av Bahá'u'lláhs världsordning.

1. Varför är medvetenheten om att vårt arbete i ett grannskap eller en by bidrar till en större syfte viktig? _____

2. Hur säkerställer vi att individuella mål och syften är i överensstämmelse med trons mål? _____

3. Hur kompletterar individuella ansträngningar och gemensamma åtaganden, som förmedlas av institutet, varandra? Varför är en förståelse för deras komplementaritet nödvändig för enad handling? _____

4. Hur stärker ett gemensamt syfte kärleksbanden mellan vänner som tjänar tillsammans? _____

AVSNITT 33

Vi har sett att ett enat syfte är avgörande för ett enat agerande; det inspirerar oss att arbeta ihärdigt inom tjänandeområdet. För att förverkliga ett gemensamt syfte krävs att man investerar tid och energi – timmar av hårt men ändå glädjefyllt arbete. Det finns en felaktig uppfattning i världen om vad som är roligt. Gång på gång får vi höra att själva syftet med livet är att ha roligt, vilket definieras i termer av triviala tidsfördriv. Men hur kan ett sådant ”nöje” jämföras med den verkliga glädjen i att dela Bahá'u'lláhs budskap med andra, att se dem upplyftas av trons anda, att delta i meningsfulla samtal med familjerna till deltagarna i barnklasser och ungdomsgrupper, att bevittna hur de som studerar huvudsekvensen av institutets kurser avancerar i sin förståelse och förmåga att tjäna? Om någonsin i ett gemensamt åtagande önskan om bekvämlighet och självbelåtenhet växer sig stark, kan den övervinnas genom minnet av ‘Abdu’l-Bahá, den fullkomliga förebilden, och Hans outtröttliga ansträngningar att sprida saken. Här är några av Hans ord:

”Gå i ‘Abdu’l-Bahás fotspår på Abhá-skönhetens stig, längta i varje stund efter att offra era liv. Lys fram såsom solen, var rastlösa såsom havet, skänk liksom himlens moln liv åt fält och kullar, blås såsom aprilvindarna friskhet genom dessa människoträd och få dem att blomma.”³⁵

”. ... människan bör så överlåta sin vilja till Gud och bli så glömsk av sina egna strävanden att hon kan nå upp till det levande offrets ställning: Om hon sover bör det således inte vara för den kroppsliga vilans skull, utan endast för att återhämta sina krafter så att hennes tal kan bli klarare, hennes yttrande mer behagliga och att hon kan tjäna Guds skapelser och framlägga Hans bevis; och om hon vaknar bör hon förbli alert, engagera sig i tjänande av Guds sak och helt och hållet underställa sina egna önskningar och böjelser under Guds vilja. När hon uppnår denna ställning skall den helige Andes bekräftelser omge honom, och beväpnad med en sådan kraft skall hon kunna stå emot alla jordens folk.”³⁶

”Jag hoppas att du, genom nådegåvorna från Honom som vederkvickar andarna, inte för ett ögonblick förblir stilla eller hindras från att pulsera som en artär i världens kropp, att du alltid kan andas livets ande in i hjärtana och göra det möjligt för själarna att sväva i rikena där ovan.”³⁷

”Dessa personer kommer att arbeta oupphörligt, såväl dag som natt, kommer varken att sky vedermödor eller bedrövelser, kommer inte att tillåta något avbrott i sina ansträngningar, inte söka vila. De kommer att åsidosätta allt lättsinne och all bekvämlighet, och avskilda och obefläckade kommer de att ägna varje flyktigt ögonblick av sina liv åt spridandet av den gudomliga väldoft och upphöjandet av Guds heliga ord. Deras ansikten kommer att utstråla himmelsk glädje och deras hjärtan vara fyllda med fröjd. Deras själar kommer att vara inspirerade och deras grund säker. De kommer att sprida sig ut över världen och resa genom alla områden. De kommer att höja sina röster vid varje sammankomst och smycka och skänka nytt liv åt alla möten. De kommer att tala alla språk och kunna tolka varje fördold innebörd. De kommer att uppenbara Konungarikets mysterier och uppenbara Guds tecken för alla. De kommer att brinna klart som ljus i varje församlings hjärta och stråla som stjärnor över alla horisonter. De milda brisar som fläktar från deras hjärtans trädgård kommer att ge väldoft och återuppliva människors själar. Deras klara sinnen kommer såsom regnet att bringa nytt liv åt världens folk och nationer.”³⁸

AVSNITT 34

Ett viktigt instrument, som vi har fått för att hjälpa oss att skapa och befästa vår enighet och upprätthålla en gemensam förståelse av syfte, är rådslag. Det är genom handling, reflektion över handling och rådslag som vi kan uppnå enighet i tanken. Eniga tankar – om våra aktiviteters natur och om de metoder vi använder och de mål vi antar – är en annan förutsättning för ett verkningsfullt enat handlande.

När en växande kärna av vänner agerar konsekvent och med enighet i tanke, bör den kontinuerligt stärka sin förmåga och disciplin att regelbundet reflektera över verkningsfullheten i sitt agerande. När en kärna reflekterar, rådfrågar och studerar utgår den från sin erfarenhet

och från relevanta stycken i skrifterna, särskilt vägledning från Universella Rättvisans Hus. När detta mönster av handling, reflektion, rådslag och studier kommer att definiera hur en grupp vänner arbetar gemensamt, blir lärande deras sätt att arbeta. Bestående tillväxt visar sig vara möjlig, eftersom de bygger på styrkor som har uppnått cykel efter cykel. Att vidmakthålla livskraften i våra aktiviteter, att engagera människor från alla bakgrunder, att administrera angelägenheter för ett myllrande antal – kort sagt, att växa kontinuerligt – det är syftet med lärande i kluster överallt:

”... låt vännerna inte spara några ansträngningar för att öka deltagandet. Låt dem anstränga sig till det yttersta för att se till att det system som de så mödosamt har byggt upp inte sluter sig kring sig självt utan successivt utvidgas till att omfatta allt fler människor. Låt dem inte förlora ur sikte den anmärkningsvärda mottaglighet de fann – ja, den känsla av ivrig förväntan som väntade dem – när de fick förtroende för sin förmåga att interagera med människor från alla samhällsskikt och samtala med dem om Bahá’u’lláhs person och hans uppenbarelse.”³⁹

1. Vad ska vi inte avstå från att anstränga oss för att öka? _____

2. Vad ska vi anstränga oss till det yttersta för att säkerställa? _____

3. Vad får vi inte tappa ur sikte? _____

4. Den expanderande kärna som du är medlem i har tveklöst vunnit många insikter i tillväxtprocessen i din by eller ditt grannskap när ni har agerat konsekvent, reflekterat över handling och rådslagit tillsammans. Därigenom har ni sett att det finns ett ömsesidigt förhållande mellan två utvecklingsprocesser: kapacitetsuppbyggnaden hos individer på den väg av tjänande som institutets kurser har stakat ut och ökningen av aktiviteternas omfattning och antalet personer som deltar i dem. Diskutera några av de insikter du har fått om detta förhållande och dess centrala betydelse för tillväxtprocessen. _____

För att ytterligare reflektera över innebörden av lärande som arbetssätt och det mönster av handling, reflektion, rådslag och studier som definierar det, läs följande stycken från Universella Rättvisans Hus. När du gör det, tänk på den kärna av vänner som du tillhör och med vilka du tjänar så flitigt i din by eller ditt grannskap.

”Vi gläder oss att i ett växande antal kluster, och i grannskap och byar inom dem, se att en kärna av vänner framträtt som genom handling och reflektion upptäcker vad som behövs, vid en given tidpunkt, för att tillväxtprocessen ska öka i deras omgivning. De använder sig av det kraftfulla instrument som institutet utgör, genom vilket förmågan att bidra till samhällets andliga och materiella välbefinnande utvecklas, och åstadkommer

genom sitt handlande att de som förenar sig med dem ökar i antal. Naturligt nog varierar förhållandena mycket från plats till plats, liksom tillväxtprocessens karaktär gör. Men genom systematiskt strävande kan var och en ge ett mer och mer effektivt bidrag till det pågående arbetet. I varje sammanhang är det en ren glädje i att engagera andra själar i meningsfulla och upplyftande samtal som leder, vare sig det sker snabbt eller gradvis, till en gryende andlig mottaglighet. Ju mer flammande den låga är som tänts i en troendes hjärta, desto starkare blir den attraktionskraft de känner som utsätts för dess värme. Och för ett hjärta som förtärs av kärlek till Bahá'u'lláh, vilken mer passande sysselsättning kan man föreställa sig än att söka efter likasinnade andar, att uppmuntra dem när de träder in på tjänandets stig, att åtfölja dem när de skaffar sig erfarenhet och – kanske den största glädjen av alla – att se själar bekräftas i sin tro, stiga fram av egen kraft, och bistå andra att göra samma resa. Dessa är bland de mest dyrbara tillfällen som detta flyktiga liv erbjuder.”⁴⁰

”Lärande som arbetssätt kräver att alla intar en ödmjuk hållning, ett tillstånd i vilket man glömmer sitt jag, förlitar sig helt på Gud, förtröstar på Hans alltunderstödjande kraft och är förvissad om Hans ofelbara bistånd, och är viss om att Han, endast Han, kan förändra en mygga till en örn, en droppe till ett gränslöst hav. Och i ett sådant tillstånd arbetar själarna oupphörligt tillsammans, och gläder sig inte så mycket över sina egna prestationer, men åt andras framsteg och tjänande. På så sätt är deras tankar hela tiden inriktade på att hjälpa andra att nå högre höjder av tjänande för Hans sak och att sväva i Hans kunskaps himmel.”⁴¹

AVSNITT 35

Naturligtvis vet vi mycket väl att framgången för våra ansträngningar cykel efter cykel är helt beroende av gudomlig hjälp. I vår privata gemenskap med Gud ber vi naturligtvis Honom att våra ansträngningar, även om de är små, skall bli accepterade vid Hans heliga tröskel. Hur värdefullt är inte hågkomsten av stycken som dessa:

”O Herre! Jag är en fågel med brutna vingar och önskar att sväva i Din gränslösa rymd. Hur är det möjligt för mig att göra detta utom genom Din försyn och nåd, Din bekräftelse och hjälp.”⁴²

”Jag bönfaller Dig, genom Honom som är Din uppenbarelses källa och Dina teckens dagslända, att göra mitt hjärta till en behållare för Din kärlek och för minnet av Dig. Knyt det då till Din allra största Ocean, så att Din visdoms levande vatten och Din förhärligandets och lovprisningens kristallströmmar må strömma ut från det.”⁴³

”Jag ber Dig, o Du tillvarons konung och beskyddare av det sedda och det osedda, att göra vem som helst som reser sig för att tjäna Din sak till ett hav som rör sig av Din önskan, till en som brinner av Ditt heliga träds eld och som lyser från horisonten av Din viljas himmel.”⁴⁴

”O min Gud, hjälp Din tjänare att höja Ordet och att vederlägga det som är fåfängt och falskt, att fastställa sanningen, att sprida de heliga verserna över världen, att uppenbara härligheterna och att få morgonens ljus att gry i de rättfärdigas hjärtan.”⁴⁵

”O, min Gud! O min Gud, o min Gud! Du ser mig i min ringahet och svaghet, sysselsatt med det största företag, fast besluten att höja Ditt ord bland massorna och att sprida Din lära bland Dina folk. Hur skall jag kunna lyckas om Du inte bistår mig med den Helige Andes andedräkt, hjälper mig att segra genom Ditt härliga rikes härskaror och överöser mig med Dina bekräftelser, vilka ensamma kan förvandla en mygga till en örn, en vattendroppe till floder och hav och en atom till ljus och solar?”⁴⁶

Vi samlas också för att be den Allsmäktige att Han ska bekräfta våra gemensamma ansträngningar, särskilt under en intensiv kampanj.

”O Herre! Låt ödmjuka och undergivna själar uppenbara sig i Dina länder, deras ansikten upplysta av vägledningens strålar, skilda från världen, upphöjande Ditt namn, uttalande Din lovprisning och spridande doften av Din helighet bland mänskligheten.”⁴⁷

”O Gud, min Gud! Hjälp Dina betrodda tjänare att ha kärleksfulla och ömma hjärtan. Hjälp dem att bland alla jordens nationer sprida vägledningens ljus som kommer från Företaget i höjden.”⁴⁸

”Sannerligen, Dina älskare törstar, o min Herre; led dem till frikostighetens och nådens källa. Sannerligen, de hungrar; sända ned till dem Ditt himmelska bord. Sannerligen, de är nakna; klä dem i lärdomens och kunskapens kläder.”⁴⁹

”O du oförliknelige Gud! O Du rikets Herre! Dessa själar är Din himmelska armé. Bistå dem och gör dem segerrika med den Högsta Sammanslutningens följeslagare, så att var och en av dem kan bli som ett regemente och erövra dessa länder genom Guds kärlek och upplysningen av gudomliga läror.”⁵⁰

AVSNITT 36

Vi kommer här att avsluta vår undersökning av undervisning som handling. När du tänker på undervisning inte bara som ett personligt initiativ utan som en gemensam strävan, inser du säkert att samma andliga principer spelar in i båda fallen. Ändå är processen att introducera tron för några få vänner och hjälpa dem att nå stränderna av den ocean som Bahá'u'lláhs uppenbarelse utgör verkligen annorlunda än att hjälpa tusentals och åter tusentals av invånarna i en region att närma sig samma stränder. En enkel analogi kommer att klargöra denna punkt: De principer som styr växters tillväxt är desamma i en liten rabatt och på en gård som sträcker sig över hundratals hektar. Men att sköta några plantor i sin egen trädgård är något helt annat än att odla stora arealer.

När några få av dina vänner känner igen Bahá'u'lláh och ansluter sig till Hans efterföljare, kommer du att fortsätta att vårda var och en av dem som en del av din egen personliga

undervisningsplan, tillbringa tid med dem och stödja dem i deras ansträngningar att växa i sin kunskap om Hans läror och att tjäna Hans sak. Vänd nu ditt sinne mot en hel region. När ansträngningar bland en mottaglig befolkning visar att ett stort antal, särskilt ungdomar, är villiga – och i själva verket ivriga – att vandra en väg av tjänande för sina samhällen, när ansträngningar gör klart att en betydande andel är redo att träda in i tron genom ett samtal liknande det som utspelades mellan Anna och Emilia, då behövs en helt annan process, en som gör det möjligt för mängder av människor att resa sig och tjäna saken i enlighet sina gudagivna förmågor. En uppgift av en sådan omfattning kan inte lösas enbart genom individuella ansträngningar.

De senare avsnitten i denna enhet har givit dig en glimt av hur expansionen och konsolideringen av tron i stor skala kan gå framåt, hand i hand. Elementen i ett system som är i stånd att stödja denna dubbla process har mödosamt upptäckts och förfinats under årtionden av lärande. Några av dem har nämnts här, och du kommer att få insikter i andra och, ännu viktigare, i hur de alla arbetar tillsammans för att skapa ett robust system genom din fortsatta erfarenhet och dina studier. Bland dem finns grundbegreppet ”kluster”, aktivitetscyklerna med sina faser av expansion och konsolidering, ett system för samordning och metodiken för handling, reflektion, rådslag och studier. Men avgörande för dem alla är ett centralt element: ett lämpligt sätt att bygga upp kapacitet för tjänande.

För att förse ständigt växande kontingenter med ”de andliga insikter, den kunskap och de färdigheter som behövs för att utföra de många uppgifter som en accelererad expansion och konsolidering innebär”, skapades träningsinstitutet. Med detta instrument med ”gränslösa möjligheter”, skriver Universella Rättvisans Hus, är det möjligt, ”under en mängd olika förhållanden, i praktiskt taget vilket kluster som helst”, för ”en expanderande kärna av individer att skapa en rörelse mot målet – en ny världsordning”. Följande stycke sammanfattar för oss hur kapacitetsuppbyggnad som främjas av institutet driver undervisningsarbetet och driver denna rörelse framåt:

”Av central betydelse för det handlingsmönster som utvecklas i ett kluster är den individuella och kollektiva omvandling som åstadkoms genom inverkan av Guds ord. Från början av sekvensen av kurser möter en deltagare Bahá'u'lláhs uppenbarelse genom att beakta sådana viktiga teman som tillbedjan, tjänande av mänskligheten, själens liv, och fostran och utbildning av barn och ungdomar. Efter hand som en person gör det till en vana att studera och djupt reflektera över det skapande Ordet visar sig denna omvandlingsprocess i en förmåga att uttrycka sin förståelse av djupa begrepp och att utforska den andliga verkligheten i betydelsefulla konversationer. Dessa förmågor märks inte bara i de upphöjda diskussioner som i ökande utsträckning kännetecknar interaktion inom samfundet, men i de konversationer som pågår väl bortom detta – inte minst mellan bahá'í-ungdomar och deras jämnåriga – som utvidgas till att inkludera föräldrar vars döttrar och söner drar nytta av samfundets program för fostran och utbildning. Genom utbyten av detta slag uppväcks medvetande om andliga krafter, synbarliga dikotomier ersätts av oväntade insikter, en känsla av enhet och gemensamsträvan befästs, övertygelse om att en bättre värld kan skapas förstärks, och beslutsamhet att handla framträder klart. Sådana särskilda samtal attraherar gradvis ett allt ökande antal att delta i en rad samfundsaktiviteter. Teman om tro och visshet framkommer naturligt, pådrivna av de inblandades mottaglighet och erfarenheter. Vad som då är klart är efter hand som institutprocessen i ett kluster samlar kraft, kommer undervisning att bli en mer framträdande handling i vännernas liv.”⁵¹

Det måste vara en källa till stor glädje för dig att veta att du, genom att delta i institutets kurser, uppfyller den vision hos Universella Rättvisans Hus som beskrivs ovan. Du kommer att bli lika glad över att veta att nästa bok du kommer att studera kommer att hjälpa dig att utveckla din förmåga att fungera som handledare för Ruhi-institutets kurser. Detta tjänande är avgörande inte bara för att en stadig, allt större ström av individer skall kunna gå igenom institutets kurser, utan också för den övergripande tillväxtprocessen i ett kluster. Din mest närliggande uppgift är dock att i praktiken omsätta vad du har lärt dig i den här boken. När du har fördjupat din förståelse för undervisningens betydelse, vilken större lycka kan du då föreställa dig än att följa beskyddarens uppmaning till oss alla att ”göra den till den dominerande passionen i vårt liv”.

REFERENSER

- 1 Days of Remembrance, Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Days (Haifa: Bahá'í World Centre, 2016), nr 29.13, s. 147.
- 2 Shoghi Effendi, The Advent of Divine Justice (Den gudomliga rättvisans ankomst), stycke. 73.
- 3 Från ett budskap daterat den 13 juli 1964 till alla nationella andliga råd.
- 4 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CXX, stycke 3.
- 5 Bahá'u'lláh, Förborgade ord, arabiska delen, nr. 4.
- 6 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, IV, stycke 1.
- 7 'Abdu'l-Bahá, Anföranden i Paris, 28 oktober 1911.
- 8 Bahá'u'lláh, Skriften till Ahmad, Bahá'í Böner.
- 9 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, XLV, stycke 1.
- 10 Báb, Bahá'í Böner.
- 11 Ibid.
- 12 Bahá'u'lláh, ibid.
- 13 Bahá'u'lláh, Förborgade ord, persiska delen, nr 44.
- 14 Ibid, arabiska delen, nr. 13.
- 15 Tablets of Abdul-Baha Abbas, vol. 3, s. 579-80.
- 16 Bahá'u'lláh, i Bahá'í Böner.
- 17 Universella Rättvisans Hus, Riḍván 2010.4.
- 18 Universella Rättvisans Hus, från ett budskap den 30 december 2021 till de kontinentala rådgivarnas konferens.
- 19 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CXXIX, stycke 1-2.
- 20 Shoghi Effendi, Den gudomliga rättvisans ankomst, stycke 78.
- 21 Ibid., stycke 78.
- 22 Ibid., stycke 78.
- 23 Ibid., stycke 78.
- 24 Ibid.
- 25 Ibid.
- 26 Från ett brev daterat den 28 december 2008, skrivet å Universella Rättvisans Hus vägnar till ett nationellt andligt råd, stycke 4.
- 27 Universella Rättvisans Hus, Riḍván 2010.6.
- 28 Universella Rättvisans Hus, från ett budskap daterat den 13 juli 1964, till alla nationella andliga råd.
- 29 Universella Rättvisans Hus, från ett budskap daterat den 12 december 2011, till alla nationella andliga råd.
- 30 'Abdu'l-Bahá, citerad i ett brev daterat den 5 juni 1947 skrivet av Shoghi Effendi, publicerat i *Citadel of Faith: Messages to America, 1947-1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, 2014), s. 29-30.
- 31 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 207.9-10.
- 32 Efterskrift av Shoghi Effendi, bifogad till ett brev daterat den 9 maj 1933 skrivet å hans vägnar till en enskild person.
- 33 Axplock från Bahá'u'lláhs skrifter, CXLVI, stycke 1.
- 34 Universella Rättvisans Hus, Riḍván 2008.2.
- 35 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 200.11.
- 36 Tablets of Abdul-Baha Abbas, vol. 2, s. 460.
- 37 'Tablets of Abdul-Baha Abbas, vol. 3, s. 727.
- 38 'Abdu'l-Bahás skrifter i urval, nr 204.2, s. 347-48.
- 39 Universella Rättvisans Hus, från ett budskap daterat den 28 december 2010 till de kontinentala rådgivarnas konferens.
- 40 Universella Rättvisans Hus, Riḍván 2019. 3.
- 41 Universella Rättvisans Hus, Riḍván 2010.20.
- 42 'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í Böner.
- 43 Bahá'u'lláh, ibid, s. 192-93.
- 44 Ibid, s. 194-95.
- 45 'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í Böner, s. 197.
- 46 Ibid, s. 210.
- 47 Ibid, s. 207.
- 48 Ibid, s. 198.
- 49 Ibid, s. 199.
- 50 Ibid, s. 201.
- 51 Universella Rättvisans Hus, från ett budskap daterat den 29 december 2015 till de kontinentala rådgivarnas konferens.

